Ezekiel Strong

Évezredek Nyomában

Első Kötet

Az Emberiség Története a Sumer civilizációból fennmaradt több mint 500 000 régészeti lelet szerint. A leletek nagy része agyag pecséthengerek, agyagtáblák, továbbá agyag edények.

Paleoasztronautika Könyvkiadó 2014

Ezekiel Strong

Évezredek Nyomában

"A régi keleti bölcsek mondták, illúzió az egész világ,
azaz a modern ember sem más, mint az ókori,
csak más környezetben él, más a háttérkép a színpadon.
Ugyanazok az erők mozgatnak minket, mint százezer évvel ezelőtt".

Az Évezredek Nyomában és az Emberiség Története cimű e – könyv

ingyenesen megrendelhető: bookofkindness@gmail.com

Tartalom Jegyzék

Bevezető / 8.....

Döbbenetes építmények / Baalbek (Libanon) / 10.....

Egy óriási ősi műemlék / 14.....

Szodoma és Gomora pusztulása / 18.....

Kapcsolat az égiekkel / 19.....

A Nimrud tábla üzenete / 21.....

A Nimrud-tábla értelmezése / 22.....

A Legfőbb Üldöző megsemmisülésének története / 22.....

Enlil elveszti a sorstáblákat / 24.....

A sumér feljegyzések igy mesélik el a történteket / 25.....

Váratlan napfogyatkozás az i.e. 556-ban / 26.....

Babilon felemelkedése / 30.....

Ur III. dinasztiájának hanyatlása / 32.....

Az annunakik háborúi / 34.....

Inanna és a sumér városállamok kora / 36.....

Inanna és az uruki civilizáció / 38.....

Inanna az annunaki ürhajósnő / 40.....

Enlil csillagközi utazása / 42.....

Marduk és a Nagy Piramis / 45.....

Az annunakik aranyvárosai / 47.....

Marduk Egyiptom istene / 49.....

Kolóniák a Nibiruról / 50.....

Az Enlil által kiépített légifolyosó Edinben (Mezopotámiában) / 51..

Az abüdoszi Széthi Templom rejtélyes hieroglifái / 52.....

Az abüdoszi hieroglifák / 53.....

Az istenek öröksége / 54.....

Ezékiel látomása / 56.....

Űrprogram az ókori Egyiptomban / 58.....

Az égi tanítómesterek / 60.....

Az annunakik ivadékai / 61.....

Az annunaki gyarmatok / 64.....

Az annunakik hierarchiája / 66.....

A fáraók elektromossága / 69.....

Mágikus egyiptomi koronák / 70.....

A denderai rejtély / 72.....

A bagdadi elemek / 73.....

Miért volt szükség ezekre a cellákra? / 74.....

Ókori szárazelemek / 75.....

A sumér városállamok és a Holt-tenger hanyatlása / 76.....

A Nibiru és az asszír feljegyzések / 77.....

A Nibirut ábrázoló nippuri pecséthenger / 78.....

A Nimrud-lencse és az ókori csillagászat / 79.....

A Nibiru eljövetele az Enúma Elis alapján / 81.....

A gravitáció miatt szivárgott a Nibiru bolygó légköre / 84.....

A Szfinx amulett / 85.....

A dolgozók barakkjánál talált oroszlán alakú amulett / 86.....

Elfeledett civilizációk / 87.....

Óind repülő szerkezetek / 88.....

Migráció az ókorban / 89.....

A"lázadó régészek" / 91.....

A Gantenbrink akna titka / 92.....

Itt kezdődtek a problémák / 93.....

Pacal király űrhajója / 94.....

A Vimanika Sastra / 96.....

A vimánák mítosza / 97.....

A Rukma vimána rekonstruált képe / 98.....

A Sundra rekonstruált képe / 99.....

A Shakuna vimána rekonstruált képe / 100.....

A Tripura Vimána rekonstruált képe / 101.....

Második Kötet

Zikkurat a Maldív-szigeteken / 102.....

Mu legendája / 103.....

Elveszett földrészek / 105.....

A titokzatos jordániai sóbálvány / 106.....

A titokzatos Lemuria / 107.....

Elsüllyedt világok / 109.....

A civilizációk bölcsője / 110.....

A titokzatos Nibiru bolygó / 111.....

Eltitkolt kutatások / 113.....

Kezdődik? / 114.....

A Nibiru, az ítélő bolygó / 123.....

Imhotep és a szürke földönkívüliek / 126.....

A magyar ősvallás jelképe a boszniai Nap piramisban / 132.....

Beszterce völgyi szerencse- és varázskövek / 139.....

Rovásjelek a Pilisben / 143.....

Letűnt civilizációk emlékei I. / 145.....

Ősi csővezetékek Kínában / 146.....

2,8 milliárd éves gömbök / 147.....

A londoni kalapács / 149.....

Letűnt civilizációk emlékei II. / 150.....

Ősi földönkívüliek Mexikóban / 157.....

Meglepő dolgot rejt a boszniai piramishegy / 165.....

Ankh, a kis szürke / 167.....

Folytatják a Nagy Piramis aknáinak feltárását / 169.....

Mágikus piramisok / 171.....

A Kheopsz piramis, az ősi világ erőműve / 177.....

Nyílnak a csillagkapuk / 183.....

Világcsalás! / 184.....

Bevezető

Orosz Zsolt / http://maga-a-valosag.hu

Minden ember bizonyos adottságokkal születik és ezekkel a képességekkel egy-egy életcélt kell beteljesítsen, karmájának megfelelően. Ez az Élet. Maga az út. A betegség nem más, mint egy villanypásztor, igyekszik elterelni az embert a számára helytelen útról. Az életben az lesz sikeres, aki ismeri saját magát, ismeri célját, karmáját. Aki nem a karmája szerint él, annál megmagyarázhatatlan, különleges és nagyon ijesztő betegségek jelenhetnek meg, melyek szinte nyomtalanul eltűnnek a helyes út megtalálásakor.

A világ olyan amilyennek én látom és érzem. Tudatom teremt. Nincs "jó és nincs rossz", nincs fehér és fekete, csak végtelenül sok szürke. Minden ember a végtelenül intelligens univerzum egyedi megnyilvánulása. Meg kell tanulni egymást megérteni, elfogadni, egymáshoz illeszkedni.

Jelen történelmünk a sumer társadalommal kezdődik. Meg kell ismerjük saját történelmünket és nem mint egy ködbe burkolt mitológiát, hanem mint igaz, valós hús-vér emberek által megírt történelmet. Minden ma élő ember genetikájában ott vannak a sumerok is.

Másik fontos kérdéskör jelen korszakunk eseményei. Ahogy a régi keleti bölcsek mondták, illúzió az egész világ, azaz a modern ember sem más, mint az ókori, csak más környezetben él, más a háttérkép a színpadon. Ugyanazok az erők mozgatnak minket, mint százezer évvel ezelőtt. A magyar nemzet különleges szereppel bír a világban. Akármilyen kicsik is lettünk, azért időnként fél tőlünk a világ, akár a hunok idején, akár napjainkban. A félelem oka, hogy mások vagyunk. Spirituálisok, sokszor túllátunk az anyagon. Ezért a

találmányok kétharmadát magyar ember „szedte le” a létezésből. Különcségünk következménye, hogy tartanak tőlünk. A történelemben mindig is igyekeztek minket vagy megszüntetni, vagy beolvasztani. Ahogy Jókai mondta az Erdély Aranykora c. regényében, a magyar nemzetet csak akkor tekinti a nyugat társnak, ha elvárja tőle, hogy feláldozza magát a nyugat kényelméért. Büszkén vallom, hogy magyar vagyok, bár sosem magyarkodom.

Napjaink a világ materiális korszakának a végét jelzik. Az élet végtelen körforgásában ez nem más, mint valaminek a vége és valami másnak a kezdete. Ahogy hétfő után kedd jön, úgy most egy új korszak kezdődik. A kínai nyelvben a válság szó ábrája egy összetett ábra, a félelem és a lehetőség szavaké. Aki nincs egységben, az fél-elem-ben él, ennek minden negatív következményével.

Akinek elege van a jelen világból és szembe mer nézni a jövővel, annak a változás egy lehetőség. A világ több párhuzamos síkból épül fel, akár egy könyvszekrény polcai. Csupán egyetlen polc a materiális lét. Jelen korszakunkban csak a materialista feliratú polcon található könyveket láttuk meg, az ezekben található információkra építettük az életünket. A következő korszak arról szól, hogy kezdjük észrevenni a többi polcot és azt a végtelenül sok könyvet, tudást, amit eddig nem láttunk. Ez mennyi, de mennyi új lehetőség. / *Az alábbi kép: a Húsvéti Szigetek évezredes szobrai*.

Döbbenetes építmények

Baalbek (Libanon)

Egy olyan korszakban emelték ezeket a gigantikus építményeket, amikor még az emberiség technikai fejlődése "gyerekcipőben járt". Képesek lettek volna a "kőkori" emberek ilyen emberfeletti teljesítményre?

A Földön bizonyos helyeken nyomokat találhatunk gigantikus építészetre. Ezek az ősi emlékek, romok úgyanúgy felbukkannak Egyiptomban, Máltán, Libanonban, nyugat-európában, mint Angliában, Peruban vagy a világ más tájain. Az óriási kővek egy régi letünt kor emlékei lehetnek, amelyről már elég keveset tudunk. Talán egy előd civilizáció kultúrális központjainak maradványai voltak. Egyesek az óriások művének tulajdonítják ezeket a döbbenetes kőfalakat, építményeket és valljuk be valóban ez jut a szemlélődő eszébe ha egy-egy ilyen emléket nézeget.

Valóban egy olyan korszakban emelték ezeket a gigantikus építményeket amikor még az emberiség technikai fejlődése talán gyerekcipőben járt? Képesek lettek volna a kőkori emberek ilyen emberfeletti teljesítményre? Aligha. A baalbeki kőterasz komoly problémát jelent a tudós koponyák számára hiszen egy ilyen irdatlan nagy kőtömeget lehetetlen lenne még korunk fejlett technikai eszközeivel is felépíteni. Kik lehettek akkor az ősi romok titokzatos építői? Óriások, földönkivűliek vagy egy rég letünt fejlett civilizáció emberei?

Egy óriási ősi műemlék

Orosz Zsolt / Történelem Kutató / http://maga-a-valosag.hu

Ezek a hatalmas kővek önmagukért beszélnek. Valahogy nehéz elképzelni, hogy a baalbeki kőveket vagy a dél-amerikai falakat olyan emberek építették, akik kezdetleges technikai háttérrel rendelkeztek. Találtak olyan félig megmunkált kővet Baalbekben, amelyeket még a ma ismert legerősebb darukkal sem lehetne megmozdítani. Mit akarhattak ezzel a korabeli építők ha nem tudták kíemelni? Értelmetlen időhúzás lett volna az egész robotolás ha nem lett volna valami konkrét tervük a megalitokkal.

A jelek szerint nagyon is tudták mit csinálnak. A kőveket kibányászták majd a helyükre szállították és a kivánt formában összeállították. Ez elég jól szervezett logisztikai tevékenységre vall annak ellenére, hogy egyesek szerint ekkortájt az emberek még vadászó, halászó, gyűjtőgető életmódot folytattak.

Ez a hely mindig is népszerű volt, az ókori görögök Heliopolis-nak (a Nap Városa) nevezték, előttük a föníciaiak a Titkok Városának, a vallásos írások Shamash Isten Lakhelyének nevezik, Gilgames, Uruk város ötödik királya, a halhatatlanság keresése közben járt erre, és egyszerűen reptérnek nevezte. Ő azért jött ide, hogy eltulajdonítson egy űrrepülőt és eljusson a legfőbb istenekhez, a halhatatlanságot követelni, lévén nagyobbik részben isteni származása.

Gilgamesh nagyapja volt Utu/Shamash isten. Gilgamesh részletesen leírja útvonalát, illetve a leszállóhelyet, a cédrus erdők mellett, illetve olyan precízen leírja egy űrrepülőgép felszállásakor észlelt fény, és hang jelenségeket, továbbá a föld remegését, a levegő vibrálását, a keletkezett légmozgásokat, hogy bármelyik olvasni tudó, ma élő kisiskolás azonnal rávágná, ez egy repülőgép felszállása.

Ha ma valaki felkeresi a helyet, ami arról híres, hogy itt vannak a Római Romok. Ez volt a valaha emelt legnagyobb templom, Jupiter isten (a görög Zeus) temploma. Méreteiben nagyobb volt, mint a római Jupiter templom, sőt az egész birodalomban nem volt nagyobb építmény. Időszámításunk előtt az első évszázadban épült, mikor a Római Birodalom terjeszkedett, katonai ereje teljében volt. Később rengeteg római isten számára is építettek itt a közelben templomot, azonban ezek mérete messze kisebb, mint a Jupiter templomé.

De miért építettek ide ekkora templomot a rómaiak? Mert előttük ezt tették a görögök. Mikor elfoglalták a helyet a római katonák, akkor, ahogy ezt máskor is tették, porig rombolták a görög emlékeket és pont a helyükre egy nagyobb, gigantikusabb templomot emeltek. A görög építményt le tudták ugyan rombolni, de annak az alapjául szolgáló nagy kőtömböket nem tudták megmozdítani, így hát rá építkeztek. Előzőleg a görögök építettek ide templomot Zeus tiszteletére, aki ugyanaz az isten volt, mint a rómaiak Jupitere, aki nem más, mint a sumer Enki isten.

Már a tizenhetedik századtól megemlítik a helyet a neves utazók, és alaposan körbe is járták, lemérték, vázlatokat készítettek róla. Az igazi felfedezők a németek voltak az első világháború környékén, majd később a franciák. Innen tudjuk, hogy az egységesen

kőlapokkal alapozott terület nagysága kb. 465. 000 négyzetméter, legnagyobb hossza kb. 800 méter. Napjainkra teljesen beépült a terület, a házak lassan csak a római templom területét hagyták szabadon.

A képen Zecharia Sitchin és utazó társai.

Az alapot alkotó 1.100 tonnás kőtömbök mérete kb. 20×4,5×4,5 méter, kb. 5.200 darab alkotja az alapot, melynek össz súlya kb. 5,7 millió tonna.

A régészeti feltárások során kiderült, hogy az alapot képező, téglatest formájú szabályos kőtömbök tömege kb. 1.100 tonna. A rájuk épített építmény falai már kisebb, 500 tonnás kőtömbökből állnak. Csak érdekességként kell megjegyezni, hogy a nagy Gízai piramis 2,5-3,5 tonnás kőtömbökből áll. Az alapot alkotó 1.100 tonnás kőtömbök mérete kb. 20×4,5×4,5 méter, kb. 5.200 darab alkotja az alapot, melynek össz súlya kb. 5,7 millió tonna.

Ma sincs olyan ember készítette technikai eszköz, mely ezeket a tömböket meg tudná emelni, legalább egyet. Nem csak megemelni kellett őket, hanem néhány kilométerrel arrébb kifaragni, idehozni, egymás mellé illeszteni. A kitermelés helye ma is látható, mert egy befejezetlen kőtömb ott maradt, melynek faragását, méretre vágását még nem fejezték be. Ma még nincs olyan technikánk, hogy ezt befejezhetnénk.

Az első sumer leírások, pontosan meghatározzák a Vízözön előtti leszállópálya helyét, annak kapcsolatát az irányító központtal, illetve a leszállást segítő irányjelzőkkel. Gilgames utazásait térképen követve egy az egyben ezt a helyet kapjuk leszállóhelyként megjelölve. Ezen túlmenően a Földön sehol sincsenek ehhez mérhető gigantikus kőtömbök, ráadásul ilyen szépen, síkba lerakva, ekkora területen. Egy profin megépített reptér, űrrepülőtér. Továbbá a Földön sehol sincs és sosem volt több cédruserdő, csak ez, amely ugyanaz, mint ahol Gilgames járt.

A Vízözön után használhatatlan lett a terület mint leszállóhely. A mai modern tudásunk szerint, innen indult el a növénytermesztés, mintha itt lett volna egy vetőmag gyártó üzem, és innen hordták volna szét mindenfelé a vetőmagot. Enki és Enlil naplói szerint, itt kezdtek el foglalkozni a növénytermesztéshez szükséges növények házasításával, mert ez a terület ugyan be lett borítva egy vékony földréteggel, de ez hamar kiszáradt. Túl azon, hogy méreteiben gigantikus, igazából ez az egyetlen megmaradt alkotás az Vízözön előtti időkből. Életkora néhány százezer év.

Szodoma és Gomora pusztulása

Ezekiel Strong / http://kilenc.blog.hu/?_ts=20110501182611&page=24

Bizonyára mindenki hallott már Szodoma és Gomora a két város elveszejtésének történetéről, ha máshonnan nem, akkor a Bibliából. Emiatt nem bocsájtkozom ismétlésekbe, hanem rátérek a lényegre, amely a városok létezésének bizonyításával foglalkozik. Még 1995-ben egy francia-izraeli-amerikai kutatócsoport elkezdte feltárni a Holt-tenger térségét, mert meg szerettek volna bizonyosodni arról, hogy a városok valóban léteztek és a Biblia valamint a héber szövegek igazat álítanak. A kutatást siker koronázta és mindkét város ősi nyomait felfedezték valamint azt is, hogy azok mélyen a tenger alatt hullámsirban nyugodnak.

A történet itt még nem ér véget, mert a városok felfedezésén kivül sok más érdekes dologra is fény derült. A kutatások megerősítették azt, hogy a két várost egy váratlan katasztrófa semmisítette meg, amely során az egész Holt-tenger térsége drasztikus klimaváltozáson esett át. Az expedíció egyik tagja Rene Chazal úgy nyilatkozott, hogy a városokat nukleáris csapás semmisítette meg és erre számtalam geológiai bizonyítékot is találtak. A gránitrétegek mágneses erővonalaiban változás állt be és ez egy helyi kataklizma eredményének és nem a Föld mágneses pólusainak vándorlásának tudható be.

Szodoma és Gomora helye:

A földtani rétegekben számtalan növény maradványát feltárták, amelyekben radioaktív izótopok jelenlétét mutatták ki. Zecharia Sitchin erre a sumér forrásokból kiindulva azt a logikus magyarázatot adta, hogy az események tulajdonképpen a Sinai-félszigetet ért nukleáris támadással függenek össze, amely során a táj teljes arculata visszafordíthatatlanul megváltozott és városok semmisültek meg.

A csapást a sumér kronológia az i.e. 2024-re teszi vagyis arra az időszakra, amikor tudomásunk szerint a sumér városállamok elnéptelenedtek. A két dolognak valamilyen formában, de köze van egymáshoz és ahhoz, hogy ilyen váratlan környezeti változások álltak be a folyamközben és a Holt-tenger vidékén. Mellesleg a sumér Ur III. dinasztiájának hanyatlását a régészek azzal magyarázzák, hogy a sumérok túlzott mértékben öntözték a földjeiket és a talajvíz szintje megemelkedett, ami a felszinre hozta a sót (!) igy fokozatosan elszikesedett a vidék és minden lassan sivataggá változott.

Kapcsolat az égiekkel

Az annunaki istenek először Mezopotámiában és dél-afrikában majd Egyiptomban rendezkedtek be. Természetesen Amerikában is fellelhetőek a nyomaik és a világ összes kultúrájában. De mikor is történt az a fordulat, amikor az istenek jóvoltából az ember a történelem színpadára lépett? Valamikor a IV-III. évezredben teljesen váratlanul szinte minden előzmény nélkül az emberek elkezdtek városokat építeni és élénk érdeklődést kezdtek mutatni a tudományok iránt. A legérdekesebb jellegzetesség, hogy a városok alaprajzát nem spontán, hanem tudatos mérnőki tervezés útján alakították ki, nem úgy, mint a "sötét" középkorban, amikor is jelentős visszaesés mutatkozott az emberiség történelmében. Előre kész minta alapján építkeztek vagyis átvették az annunakik tervezési technikáit és elsajátították a magas tudományok alapjait.

A fejlődés a régészek véleménye szerint is robbanásszerű volt, ami aligha jöhetett volna létre csak úgy minden segítség nélkül. Az emberek eszeveszett tempóban városokba költöztek majd azokat falakkal vették körül. Kialakították a jogrendszert az isteni törvényeket szígorúan betartatva, elkezdtek írni feljegyzéseket készíteni, szorgalmasan figyelték a csillagokat és mindent leírtak, amit csak fontosnak tartottak és még sorolhatnám.

Mi késztette őket arra, hogy ilyen váratlanul elkezdjenek civilizációt építeni ha azelött hosszú évezredekig jelét sem mutatták annak, hogy érdekelné őket a fejlődés? Valakik összefogták őket és értelmet adtak a létezésüknek, irányt mutattak nekik és egyengették a fejlődésüket a kiszabott úton. Ehhez azonban kapcsolatban kellett lenni az emberekkel és itt jönnek a képbe a zikkuratok, a toronytemplomok.

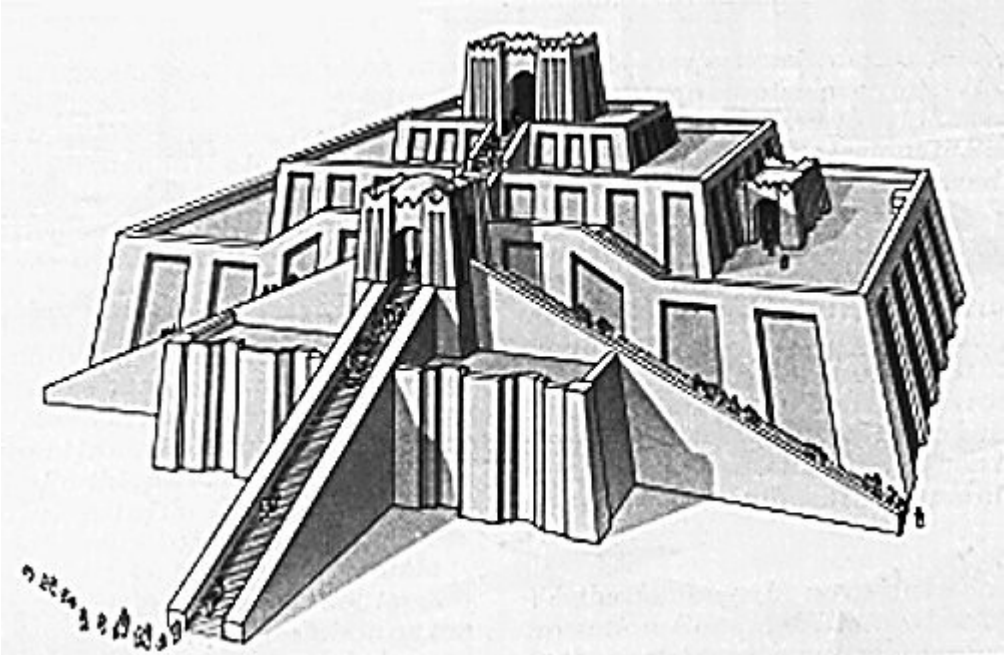

A toronytemplomok a mitosz szerint azért épültek, mert a istenek azokon át jutottak le az emberek közé. Pontosabban az istenek az égi otthonukból a zikkurat kapúján keresztül sétáltak le az emberek világába. Ezeknek a toronytemplomoknak a tetején volt az étemenanki (ég és föld alapjának háza) az a szentély, amelynek a kapúján átlépve az istenek az emberek földjére léptek. Nagy valószínűséggel a templomok az annunakik égi bárkáinak szolgáltak pihenőhelyül.

A Nimrud tábla üzenete

Az ókori népek sokkal fejlettebb csillagászati ismeretekkel rendelkeztek, mint ahogy ezt manapság a hivatalos álláspont képviselői beállítják. A Nimrud-tábla az egyik bizonyíték arra, hogy ismerték az égitesteket és a Nibiru bolygót. A tábla egy hatalmas kőfaragvány, amelyet Törökországban fedeztek fel. Ezen a kőtáblán örökítették meg a Nibiru utolsó áthaladását. Manapság érthetetlennek tartják, hogy az ősi sumérok honnan is szerezték a csillagászati ismereteiket.

Az olyan régészeti bizonyítékokat, mint a Nimrud-lencse általában besöprik a szönyeg alá és elöjönnek a jól ismert okoskodó, fölényes magyarázatokkal, hogy kiderült a csalás, hamísítás volt a lelet stb. Módszeresen cáfolnak minden olyan információt, ami azt támasztja alá, hogy az asszírok sokkal fejlettebbek voltak csillagászati szempontból, mint azt ma gondolnánk. Ahogy a képen is látható a Nimrud-tábla egy elég jelentős müvészeti alkotás, amelyet azért elég körülményes lenne besöpörni a szönyeg alá. A faragvány a törökországi Nimrud Dag-ban található monumentális szobrok társaságában tekinthető meg.

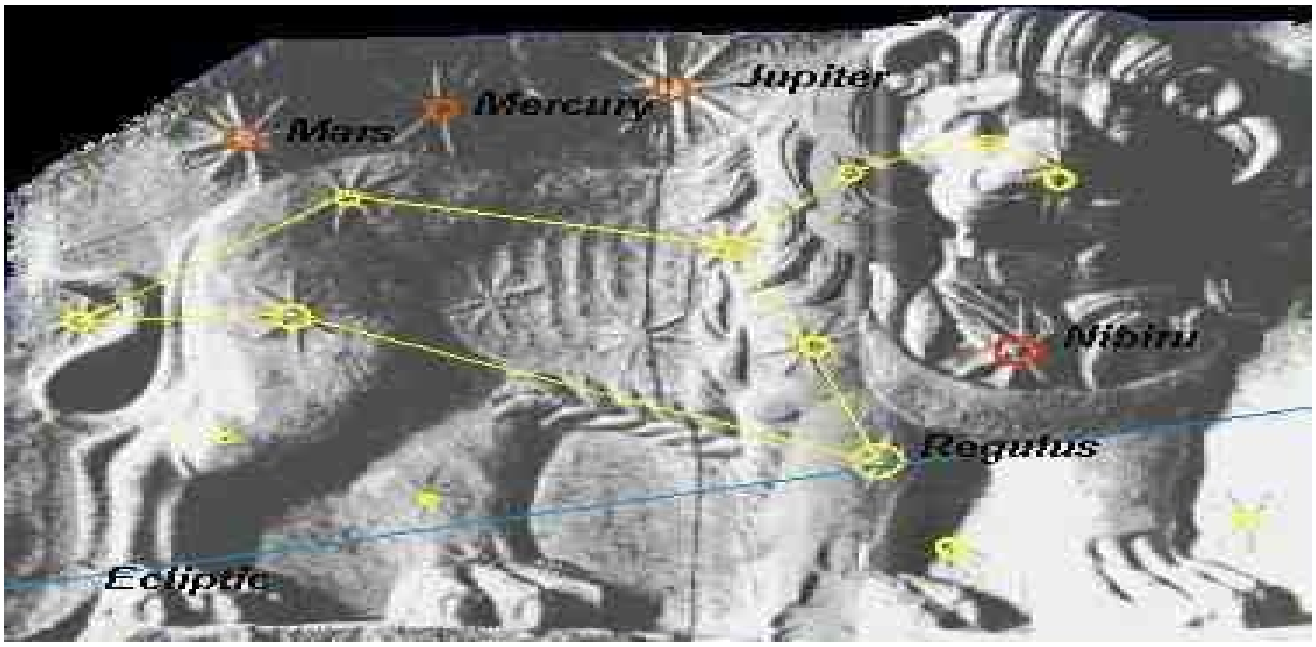

A Nimrud-tábla értelmezése

Az oroszlán csillagkép felett három bolygó látható a Mars, Merkúr és a Jupiter a csillagképtől jobbra pedig a Nibiru. A sumérok természetesen ismerték ezeket az égitesteket és azzal is tisztában voltak, hogy a keringésük hogyan viszonyul a Nibiruhoz. A sumér pecséthengereken ábrázolásokat találhatunk a Nibiru pályájának mozgásáról. Olyan kardinális csillagászati pontokat neveztek meg a sumérok, amelyek segítségével a Nibirut azonosítani lehet. Ebben a három fentebb látható bolygónak a Marsnak a Merkúrnak és a Jupiternek kulcsfontosságú szerep jutott. A Nibiru, amikor belép a naprendszerbe legelőször a Merkúrral találkozik.

Ekkor együttáll a Merkúr bolygóval és harminc fokos szöget zár be a Föld pálya kistengelyével. A második találkozási pont a Jupiter pályájával történik és szintén kb. harminc fokos szöget zár be a Föld kistengelyével. A harmadik találkozási pont már a napközelpontjával történik. A kutatók szerint egykor éppen itt ütközhetett a Nibiru vagy az egyik holdja a Földdel, amely során az élet átkerült a bolygónkra. A Nimrud-táblán látható konstelláció érdekessége, hogy ötven évenként ismétlődik. Az ötvenes elég beszédes szám mivel kapcsolódik Mardukhoz. A számítások szerint 2012-ben következik be az áthaladás, de ez csak akkor válik biztossá, ha 2009-ben a déli féltekén szabad szemmel is észlelhető lesz a Nibiru.

A Legfőbb Üldöző megsemmisülésének története

A sumér feljegyzések említést tesznek egy eseményről, amely valahol a naprendszerben történt és egy annunaki ürhajó megsemmisülését beszéli el. A tragédiáról Marduk, Enki fia számolt be atyjának. A baleset a Szaturnusz bolygó közelében "a viharok helye" nevü veszélyes övezetben történt. A szövegrészlet arról

tudósít, hogy a madár alakú jármű hasa felszakadt és a benne ülő annunakik az életüket vesztették a balesetben.

"*Fegyverhez hasonló valami támadt rájuk: lesből támadt, mint a halál... A szárnyaló, madár alakú Su-Szar melle felszakadt. Az annunakik kik ötvenen voltak, mind meghaltak...*"

A Su-Szar-ról annyi bizonyos, hogy madár alakú repülö szerkezet (vimána?) volt, amellyel a sumér szövegek alapján a világűrben és a földi légkörben egyaránt lehetett utazni. Az annunakik ezeken az ürhajókon látogattak a Földre, ami azt jelenti, hogy meglehetősen fejlett ürprogrammal rendelkeztek. Az annunakik gyarmatosították a naprendszert és energiaforrások után kutattak. Erre enged következtetni az a sumér utalás is, amely szerint Marduk egy darabig a Mars bolygón uralkodott az ott szolgálatot teljesítő annunakik (IGIGI) felett. A baleset körülményeiről csak foszlányosan lehet képet alkotni. Az agyagtábla alapján a hivatalos álláspontot képviselői tudósok arra a következtetésre jutottak, hogy mágikus szövegekről van szó. A témával behattóbban foglalkozó szakemberek viszont azt állítják, hogy ez bizony nem más, mint egy űrbéli baleset leírása egy jelentés, amelyet Marduk tett Enkinek és ami végül ékírásos feljegyzésre került.

A "*viharok helye*" egy olyan övezet volt, amit a sumér kozmológia a Szaturnusz és a Jupiter bolygóval hozott összefüggésbe. A Szaturnuszt a sumérok "*hatalmas pusztító*" (TAR-GALLU) vagy "*igazságosság fegyvere*" (KAK-SZI-DI) néven nevezték. Elég beszédes nevek és ha azt nézzük a Szaturnusz veszélyes tömegvonzására utal, amely a kutatók szerint végzetes hatással volt az annunakik ürhajóira miközben elhaladtak mellette. Gondoljunk csak bele milyen instabilak lehettek ezek az űrhajók, ha a Föld gravitációja is annyira vonzotta őket, hogy a tengerben landoltak. Erre a magyarázat a Nibiru sajátságos gravitációjában rejlett, vagyis az annunaki csillaghajók hajtóművét a Nibirui körülmények szerint állították be. Ez viszont azt jelenti, hogy az annunakik csillagközi

űrtúrái még nagyon kezdetlegesek voltak, mondhatni akkor léptek ki a világürbe, amikor a Nibiru szivárgó légköre miatt ez már elkerülhetetlen volt. Fogalmuk sem lehetett a naprendszerben uralkodó gravitációs eltérésekről, ezért végződött a Földi leszállások nagy része is kényszerleszállásban és csak később finomítottak a landolási technikákon. Nem tartom valószinünek, hogy tiszta képük volt a Nibirun kivüli rendszerekről, mert Alalu-n kivül nem nagyon foglalkoztak a külsö bolygókkal és az alternativ energiaforrásokkal. Alalu volt az első a népéből, aki felfedezte a Nibirun kivüli bolygókat a Marsot és a Földet. Ha az annunakik ismerték volna a naprendszer bolygóit a hajtómüveket már elöre beállították volna, hogy azok alkalmazkodjanak a szélsöséges számukra szokatlan tömegvonzáshoz.

Enlil elveszti a sorstáblákat

Abban az időben, amikor az annunakik a folyamközben tevékenykedtek Anu parancsára Enlil volt az istenek királya. Enlil birtokában voltak az úgynevezett sorstáblák (tup simti), amelyek korlátlan hatalmat biztosítottak a birtoklóik számára. Ez a hatalom nagy felelöséggel járt és körültekintöen kellett bánni vele. Enlil mégis elkövette azt a hibát hogy túl könnyelmünek bizonyult és fürdés elött a tó partján hagyta a hatalmi jelvényeit, a koronáját és a sorstáblákat. A sorstáblákra egyik kollégája egy bizonyos Zú tette rá a kezét, aki akkoriban valamiféle magasrangú biztonsági szakember feladatát töltötte be Nippurban.

Zúról csak annyit, hogy egy olyan annunaki volt, aki befolyásos menlevéllel kereste fel Enlil városát és munkát kért Nippurban. A simulékony modorú Zú annyira jól helyezkedett, hogy egy idő után Enlil bizalmát is elnyerte, aki jutalmul megbízta Zút a kapuoszlop őrzésének feladatával. Mindezt egy repülő jármüvel feltételezhetően egy rotoros gépezettel végezhette, erre utal az idézet szövegében a felborzolt tollal való örködés, ami nyilván azt takarta, hogy a tolvaj annunaki egész idő allatt müködésben tartotta a madár alakú égi

járművének rotorjait (szárnyait), hogy amint ellopta a táblákat rögtön kereket oldhasson Nippurból.

A sumér feljegyzések igy mesélik el a történteket

"Zu a szentély kapuja mellé repült, ott őrködött, felborzolt tollal napkeltéig. Fürdik Enlil a patak friss vizében napkeltekor, trónjáról felkelvén. Hever a földön fém-koronája, melette voltak a sorstáblák is... Zu felmarkolta a sorstáblákat, és így magához ragadta a főhatalmat."

*A*z alkalmat Zú kihasználta és magával ragadta a sorstáblákat majd elmenekült és egy ismeretlen helyen húzta meg magát. Az annunakik elég ingerültnek bizonyultak Enlillel szemben, de senki sem merte megkockáztatni, hogy a tolvaj után eredjen és visszaszerezze a sorstáblákat. Ezalatt Zú a hegyek között bújkált bizva abban, hogy lerázhatja a nyomába eredő üldözöit. A többiek nem voltak hajlandóak a lázadó Zú nyomába eredni, ami elég kényelmetlen szituációt váltott ki közöttük egészen addig, amig Ninurta végül besokalt és elvállalta a sorstáblák visszaszerzését. Enlil fia sem volt szivbajos a sorstáblák visszaszerzésére, amibe az annunakik végül kényszerüen, de belementek. Ninurta ezután a

rebellis nyomába eredt és valóságos légi csatába bonyolodva sikerült megrongálnia Zú gépezetét, ami ezután lezuhant. Ninurta a "Déli Szél" támogatását élvezte, amely egy olyan harci repülőgép lehetett, ami képes volt a Föld erős gravitációját leküzdve felfegyverkezve légi harcba bocsájtkozni más járművekkel. Az annunakik tehát kikisérletezték, hogyan készítsenek olyan újfajta konstrukciókat, amelyek már a megváltozott gravitációs körülmények között is képesek voltak eredményes légiharcot produkálni. Igy nem kellett a fegyverrendszert kipakolni, mint ahogy ezt a kezdetek kezdetén a bolygóra érkezésük után tenni kényszerültek ha azt akarták, hogy a nibirui gravitációs viszonyokhoz szokott Su-Szar repülök fel tudjanak emelkedni.

A mitosz a továbbiakban arról számol be, hogy Ninurta kezdetben égi nyilakkal támadta Zút, ám amikor ezek nem bizonyultak elég hatásosnak, mert ahogy a szöveg is említi féluton megáltak a levegöben és nem érték el az ellenséget bevetette a til-lum nevü fegyvert, ami már eltalálta a menekülö Zút. Arról lehetett szó, hogy egész egyszerüen az égi nyilaknak nem volt elég nagy a hatótávolsága és nem érték utól Zút. Ellenben a til-lum, ami a kutatók véleménye szerint egy nagyobb rakéta volt elégnek bizonyult ahhoz, hogy a lázadó járművét megrongálja. A sorstáblák igy visszakerültek az annunakik tulajdonába és Zút kirekesztették maguk közül. A sumér hagyományok szerint Zúnak 8 SÁR-ra (28000 földi év) számüzetésre kellett mennie egy azonosítatlan földi sivatagba.

Váratlan napfogyatkozás az i.e. 556-ban

Az i.e. 556 május 19. a Nibiru eljövetelének és Anu földreszállásának napja volt, ám a várt találkozás elmaradt. Anu nem jött el és emiatt egy kisebb zavar támadt az emberek és az annunakik

között. Azon a napon egy váratlan, elöre nem jelzett napfogyatkozás történt. A Nibiru napfogyatkozást okozott, de valami más is történhetett, mert az annunakik hirtelen elhagyták a Földet. Ez volt az a nap, amikor az istenek elmentek. Arról, hogy mi álhatott a sietös távozás hátterében csupán találgatások állnak a rendelkezésünkre.

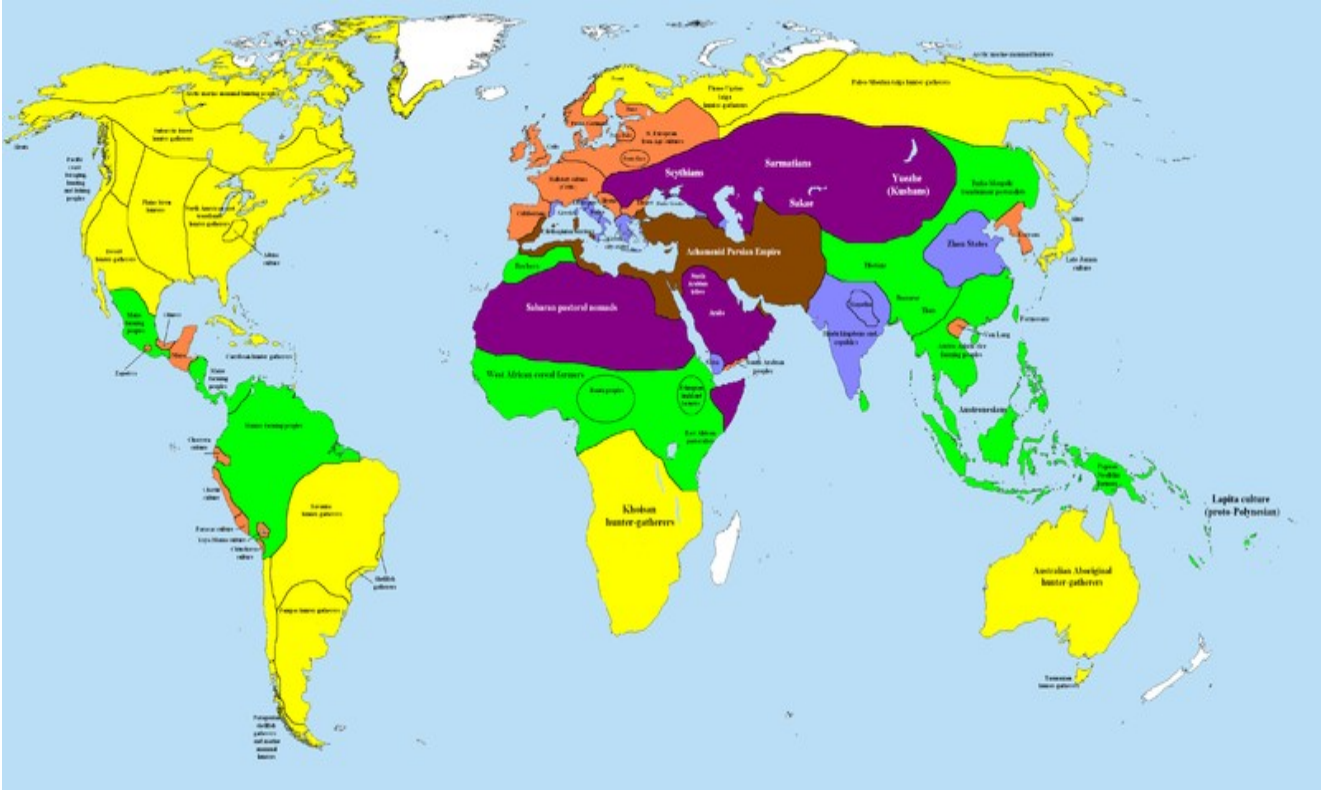

Map of the world in 500 BC

Zecharia Sitchin elképzelhetönek tartja, hogy az emberiség feletti kontrollt az annunakik végképp elvesztették és távozni kényszerültek. A NASA számításai szerint az i.e. 762-ben bekövetkezett egy napfogyatkozás, amely asszíriában jól megfigyelhetö volt. Ezt követte egy második az i.e. 584-ben, amely a Földközi-tenger térségét érintette. A harmadik, a redhagyó az i.e. 556-os váratlan napfogyatkozás volt, amelyet a korabeli krónikások fel is jegyeztek, mert sehogy sem értették miért nem tudták ezt elöre megjósolni. A magyarázat kézenfekvö mivel a Hold nem ott volt, ahol lennie kellett és ezt a káldeusok is sejtették. A Napot a Nibiru takarta el.

Total Solar Eclipse of -0556 May 19

Geocentric Conjunction = 12:50:16.9 UT J.D. = 1518118.034918
Greatest Eclipse = 12:44:22.5 UT J.D. = 1518118.030815

Eclipse Magnitude = 1.02584 Gamma = 0.31810

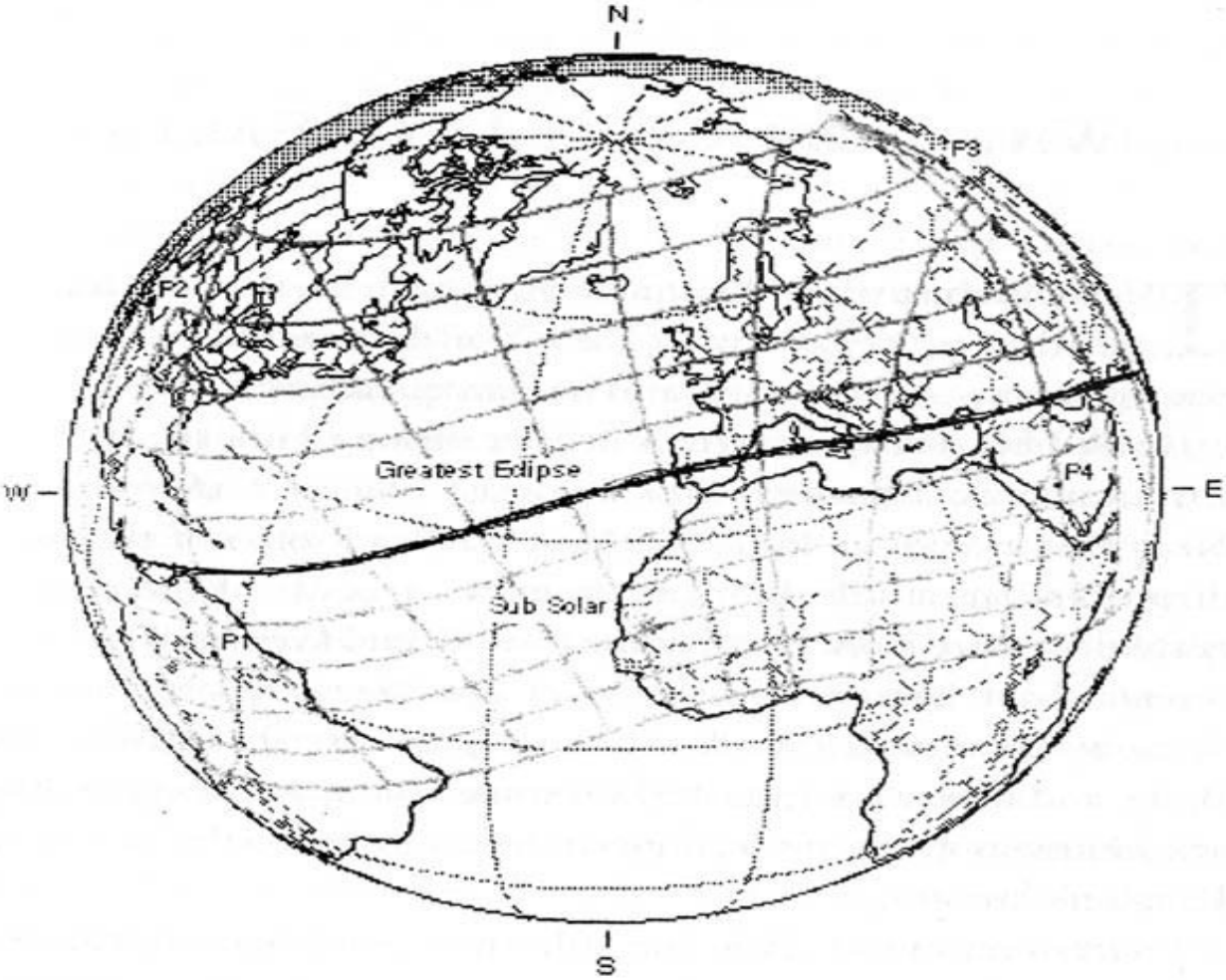

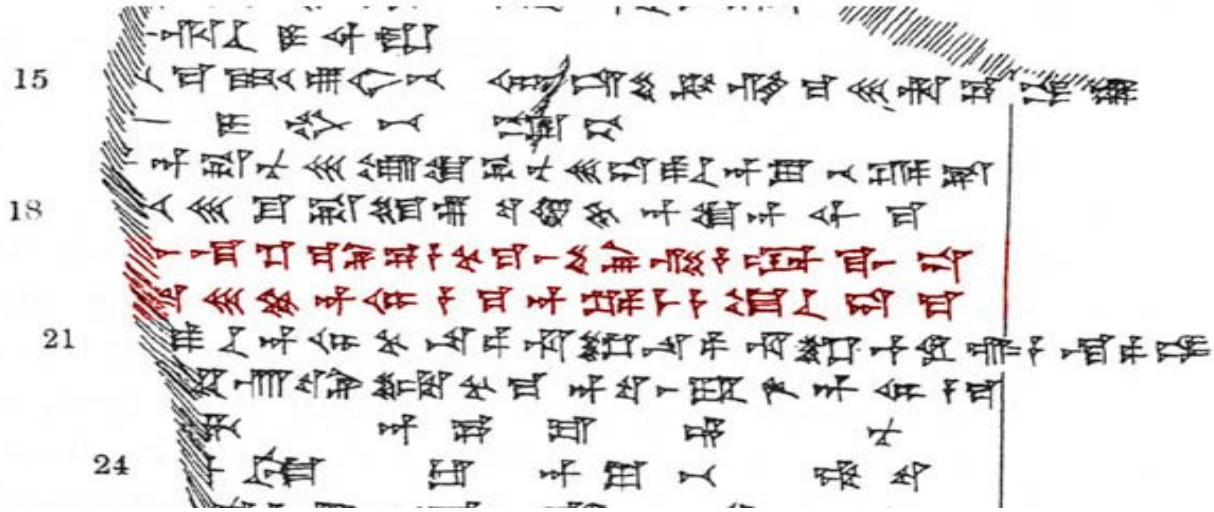

Az i.e. 556-os napfogyatkozást rögzítő sumér ékirásos agyagtábla jelei:

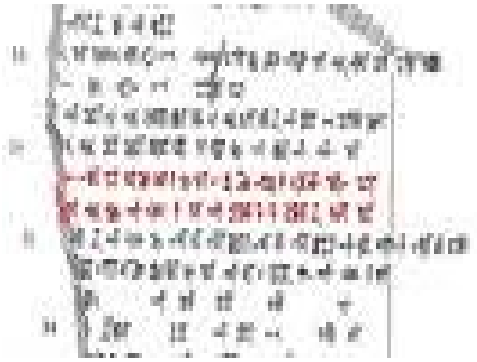

A NASA mindezt Zecharia Sitchin kutatásai és az eredeti szöveg fordításai alapján elemezte ki. Az i.e. 550-ben szintén váratlanul Nannar (Sin) és felesége visszatértek a Földre és Harranban (város Észak-Mezopotámiában) telepedtek le. Marduk fia Nabu-Naid eközben egy új vallás alapjait kivánta megteremteni és emiatt Marduk papjai kiközösítették. Nabu-Naid az eseményeket követően számüzetésbe vonult a mai Szaud-Arábia területére. Ekkor jött létre az ősi pogány arabok vallása, amelyben 360 különféle istent tiszteltek, ezek közül akkoriban csak egy volt Al-ilah.

Nannar (Sin) és a felesége már öregek voltak. Valójában róla mintázták Al-ilah alakját, az ő nevét viseli a Sinai-félsziget is feleségéről pedig egy várost neveztek el az emberek. Nannar (Sin) volt az ősi sumér hold isten, éppen emiatt a pogány arabok a félholdat megkülönböztetett tisztelettel övezték. Az i.e. 460 a görög városállamok felvirágzásának a kora volt. Túl voltak már a perzsákkal folytatott véres háborúkon, de a vészterhes idők még közel sem értek véget. Az i.e. 331-ben Alexandrosz (Nagy Sándor) miután Macedóniából egyesítette az ősi sumér birodalmat bevonult Babilonba, hogy Marduk áldását kérje a világ meghódítására. Marduk azonban ekkora már halott volt. Mardukot később Nabu-Naid is követte s igy már a régmúlt nagy istenei mind megtértek az őseikhez. Az i.e. 323 Alexandrosz máig tisztázatlan körülmények között meghalt Babilonban. Fiatalon feltehetőleg mérgezés végzett

vele, de ez soha nem derült ki mivel a sírjának helyét hétpecsétes titok övezi. A régi idők istenei mind meghaltak. Az útódaik és követöik, akik még ismerték az annunakik hátrahagyott technológiáit a jelek szerint tovább próbálták befolyásolni immáron a háttérben megbújva az emberiség történelmének alakulását. Az i.e. 60-ban a titokzatos istenek által támogatott Római Birodalom katonái Baalbek városában felépítették a Jupiter templomot majd betörtek Jeruzsálembe és kifosztották a Salamon templomot.

A templomból értékes (arany) tárgyakat vittek el, amelyeket valamilyen rejtélyes okból nem olvasztottak be, ezeknek a tárgyaknak a további sorsa ismeretlen. Az i.e. 0 körül (a dátum bizonytalan) megszületett Jézus Krisztus szeplötelen fogantatással. Az i.sz. 622-ben szinrelépett Mohamed proféta, akit születésétől kezdve Gabriel arkangyal pártfogolt. Ő volt az utolsó próféta. Gabriel utasításai alapján Mohamed Medinában követöket gyüjtött és elfoglalta Mekkát. Ezután már csak egy isten Al-ilah kapott helyet a Kába kő szentélyében.

Babilon felemelkedése

Az Ur III. dinasztiáját elsöprő radioaktív felhő után az i.e. 1690 körül új népek léptek a történelem szinpadára és benépesítették a kihalt területeket. Amorita törzsek telepedtek le a térségben és fokozatosan a hatalmukba kerítették a városokat. Marduk kihasználta a migrációt és rögtön elkezdte manipulálni az eseményeket. Az amoriták újra felépítették Marduknak a babiloni nagy zikkuratot az étemenanki-t (az ég és a föld alapjának háza) és a tetején az észagila-t (az istenek magas háza), amelyben Marduk szekerét őrizték. Az annunakik ezután Anu és a Nibiru eljövetelét várták, mert szerintük ő majd igazságot fog tenni köztük.

Az embereken urrá lett az itélet napjától való félelem, amikor az Úr eljön és itélkezik az annunakik és az emberek felett. Az i.e. 1760 körül Marduk ideológiát dolgozott ki arra, hogy az embereket egységbe kovácsolja. Megteremtette a vallást. Minden eddigieknél részletesebb és átfogóbb rendszert hozott létre, amelyben szigorú hierarchia alapján különítette el a tisztségeket. A vallást, amely Marduk személye köré összpontosul arra használta fel, hogy könnyebben irányíthassa az embereket. Természetesen a napkultuszt helyezte az általa létrehozott hit központjába. Az i.e. 1600 körül hatalmas változás állt be az emberek viselkedésében. A háborúikat nem az istenek parancsára kezdeményezték, hanem az istenek nevében önállóan vivták. Ebben a Marduk által teremtett monoteista felfogásnak döntö szerepe volt.

Egy isten, az igaz isten nevében vonultak harcba az emberek egymás ellen. Az i.e. 960-ban a világ jelentős uralkodói már készültek a Nibiru fogadására. Ezért építette Salamon a templomát, amelyet belül arannyal vont be és hasonló okok játszottak közre a Puma Punku-i és a Cuzco-i templomok megépítésében. Babilonban a sumérok nyomán ismét elkezdték játszani az Akitu-ünnep szinjátékait, amely az annunakik a Nibiruról a Földre történö misztikus utazását mutatta be. Az i.e. 640 körül Assurbanipal, akiről azt tartották, hogy Istár (Inanna) szeplötelenül fogant fia volt elkezdte feltárni a régi romok között eltemetett agyagtáblákat. A király a feltárt agyagtábla leleteket egy könyvtárban gyüjtött össze.

Assurbanipal ismerte az ösi sumér nyelvet és lefordította az ékírásos szövegeket asszírra. Assurbanipal igy az egész múltat átlátta és mindent megértett. Rájött arra, hogy milyen események történtek a régmúltban és honnan ered az emberiség. Eközben mindehol csillagvizsgálókat építettek az emberek és várták, hogy valami különleges esemény történjen. Már nem emlékeztek pontosan arra, hogy mit is várnak, de sejtették, hogy a Nibiruról van szó.

Ur III. dinasztiájának hanyatlása

Valamikor az i.e. 2041-ben Inanna mindenképpen rá akarta tenni a kezét Marduk területeire ezért Amar-Sin-t rávette arra, hogy katonai szövetséget hozzon létre és közös hadjáratot indítsanak a Sinai-félsziget és Kánaán ellen. Az i.e. 2038-ban Amar-Sin-t utóda Shu-Sin követte, akinek sikerült szétrombolnia mindazt, amit elődе felépített. Az i.e. 2029-ben Shu-Sin le is mondott a trónról és a helyét Ibbi-Sin vette át. Ettől kezdve a nyugati területeket Marduk kerítette hatalmába. Az i.e. 2024-ben a helyzet kritikussá vált. Marduk akkora hatalomra tett szert, amelyet az istenek nem engedhettek meg. Az összes annunaki kivéve Enkit azon a véleményen volt, hogy Mardukot meg kell semmísiteni. Anu kiadta a parancsot a nukleáris töltetek bevetésére.

Ninurta és Nergál atomrakétákkal megsemmísítette az űrrepülőteret valamint a közelben fekvő városokat. Azonban egy dologgal az annunakik sem számoltak és ez a széljárás volt. A feltámadó szél miatt a radioaktív felhő egyenesen az Ur III. dinasztiája által uralt városok felé vonult és mindent kipusztított, ami az útjába került. A Sinai-félsziget és a Holt-tenger akkoriban változott meg és nyerte el a jelenlegi állapotát. A radioaktív sugárzás embert, állatot és növényt egyaránt elpusztított még az isteneknek is menekülniük kellett, ha nem akartak fertözést kapni. A legtöbb fiatal annunaki elmenekült, de voltak, akik még azokban a vészterhes időkben sem fordítottak hátat szeretett városaiknak. A fiatalabb istenek nem ismerték a nukleáris fegyverek hatalmát, mivel a Földön születtek és mindezt legendának tartották. Az idősebbek Anu, Enlil, Enki, akik a Nibirun születtek és végigharcolták a nibirui polgárháborút a hatalomért Alalu-val szemben, azok emlékeztek a nukleáris fegyverek pusztító erejére.

Siralomének Ur városának pusztulása fölött, az asszuri asszír könyvtár agyagtáblája nyomán:

"Forgószél dühöng a földön, mely megsemmisíti az országot, megtámadja a város hajóit, és elpusztítja őket... (Mullil) vadászgat

az ég boltozatján, tüzes esőt bocsát alá a forgószélből... megragadja a nappal sugárzó fényét. A Fényes Nap országában úgy süt csak a nap, mint este a csillag. Az éjszakát, mely örömet szerzett és enyhet hozott, a Délvihar ragadta meg. Az emberek poharai porral teltek meg.

A tüzvihar nyomában, mely romba döntötte az országot, halálos csend támadt, mely úgy borult Ur városára, mint egy kendő, és beburkolta, mine egy lepedő. A szélvihar vad bika gyanánt ront az országra - a nép sírva panaszol. Ezen a napon eltünt a városból a fény, rommá lett a város... A város tágas kapuiban holttestek hevertek, a várospiac szétszórt emberekkel volt tele... A férfiak nem húztak harci sisakot, nem öltöttek harci vértet. Úgy feküdtek ott, vérükben, ahogy anyjuk a világra hozta őket.

Akit eltalált a mitumfegyver, az nem ölthetett magára vértet. Bár nem voltak részegek, dülöngéltek az emberek... Gyenge és erős egyforma halált halt Urban. A vénekkel, kik házaikban maradtak, tűz végzett. A gyerekek, akik anyjuk ölében ültek, úgy elsodródtak, mint a folyami halak... Az ország minden felhalmozott kincse megsemmisült. Az ország minden kincstárára tűzeső esett. A bömbölő vihar, mely összezúzta a városokat, az országban minden jónak véget vetett..., asszonyt, gyermeket sem kímélt, és eltüntette a fényt..."

Marduknak haja szála sem görbült és Babilon is viszonylag ép falakkal megúszta a kataklizmát. Ezután Marduk hatalma akkora méreteket öltött, hogy a levitézlett annunakik az amerikai kontinensre távoztak.

Az annunakik háborúi

Nippurban született egy gyermek az i.e. 2193-ban, akit Terah-nak (Táré) neveztek el és aki nem más volt, mint Abram (Ábrahám)

atyja. Tháré egy papi királyi család leszármazottja volt. Később az i.e. 2180-ban Egyiptomban komoly változások zajlottak le. Az északi területeket magukat fáraónak kikiáltó oligarchák foglalták el mig délen Marduk(Ré) uralkodott. Az i.e. 2130-ban Enlil és Ninurta uralta a sumér földeket, ám Inanna is részt szeretett volna kapni a hatalomból és megkisérelte visszaszerezni magának Urukot. Az istennő nem jár sikerrel és elvesztette Urukot ráadásul a sumérok a sok háborúskodás miatt társadalmi krizishelyzetbe kerültek. Az i.e. 2123-ban megszűletett Abram (Ábrahám) Nippurban.

A következö tiz évben az i.e. 2113-ban Enlil Ur-Nammu-t nevezi ki Ur városának kormányzására. Ezzel kezdetét veszi az a korszak, amelyet Ur III. dinasztiájának neveznek. Ur ekkoriban egész Mezopotámia fővárosa és egyben a legnagyobb kultúrális központ volt. A bajok azonban még csak ezután következtek. Ur-Nammu úgyanis életét vesztette egy komoly összecsapásban és az emberek a királyuk halálával Enlilt és Anut vádolták. Ez önmagában is nagy szó volt, hiszen az ember nem vonhatta felelőségre az isteneket, ám itt valaki nagyon súlyos hibát véthetett az annunakik közül. Az i.e. 2095-ös év Inannának kedvezett, mivel Ur új királya Shulgi lett, akit rögtön elcsábított és igy hatalomra tett szert. Az i.e. 2080-ban Nabu Marduk fia csatlakozott atyjához, mintha csak megérezte volna a közelgő veszedelmet. Az i.e. 2055-ben Shulgi utasítást kapott

Nannar istentől, hogy csapatokat vezényeljen a Sinai-félszigetre és foglalja el a Sinain létesített űrkikötőt. Az i.e. 2048-ban Shulgi seregei egyre közelebb nyomultak. Úgy tünt semmi sem állíthatja meg őket az űrkikötő elfoglalásában, amikor Marduk serege kegyetlenül szétverté a támadókat és maga Shulgi is az életét vesztette az összecsapásban. Enlil és fiai fokozatosan kiszorultak a térségből. Amar-Sin uralkodása idején az i.e. 2047-ben megerősödött Ur befolyása, amely kiterjed az egyiptomi területekre is.

Inanna és a sumér városállamok kora

Valamikor az i.e. 3100-3350 körül az egyiptológusok számára is homályos korszakban megjelenik a fáraói hivatal Egyiptomban. A hatalmat egy az eddigieknél sokkal erősebb szakrális vezető a fáraó gyakorolta. A fáraó (Per-Aa) vagyis eredetiben a "Nagy Ház" hivatalát a hatalom stabilitásának jegyében hivták életre az annunakik. Az uralkodói székhely a Skorpió király nevéhez füzött Memphis városa lett. Ezalatt Mezopotámiában az i.e. 2900 körül jelentős hatalmi változások következtek be. A királyság Uruk (Erech) városába költözött át, ahol Inanna volt az úrnő. Inannának azonban valami sokkal nagyobb falatra fájt a foga. Megfelelő

gyengédség és csáberő bevetésével elérte, hogy Enki adjon egy területet neki, ahol királynőként élhet. Inanna azt a területet akarta, amelyet ma Indus völgynek nevezünk. El is érte, hogy Enki neki adta a térséget és megkapta még a ME-t is vagyis azt a civilizációs tudást (bölcsességet), amellyel felvirágoztathatta a birodalmát. Ekkor jött létre az un. Indus-völgyi civilizáció. Mezopotámiában ezalatt Enlilnek egészen más miatt főtt a feje. Természetesen rühelte az embereket és rémülten vette tudomásul, hogy az emberek az Enki jóvoltából kapott ME-vel elég jól tudnak bánni. Nem igazán tetszett neki a gondolat, hogy az ember egyenlő lesz az annunakikkal és ezt nem is birta magában tartani.

Leginkább féltestvérére Enkire haragudott, mert megosztotta a civilizációs tudást az emberekkel. Enlil mélységesen lenézte az eredetileg szolgálatra teremtett fajt és az sem tetszett neki, hogy az emberek gyors ütemben szaporodtak. Attól félt, hogy az emberek ki fogják fejleszteni az űrtechnológiát és az űrkorszakba lépnek valamint a hosszú élet titkára is rábukkannak és akkor már az ember és az annunaki között végleg elmosodnak a különbségek. Közép-Mezopotámiában az i.e. 2371 körül létrejön az akkád birodalom Szargon király vezetésével, aki Inanna tiszteletére felépíti a birodalom fővárosát Agadét. Az i.e. 2316-ban megindulnak az események, mivel új konfliktus bontakozik ki az annunakik között. Inanna és Marduk között ismét parázs ellentét támad és Marduk pechjére még a testvére Nergál is visszatér Afrikából, hogy igényt

támasztjon a babiloni trónra. Nergál el is zavarta Mardukot Babilonból. Naram-Sin az i.e. 2291-ben Inanna ösztönzésére a Sinai-félszigeten keresztül lerohanja Egyiptomot. Az i.e. 2255-ben Inanna befolyása sumér felett megszünik ráadásul a hozzá lojális sumér és akkád területeket Enlil és Ninurta seregei a hatalmuk alá kényszerítették. Az i.e. 2220-ban a Marduk által Amerikába számüzött Thot visszatért és Lagash városában Ninurta tiszteletére templomot épített. Ebben az időben lépett a színre Lagash város papkirálya Gudea, az enszi, aki nagyszabású épitkezéseket rendelt el a városban.

Inanna és az uruki civilizáció

Inanna a sumér mitológia egyik legnépszerübb és legérdekesebb alakja. Sumérban nem volt hozzá fogható égi személyiség. Inanna volt az egyetlen istennő, aki maga vezette az égi bárkáját és akár harcolni is tudott vele ha rákényszerült. A mitosz szerint egy földi nő volt, akit nem sikerült a felszinen dolgozó annunakiknak elcsábítaniuk. Inanna ellopta az annunakik szárnyát (repülőgépet) és felrepült vele az égi városba Anu szine elé. A mindenség urának megtetszett a földi lány bátorsága ezért úgy döntött istennövé teszi s igy kapta az Inanna (az ég úrnője) nevet, ami az annunaki között használt cimére utal. Mivel Inanna a Föld szülötte volt visszaszált a

felszinre immáron nibirui jogokkal felruházva és elkezdte kiépíteni a maga kis birodalmát. Urukot tette meg kultusza központjává és mindent elkövetett azért, hogy a saját városát minden városállam legnagyobbikává tegye. Ehhez azonban egy "mágikus" eszközre volt szüksége és úgy döntött megszerzi az Eriduban uralkodó Enkitől, a varázslatok urától a nagyhatalmú sorstáblákat (tup simti).

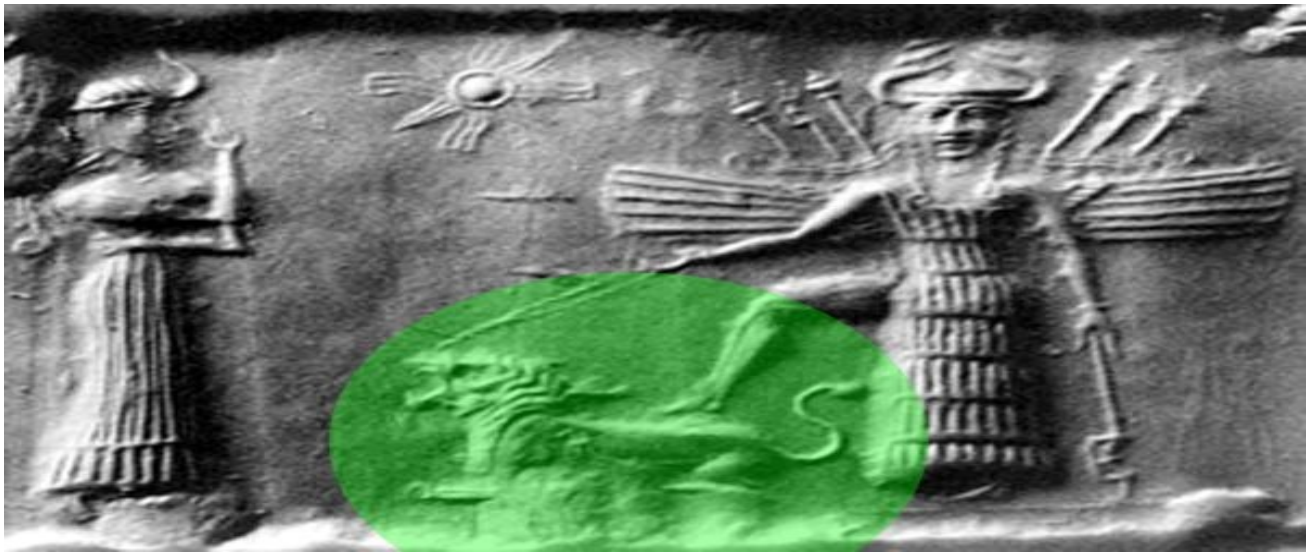

Inanna csellel leitatta Enkit és ellopta a táblákat. Az istennő ezután az égi bárkáján sebesen Uruk felé vette az irányt és miután hazaért azonnal felvértezte a városát a sorstáblák védelmező erejével. Ezek a sorstáblák annyira erős hatalmi jelvények voltak, hogy még az örjöngö Enki által Uruk ellen küldött óriási tengeri szörny támadását is visszaverték s igy a varázslatok urának végképp bele kellett törödnie abba, hogy elvesztette a hatalma alapját képező sorstáblákat.

A történet azonban itt nem ér véget, éppen ellenkezöleg, még csak most kezdödtek a nagyszabású események, amelyek megváltoztatták az emberiség addigi életmódját. Új találmányok jelentek meg ebben a korban. Olyan tudományos-technikai áttörések történtek váratlan hirtelenséggel, mint a kerék, az irás vagy az ökörfogatos eke megjelenése. Történelmileg és régészetileg is bizonyított tény, hogy a mezopotámiai kultúra ebben az időszakban az Uruki kultúra idején ért a legnagyobb fejlettségre, ekkor volt a legerősebb az Inanna

kultusz a térségben. Valóságos templomkörzetek jöttek létre a városban és minden jel arra mutat, hogy valamilyen forradalmi változásnak kellett történnie, hogy a háttérben meghuzódó Uruk egyszeriben lekörözve a nála sokkal fejlettebb Eridut valóságos kultúrális központá nötte ki magát. Ezt a változást csakis mesterségesen idézhették elő méghozzá a sorstáblák segítségével, amelyek lehetővé tették Uruknak, hogy vezető technikai fölényt szerezzen a többi városállammal szemben.

Inanna az annunaki ürhajósnő

A sumér szövegek meglepő részletességgel tájékoztatnak Inanna (Istár) utazásainak elökészületeiről. Pontról pontra leírják, hogyan készül fel az istennő az utazásra a csillagok közé. Walther Andrae 1903-1914 között Assurban az Istár templom romjai között találta meg azt a szobrot, amely azóta a paleoasztronautika egyik nagy emblematikus példájává vált. A témát kutatók "földönkivüli űrhajós istennő" néven nevezik a szobrot, melyen olyan készülékek láthatóak, amelyek leginkább egy modern pilóta felszerelésre emlékeztetnek. A speciális tárgyakról a sumér források az alábbiakat írják:

" *A SU-GAR-A, melyet fejére illeszt.*
A mérőfüggő, melyet fülébe tesz.

Pici, kék kövekből készült lánc,
melyet nyakára csatol.
Két villogó kő, melyet vállaira tesz.
Egy aranyhenger, melyet karjára vesz.
Keresztbevetett szíjak, melyeket mellére rak.
A PALA köntös, melyet testére húz."

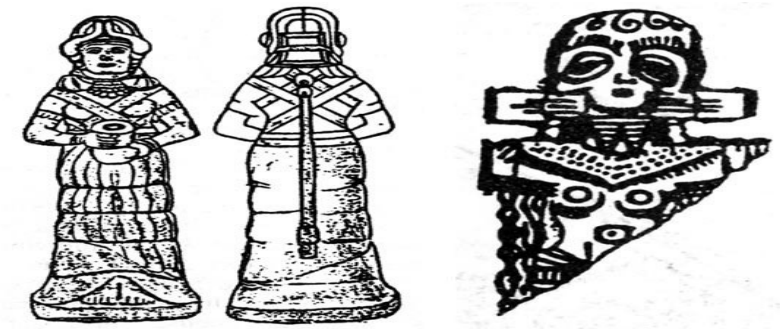

Inanna szobrán jól megfigyelhetőek a különbözö technikai jellegzetességek. Ezeket korunk tudósai elöszeretettel nevezik szakrális öltözetnek, amelynek szerintük semmi köze nincs a mai modern készülékekhez. Az istennő egy henger alakú tárgyat tart a kezében, amely után a hivatalos álláspont képviselői arra a következtetésre jutottak, hogy az egy vízeskorsó. Emiatt a szobrot nemes egyszerűséggel Vízistennőnek keresztelték el. Első ránézésre valóban nem látszik különösnek, de ha részletesebben megvizsgáljuk, akkor érdekes dolgokat fedezhetünk fel.

A szobor tarkóján egy doboz látható, amelyet szijak rögzítenek a sisakhoz. A dobozhoz pedig egy hosszú kábel csatlakozik. A sisakot SU-GAR-A-nak nevezték a sumérok. A SU-GAR-A jelentése elég beszédes "ami összeköt az égiekkel" vagyis akár egy adó-vevő berendezést is érthetünk alatta. A különös formályú sisakon látható két dudor vagy szarv éppen ezt a célt szolgálhatta. A felszerelés többi részének rendeltetésére nem lehet pontos választ adni. Az aranyhenger is rejtélyes. A szöveg egyértelműen utal arra, hogy Inanna kezében egy arany henger van és nem egy vízeskorsó. Azt hiszem a sumér szövegek tanúsága szerint ezután elfelejthetjük a Vízistennő elméletet.

A PALA köntös minden bizonnyal az a szkafanderszerü ruha volt, amit az istennő magára öltött mielött az égbe repült. Nem véletlen hogy ezt az öltözködési folyamatot bonyolult szakrális szertartásként könyvelték el maguk a sumérok is hiszen nem tudták pontosan mi is történik. Azt viszont annál inkább, hogy az öltözködés után mit csinált Inanna. A sumérok úgyanis konkrétan leírják, hogy az istennő felrepült az égbe, mint egy madár. Az egyik Inanna hímnusz a következöképpen számol be az eseményekről:

"*Az ég királynője magára ölti csodálatos köntösét. Bátran felszáll az egek egébe. Országok és népek felett repül MU-jában. Úrnő ki csillagok közt száguld, az összes bolygó felett, elrepül MU-jában.*"

A szöveg elég világosan fogalmaz. A MU az égi jármüvet jelentette, amelyben az istennő ült. A sumérok különleges személynek tartották Inannát és ez az annunakik között sem volt másképp. Inanna volt az egyetlen istennö, aki egy speciális űrhajóval közlekedett, amelyre komoly fegyver rendszert is telepítettek.

Enlil csillagközi utazása

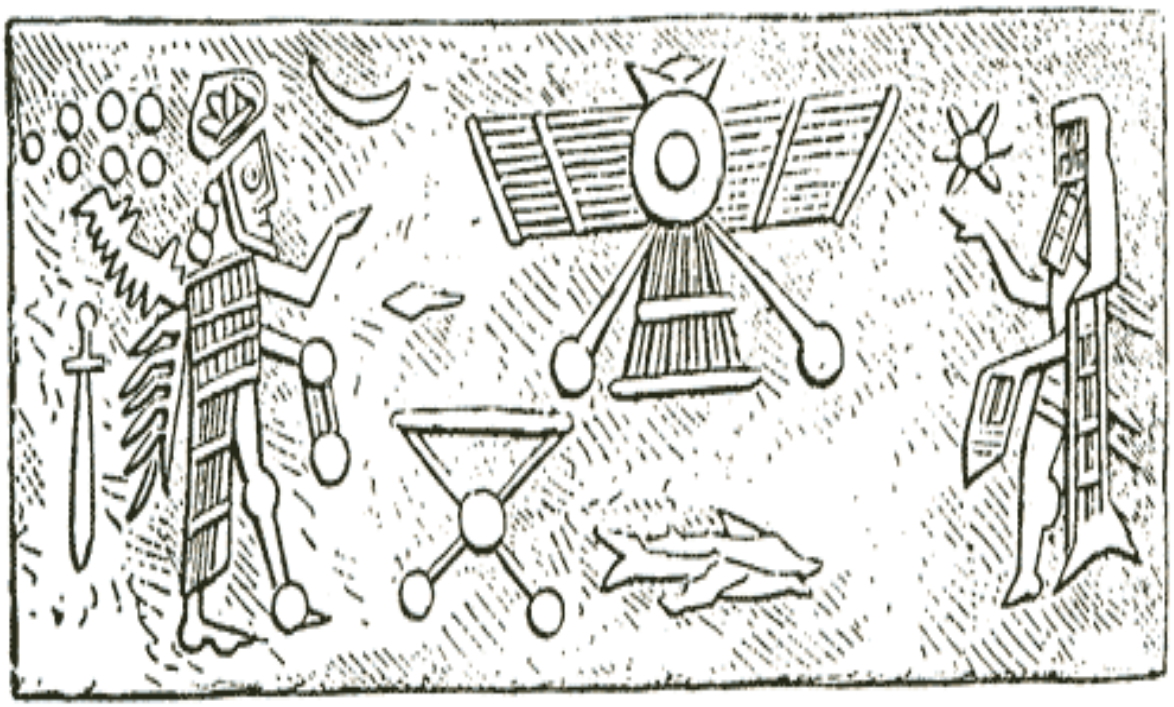

Enlil a sumér feljegyzések szerint űrrepülőgépével a Földre utazott az emberek közé. Az égi jármű és pilótája a külön erre kialakitott helyen pihent meg, amelyet zikkuratnak is neveznek, de a sumérok azt a helyet, ahol az égi madár megpihent MU-NA-DA-TUR-TUR-nak, vagyis a MU kőből rakott pihenöhelyének nevezték. A kifejezésben a MU szó magára az égi jármüre utal, amelyet a káldeusok SÉM-nek neveztek. A csillagközi utazás körülményei egy ősi korongon olvashatóak, amelynek ékírásos jeleit Zecharia Sitchin fejtette meg.

A beszámoló a sérült korongról származik, amelynek töredékén Enlil isten a Földre tett látogatásának útvonalát örökíteték meg:

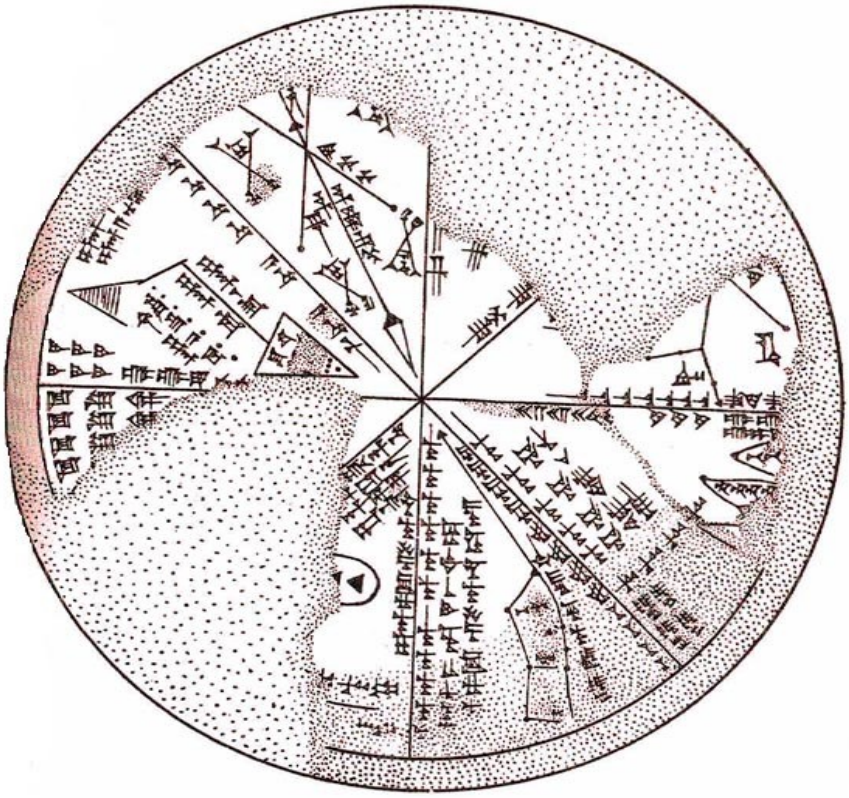

A jeleket Zecharia Sitchin fordította le és szerinte kétségkivül egy történelem elötti űrutazás eseményeít jegyezték le. A korong nyolc részre lett felosztva ezekből számunkra a bal oldali terület bir jelentőséggel közvetlenül a sérülés feletti rész, amelyben egy háromszög látható.

A korong fentebb említett része igy néz ki felnagyítva és lefordítva:

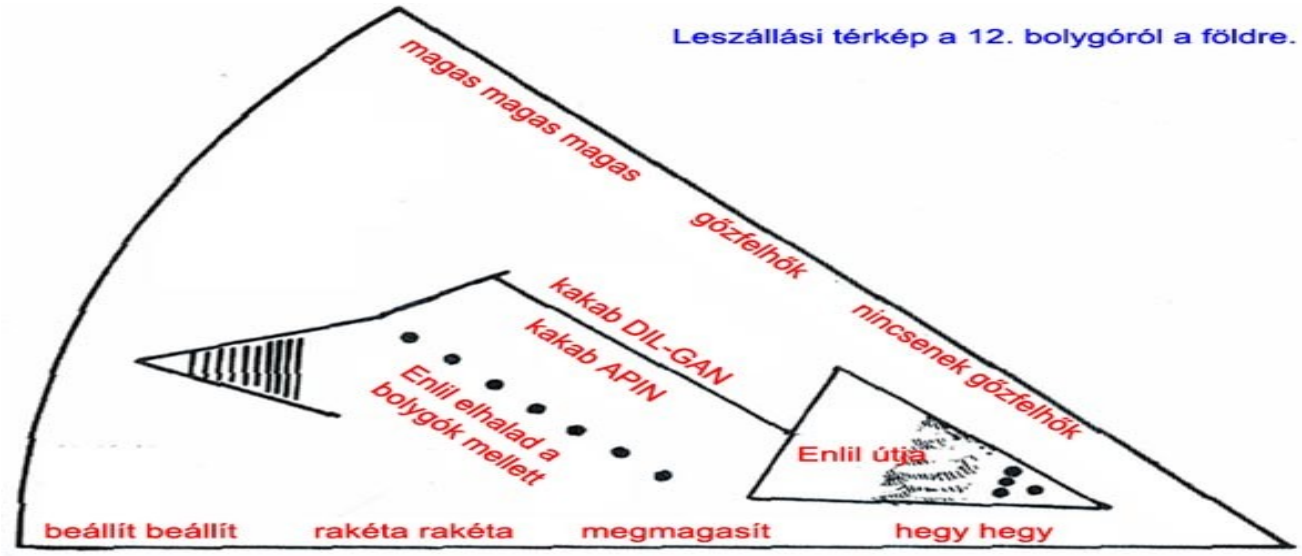

Enlil elhaladt a bolygók mellett majd belépett a Föld légkörébe, ahol keresztülhatolt a gázfelhőkön és végül landolt a felszinen. A babiloniak érdekes módon komoly hagyományokkal rendelkeztek erről a folyamatról és rendszeresen megünnepelték, ahogy az annunakik a Nibiruról a Földre utaztak. A misztikus utazást az un. Akitu ünnep alkalmával mutatták be, amely az új Év ünnepe volt. Mindezt ősi sumér tradiciók alapján adták elő és szinházi külsőségek között játszották el. A legelső ilyen jellegü misztérium játékokat maguk az annunakik mutatták meg a suméroknak, akiktől a babiloniak átvették és tovább éltették a szokást.

A misztérium játék során bemutatták, ahogy Nibiru közeledik a naprendszerhez és az annunaki égi bárkák elindulnak a Föld felé. Elhaladtak a bolygók mellett és megálltak a Marsnál. A Marsot az "utazók hajója" néven nevezték, ahonnan kisebb űrhajók indultak a Földre. A Föld erős gravitációja miatt nem tudtak a nagyobb anyahajók leszállni, ezért kisebb űrhajókra volt szükségük. Ezek lehettek a Su-szar-ok, amelyek szintén nehezen boldogultak, de mégis jóban tudtak velük manöverezni, mint a hatalmas gépezetekkel. Ekkor létesítették a Marson azokat az objektumokat, amelyek még manapság is láthatóak a felszinen és ahol az IGIGI, a 300 fős annunaki legénység dolgozott.

Marduk és a Nagy Piramis

Valamikor az i.e. 3800 körül a sumér kultúra ismét elkezdett felemelkedni. A régi városok helyén, amelyeket elmosott a vizözön új települések épültek. Az új városokat úgyanúgy neveznek el, mint a régieket. Igy ismét felépült Eridu és Nippur. Amikor Anu a Földre érkezett a tiszteletére felépítették Urukot (a bibliai Erech). Anu a város templomát Innanának ajánlta fel, akihez gyengéd szálak

fűzték. Az annunakik aranyvárosai megtetszettek Anunak, de ennek ellenére mégis parancsot adott a Földön szolgálatot teljesítő csoport létszámának lecsökkentésére. Az i.e. 3760 körül Kis városában erős királyi hatalom jött létre. A város védőistene Ninurta Enlil fia volt. Ekkor alkották meg az un. Nippuri naptárat, amely a legelső és legősibb naptár az emberiség történelmében. A továbbiakban a fejlődés sohasem látott méreteket öltött. A városiasodás robbanászerüen elkezdett elterjedni a térségben. Az i.e. 3450 környékén azonban az események felgyorsultak.

A sumérok városait Nanna vette át, közben Marduk képtelen volt a fenekén maradni és fejébe vette, hogy egy saját űrkikötőt fog létesíteni. Ekkor kezdik el építeni a Bábel tornyot. A többi annunaki ezt a váratlan lépést nem nézte jó szemmel és nemes egyszerüséggel porig rombolták a tornyot és szétkergették az embereket. Az emberek félelmükben ezután elkezdtek egymástól elkülönülö csoportokba szervezödni, aminek következményeként elszigetelödtek és a nyelvük eltorzult. Marduk a kudarc után Egyiptomba ment megfosztotta a hatalomtól a Thot-dinasztiát és elzavarta magát Thot-ot is a trónról, aki Amerikába menekült.

Igy Marduk ismét Egyiptom istenkirálya lett. Testvérét Dumuzit tette meg uralkodóvá, aki beleszeretett Innanába, aki a szembenálló csoporthoz tartozott. Ez a fordulat azonban nagyon nem volt sem

Enki sem Enlil fiainak az inyére, de nem tudtak tenni ellene. A bajok akkor kezdődtek el, amikor Dumuzi megerőszakolta a testvérét. A gyalázatos tett után üldözőbe vették, mivel az annunakik értékrendje szerint a nemi erőszak az egyik legsúlyosabb bűncselekmény volt. Dumuzi menekülés közben rejtélyes módon meghalt. Senki sem tudta mi történt, a körülményeket nem is sikerült tisztázniuk. A gyilkossággal természetesen Mardukot vádolták meg, akit el is ítéltek és élve befalazták a Nagy Piramisba. A bejáratot gránittömbökkel zárták le. Marduk anyja jóvoltából Anu az ítéletet számüzetésre változtatta ám ekkor már elég sokáig bent volt Marduk az építményben és az annunakik bepánikoltak.

Hatalmas erőkkel elkezdték kibontani a piramist, hogy megmentsék Mardukot. A gránittal nehezen boldogultak és emiatt új járatokat kellett nyitniuk. A legutólsó tömböt viszont kénytelenek voltak felrobbantani. A robbanás után a gránitból fehér lisztszerü por keletkezett. A bejáratot a történtek után ismét befalazták. A fehér gránitpor létezésére az i.sz. 820 környékén uralkodó sejk Al-Mamoon jóvoltából értesülhetünk, aki találomra behatolt az embereivel a piramisba (nem kis veszödség árán) és éppen sikerült egy járatot keresztezniük. A járat padlóját fehér por borította és a porban lábnyomok voltak méghozzá sietős haladás nyomai...

Az annunakik aranyvárosai

Az annunakik az i.e. 7400 körül folyamatosan bölcsességgel (tudással) látták el az embereket. Nagy erővel vetették bele magukat az arany kitermelésbe és új bányákat tártak fel Peruban és Boliviában. Ezalatt Egyiptomban egy sajátságos dinasztia vette kezébe az irányítást, amely az annunakik és az emberek hibrid leszármazottaiból tevődött össze. Anu a Földre akart látogatni, hogy ismét szemre vételezze a kitermelést ám mielött utnak indult kijelentette, hogy ha a Földön nem úgy fognak menni a dolgok, ahogy azt elképzeli mire odaér, akkor az összes annunaki szedheti a sátorfáját és mennek vissza a Nibirura.

Az annunakikon emiatt elég nagy volt a nyomás, mert meg akartak felelni Anunak ráadásul megkedvelték a Földet, maradni akartak. Az i.e. 6000 környékén az annunakik már nagyon várták az áthaladást és Anu eljövetelét. Be akarták bizonyítani, hogy érdemes a Földön maradniuk. Éppen ezért az i.e. 4500 és 4200 között hatalmas vállalkozásba kezdtek. Az amerikai kontinensen fejlett városokat emeltek, amelyeket irdatlan mennyiségü arannyal vontak be bizonyítva a kitermelés sikerességét. Építettek egy csillagvizsgálót is, amellyel a Nibiru eljövetelét kivánták elörejelezni.Az aranyvárosok mitosza tehát nem is annyira lehetetlen történet. Az annunakik pompás palotákkal és városokkal kivánták elnyerni Anu kegyeit és kiharcolni, hogy továbbra is a Földön élhesenek. Mezopotámiából még a teremtést leiró kőoszlopokat is áthozták és bearanyozták öket. Ez a kőfajta csakis Mezopotámiában (a mai Irak területén) fordul elő a Földön.

Marduk Egyiptom istene

Marduk Enki fia azt a helyet választotta hatalma központjául, amelyet ma Egyiptomnak nevezünk. Egyiptom ősi neve Khem, amely nagyjából annyit tesz, mint a fekete homok földje, amely a Nilus sötét hordalékára utal. Az Egyiptom elnevezés sokkal később ragadt rá az országra, a görögök nevezték el igy Ptah isten mempfiszi temploma a Hut-Ka-Ptah (Ptah szellemének háza) után. Marduk valamikor az i.e. 9780 körül Egyiptom kormányzásának feladatát Oziriszre és Széthre ruházta át. Utólag kiderült nagy hiba volt. A két annunaki az első adandó alkalommal egymás torkának esett a hatalomért.

Addig harcoltak - a mitosz szerint földön, vízen és levegőben - amig végül Széth le nem győzte ellenfelét, akit ezután feldarabolt és igy ő lett a Nilus-delta vittahattalan ura. A vörös isten azonban nem sokáig örülhetett a gyözelemnek, mert az i.e. 8970 körül Izisz életet adott Hórusznak, aki az annunaki genetikai beavatkozások miatt Ozirisz hasonmása volt. Hórusz nem húzta az időt, amint lehetősége támad totális háborút indított Széth ellen, aki végül csúfos vereséget szenvedett. A kettöjük háborúját nevezték az első piramis háborúnak. Széth a vereséget követően ázsián keresztül sebesen Kánaán és a sinai-félsziget felé távozott. A helyzet az i.e. 8670 körül Enlil fiai számára kritikussá vált, úgyanis Széth bukásával

Enki fiainak kezébe került az ürközpont irányitása és a Nagy Piramis. Ninurta és a többi annunaki a problémát csak úgy tudta megoldani, hogy háborút indítottak Hórusz ellen. Ekkor robbantották ki Ninurta és annunakijai a második piramisháborút (i.e. 8670), amely során győzelmet arattak és a kezükbe került az ürrepülést biztosító Alsó-Egyiptom. Ninurta első dolga az volt, hogy a Nagy Piramisból eltávolította azokat az eszközöket, amelyek az építmény belsejében müködtek. Az már szinte bizonyos, hogy monitorok, infra sorompók és lézertechnika volt a piramisban.

Ez utóbbit J. Hurtak doktor is megerősitette, amikor embereivel a piramis belső kamráit megvizsgálva lézer technológiára utaló nyomokat fedezett fel. Mindezt azért teszi, hogy elejét vegye egy újabb piramis háború kitörésének ki. Az eltávolított felszerelést a mai Jeruzsálem területére szállították. A Nagy Piramis ezután már nem szolgált semmilyen célt. Ninhurszag a háború lezárásaként egy tárgyalást hivott össze, amely során ismét felosztották a Földet és Marduk (Ré) igy elvesztette Egyiptomot. Egyiptomban ekkor a Thot által alapított uralkodói dinasztia ragadta magához a hatalmat. Az annunakik az i.e. 8500 körül több állomást létesítettek ezek közül a legismertebb Jerichó volt.

Kolóniák a Nibiruról

Az annunakik második kolóniája valamikor 430000 évvel ezelött érkezett a Földre. A csoport vezető személyisége Ninhurszag istennő Enki féltestvére, aki valójában egy genetikus volt. Az annunakik folyamatosan termelték ki az aranyat ám a munkájuk mégsem nyerte el Anu tetszését, aki 416000 évvel ezelött a Földre létogatott, hogy mint minden uralkodó személyesen is szemre vételezze a munkálatokat. A probléma Sitchin szerint Enkim vezetési képességeiben rejlett. Anu úgy gondolta más módszert kell alkalmazni a kitermelésnél és kezdett kételkedni túdós fia alkalmasságában. Ekkor jött a képbe Enki féltestvére Enlil, aki elkisérte Anut a Földre és miután a Nibiru ura nem találta

kielégítőnek az Enki által vezetett munkálatokat úgy döntött Enlilre bizza az irányítást. Enlil azonban Enki ellentéte volt. Enki humánus, barátságos kutató volt mig Enlil erőszakos, határozott katona. A két féltestvér között akkor élezödött ki az ellentét, amikor Anu a bolygó erőforrásainak átvizsgálása után kiadta a parancsot, hogy Enki menjen Dél-Afrikába, a Ninhurszag által irányított medikai csoportal Enlil pedig maradjon Mezopotámia területén. Anu azzal indokolta a döntését, hogy a Dél-Afrikában kibányászott arany jelentösen előrelendíti majd a küldetés sikeres teljesítését. Ezalatt valamikor 400000 évvel ezelött az Enlil által uralt folyamközben nagyszabású építkezésbe kezdenek. Enlil katona annunaki lévén rögtön elkezdi kiépíteni a legfontosabb támaszpontokat a térségben.

Az Enlil által kiépített légifolyosó rendszer Edinben (Mezopotámiában)

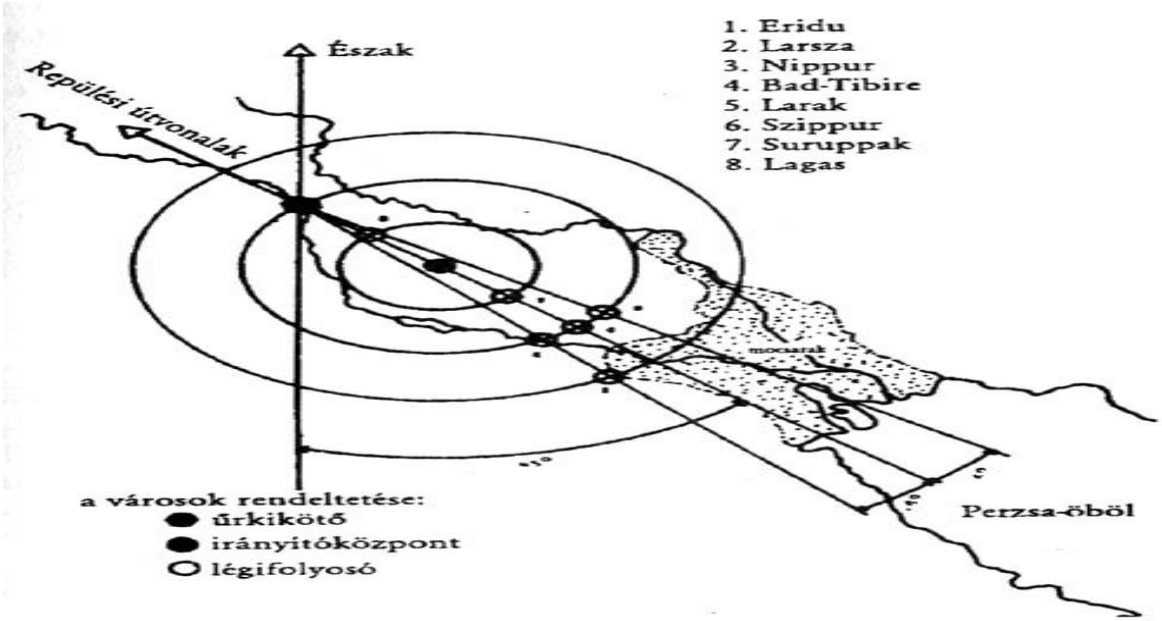

Az épitkezés Alsó-Mezopotámiában vette a kezdetét ott, ahol egykor Enki már megalapozta az annunakik eljövetelét. Enlil semmit sem bizott a véletlenre. Az annunakik hét várost létesítettek, egy repülőteret hoztak létre Sipparban, egy irányitó központot Nippurban

és egy ipari telepet Shuruppak-ban. Az irányító központ volt egyben Enlil hatalmának a székhelye Nippur, aho a "Nagy Hegy" ahogy az istenséget nevezték uralkodott. Azaranyat az egész Földről termelték ki ahonnan csak tudták. Ezért van az, hogy manapság is találgatnak a tudósok, hogy vajon kik létesítettek aranybányákat akkor, amikor az ember a hivatalos álláspont szerint még a fákon ücsörgött.

Kutatások kimutatták, hogy valakik a kőkorszakban aranyat szállítottak Dél-Afrikából a mai Izrael területére. Ezenkivül Lesothóban vasércet bányásztak 43000 évvel ezelött, a Michigan állam területén 200000 tonna vörösrezet termeltek ki méghozzá vitathatatlanul külszini fejtéssel. A vörösréz azonban eltünt. A Michigani réz vegyi jellemzőit sehol a Földön nem találták meg, egyszerüen nyomtalanul felszivódott. Angliából cinket szállítottak 10000 évvel ezelött Krétára, Cornwallból (Anglia) pedig a III. évezredben uránércet vittek Európa délkeleti térségébe.

Valakik logisztikai szempontból nagyon mozgolódtak az évezredek folyamán és nyersanyagot termeltek ki, amely szőrén-szálán nyoma veszett. Vajon mit kezdhettek volna az öntözéses földmüveléssel foglalatoskodó emberek a cornwalli uránércel? Hova tünt a krétai cink, a michigani vörösrézről már nem is beszélve? A sumer hagyományok szerint az annunakik egyszerüen elvitték, ami nekik kellett. A nyersanyagot föleg az aranyat Shuruppakba szállitották majd onnan az IGIGI-re ke az égi város ahonnan továbbvitték a rakományt a Nibirura.

Az abüdoszi Széthi Templom rejtélyes hieroglifái

Abüdoszban I. Széthi templomában fedezték fel azokat a rejtélyes hieroglifákat, amelyek azóta a paleo asztronautika létezésének egyik legerősebb bizonyítékává váltak. A hieroglifák között találtak egy sort, amely nagyon nem illett a többi közé.

Az abüdoszi hieroglifák

A hieroglifák között látható egy helikopterhez hasonlító repülögép, egy merülőhajó, és két farokvitorlával rendelkező gépezet alakja. Ezeket egyes kutatók, mint Erich Von Daniken is a paleoasztronautika bizonyítékainak tekinti. Történelem elötti jármüvek, amelyek egykor Egyiptom földjén közlekedtek. Ezeknek a hieroglifáknak a jelentése ismeretlen. Az egyiptológusok sincsennek tisztában azzal, hogy mire is gondolhattak az ősi egyiptomiak, amikor a jeleket felrajzolták.

A hamísítást kizárhatjuk, mert a jeleket bárki megtekintheti és azok már az 1859-es évek óta láthatóak miután a sivatag fogságából kiszabadították az építményt. Korunk tudósai azonban hajlamosak ezeket a hieroglifákat természeti képződményekként felfogni. Az egyiptomiak elég gyakran hivatkoznak az istenek égi bárkáira és misztikus szerkezeteire. Ezeken a jármüveken látogattak el hozzájuk az istenek a Zen Tipi nevü korban, amelyet az istenek uralkodási idejének neveztek. Az abüdoszi hieroglifák azonban a felfedezésüktől kezdve nyitott kérdéseket vetnek fel, amelyek megválaszolása még hátravan.

Az istenek öröksége

Az előző bejegyzéseimben utaltam arra, hogy léteztek olyan kultúrák a Földön, amelyek uralkodói dinasztiái fejlett technikai eszközökre támaszkodva vezették az embereket. Nemcsak Egyiptomban, hanem a Földgolyó különböző egymástól elszigetelt pontjain találhatunk erre utaló nyomokat. A legtöbb kultúrában felbukkannak olyan közös ismertetőjegyek, amelyeket ugyan a szakértők nem akarnak észrevenni, de vitathatatlanul arról árulkodnak, hogy ezek az ősi civilizációk ismerték egymást. A témával foglalkozó kutatók szerint két jól elkülöníthető magyarázat létezik az ókorban felbukkanó anakronisztikus készülékek létezésére.

Az egyik elmélet szerint a Földön létezett valamikor réges-régen egy a mainál fejlettebb szupercivilizáció, amely valamilyen ismeretlen okból (katasztrófa) megsemmisült és a túlélők azt a tudást adták át az útókornak, amelyet meg tudtak menteni a pusztulástól. Ők voltak az atlantisziak és a leszármazottaik azok az istenkirályok, akik az általam említett fejlett készülékeket használták, hogy uralkodjanak az embertömegek felett. Az elmélet legismertebb hazai képviselője Nemere István, aki két könyvet is írt ebben a témában (Egyiptom titkai, A fáraók titkai), valamint a külföldi kutatók közül Graham Hancock, John Anthony West, Robert M. Schoch és Robert Bauval.

Schoch és West hivatásos kutatók, akiket csak lázadó régészeknek neveznek, mert szembe mertek helyezkedni az elavult régi nézetekkel és a modern tudományos értelmezés alapján akarták feltárni a régi műemlékeket. A másik elmélet már inkább a Földön kívülről érkezett istenek szerepét hangsúlyozza ki. Ennek a témakörnek a leghíresebb és legellentmondásosabb képviselője Erich von Daniken, akit rengetegen támadtak az elméletei miatt, de ez nem jelenti azt, hogy ne lett volna igaza bizonyos kérdésekben. A másik nagy kutató, akinek a könyvét mindenképpen ajánlom a Paleo-Seti iránt érdeklődők figyelmébe az Zacharia Sitchin sumerológus a *Tizenkettedik Bolygó* című könyve. (Magyar kiadás)

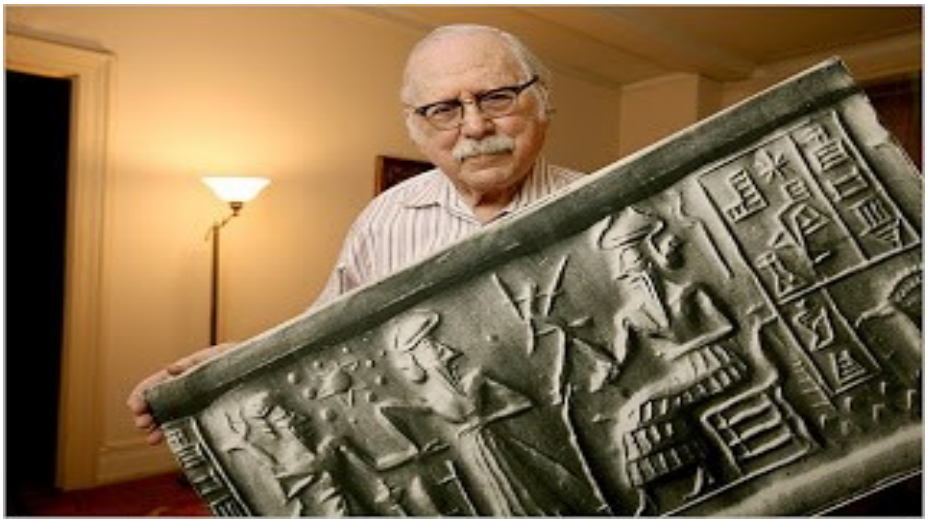

Sitchin sem amatőr kutató, hanem hivatásos szakmabeli egyetemi tanár, aki forradalmi úton közelítette meg az ősi sumer szövegek értelmezését. Félreértés ne essék, nincsen szó semmilyen belemagyarázásról. Sitchin csak azt tolmácsolja, ami a szövegekben áll, csupán modern szemmel értelmezi az ékírásos táblákat. Őt is megvádolták már azzal, hogy jól fizet neki ez a Nibiru mese, amit a könyvében is taglal, de azt hiszem, ne menjünk el ebbe az irányba. Egy közeli példa Zahi Hawass, az egyiptomi régészeti intézet vezetője, aki köztudottan gyűlöli a Paleo-Seti kutatókat szabályos kis showmüsort kreált magának, amikor a Nagy Piramis máig vitatott un. Gantenbrink aknájának a feltörését közvetítette a televízióban. Ő is szép summát bekaszírozott a show miatt, ami után még mindig nem tudjuk egyértelműen, hogy mi is van az akna ajtaja mögött.

A tényen ez semmit sem változtat. Vannak olyan leletek, amelyekre a hivatalos álláspontot képviselő kutatók nem tudnak magyarázatot adni. Ám ha a feltárt leletet egy kicsit más perspektívából kezdjük el vizsgálni rögtön értelmet nyer az, ami korábban érthetetlen volt. Ehhez azonban meg kellene reformálni a gondolkodásunkat és rugalmasabbá kellene válnunk a régészeti-történelmi kutatások értelmezése kapcsán. Amíg ez nem következik be addig marad a görcsös egyhelyben toporgás, amely során a nem tetsző leleteket elsüllyesztik az íróasztal mélyére. Egy olyan elavult sok sebből vérző tudományos rendszert támogatnak, amelyet még a 19-20. században fogalmaztak meg és ami felett már elhaladt az idő.

Ezékiel látomása

Ezékiel próféta látomásáról már mindenki hallott és azt hiszem nem szükséges ismétlésekbe bocsátkoznom. Most inkább a látomásban szereplő repülő szerkezet eredetéről szeretnék pár szót ejteni, mert azt hiszem a kerubszekér, amit Ezékiel látott valójában egy vimana volt. A vimánákról röviden csak annyit, hogy az óind civilizáció így

nevezte azokat a repülő szerkezeteket, amelyeket az istenek és a kiválasztottak használtak. A vimánákból több fajta létezett az ősi szövegek tanúsága szerint. Az egyik típus a rukma vimana egy nagyon jellegzetes szerkezet volt és leginkább egy repülő hegyre emlékeztetett.

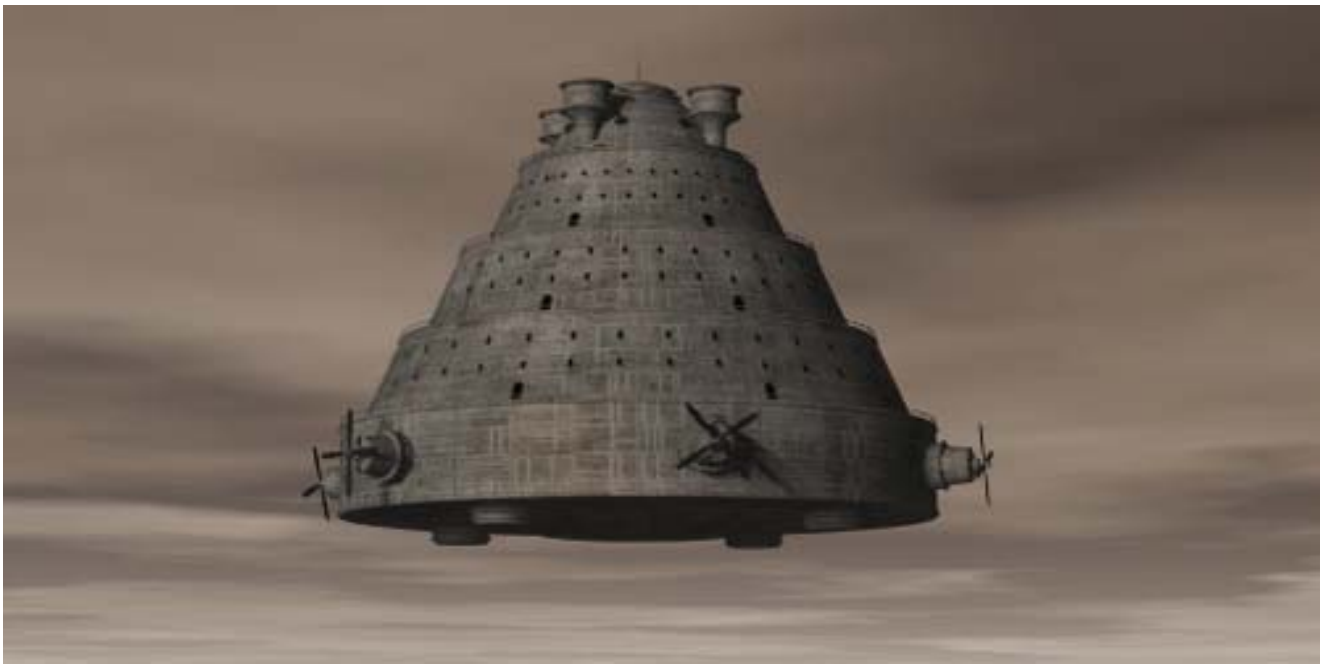

A rukma vimána 3D rekonstrukciója a Vimanika Sastra alapján.

A gépezeten rotorok helyezkedtek el az alján és a tetején egyaránt. A rukma vimána teherszállító repülőgép volt és a légkörben közlekedett. Minden jel arra mutat, hogy ez a gép volt az "Isten trónja" és, hogy melyik istené? Tulajdonképpen mindegyiké, mert az istenek kivétel nélkül különféle repülő szerkezetekkel száguldoztak, amelyek csak formájukban különböztek, de ugyanazon az alapelven működtek. A rukma lehetett a trón, amely tetején helyezkedett el a pilótafülke. Az ősi perzsa hagyomány szerint a nagy bölcs Zoroaszter szülőanyja előtt egy hegy ereszkedett le az égből és abból egy ajtón keresztül egy férfi lépett ki. Ezen érdemes elgondolkodni, mert szerintem van benne valami. A hegyek néha repülnek a sumer, akkád, asszír, babiloni, indiai és közép-amerikai mítoszokban legalábbis erre lehet következtetni.

Űrprogram az ókori Egyiptomban

Miután átnéztem az ókori Egyiptomról szóló paleoasztronautikai témájú forrásokat és papiruszfordításokat, arra a következtetésre jutottam, hogy az ősi Egyiptomban valamiféle titkos űrprogram zajlott. A szent szövegek visszatérő motívuma a transzcendens utazásra való felkészülés. A fáraót arra készítették fel, hogy ha eljön az idő, akkor megkezdi az utazását az égbe a csillagok közé, ahol találkozik az őseivel és az istenekkel. Ám a jelek szerint nemcsak a királyt, hanem minden arra alkalmas személyt alávetettek ennek a

kiképzésnek, amit akkoriban beavatásnak neveztek, hiszen olyan titkokba nyertek betekintést, amelyekről nem beszélhettek soha senkinek. Az egyiptológusok gyorsan elintézik a problémát azzal, hogy a fáraó egyfajta jelképes asztrális utazásra indult és semmi több. Az egyiptomiak úgy tartották, hogy az isteneik egy messzi világból az Iribu nevű csillagról érkeztek, aminek a szárnyas nap volt a szimbóluma. Az ősi feljegyzések szerint az Iribu a Dat rendszerben található az Orion csillagképben. Mindenesetre érdekes, hogy az egyiptomiak ennyire pontosan nyilván tartották a különféle, istenekkel kapcsolatos eseményeket. Az egyiptomiak tehát tudatosan készültek a nagy utazásra az istenek világába, egy másik világba,

amely sokkal szebb és kellemesebb, mint a Föld. Később ez az űrprogram nyilván elsilányodott és a technikából misztikus varázslat lett, amit a halott kultusszal kapcsoltak össze. Nem véletlen, hogy az ősi egyiptomiak a maguk módján kivétel nélkül a másik világba készültek feltehetőleg az Iribu bolygóra, ahogy az istenek azt megígérték. Az úgynevezett "memphisi kő" (lásd az alábbi képet) az istenek érkezését beszéli el. A követ a bonni egyetem egyiptológusa Walther Frank fordította le és ekképpen hangzik a szöveg:

"*Emberekhez hasonló, istenekkel egyenértékű lények érkeztek sok ezer évvel ezelőtt az űrből a Földre. A hazájuk az Orion csillagképben volt: az Iribu bolygó, amely a Dat rendszerben található. Az istenek élő fizikai lények voltak, és azért jöttek, hogy nekünk bölcsességet és tudást adományozzanak.*"

A bölcsesség alatt abban az időben a fejlett technológiát értették, amelyet csak a bölcsek a titkok tudói ismertek. A bizonyíték az ősi űrhajók létezésére maga az egyiptomi művészet. Az obeliszkek, a héliopoliszi benben kő, ami tulajdonképpen egy kúp alakú űrrakéta lehetett, a különböző égi bárkák ábrázolásai, rakétasiló keresztmetszetű masztabák, a lépcsők, amelyek az égbe vezetnek, mind mind jelképes utalás arra, hogy fel akartak emelkedni a Földről. A leggyanúsabb jel a nagy érdeklődés a csillagok, csillagképek és konstellációk iránt. Természetesen ezek a motívumok más kultúrákban Kínában, Indiában és közép-amerikában is felbukkannak.

Az égi tanítómesterek

Szinte minden kultúra őrzi az emlékét az égből alászálló nagyhatalmú isteneknek, akik az emberiség számára elhozták a tudást. Mint, ahogy az ókori egyiptomi űrprogramról szoló bejegyzésemben is írtam a memphisi kő kapcsán, az ősi időkben istenek érkeztek a Földre és megtanították az embereknek, hogyan alkalmazzák célszerűen a környezetükben fellelhető természetes erőforrásokat. A legrégibb beszámolók a mezopotámiai, egyiptomi és óind szent szövegekben lelhetőek fel, de bármelyik ősi civilizáció mitológiájában találkozhatunk az istenek érkezéséről beszámoló feljegyzésekkel.

Az ősi istenek a sumér ékírásos táblák szerint egy távoli óriási bolygóról a Nibiruról jöttek a Földre. Erről bővebben Zacharia Sitchin könyveiben lehet olvasni. Érdekesség képpen itt megjegyzem az egyiptomi Iribu, a szárnyas napkorong és a sumer Nibiru kisértetiesen hasonlóan csengenek ráadásul a sumérok a Nibirut a szárnyas nappal azonosították. Az óind kéziratok arról tesznek említést, hogy az istenek más bolygóról érkeztek és képesek más világokat is elérni a vimánáikkal. A kínai források szintén hatalmas madarakat emlegetnek, amelyek a világűrben közlekedtek és egyesek olyan óriási méretekkel büszkélkedtek, mint a Kárpát-medence.

A világ összes népe, kultúrája őriz hasonló történeteket az istenek viselt dolgaival kapcsolatban jót és rosszat egyaránt. Egy azonban biztos: az égből érkezett tanitómesterek Ozírisz, Enki, Óannész, Viracocha, Kukulkán vagy Nommo, a dogon indiánok tanítója mind mind szívűkön viselték az emberiség sorsát és igyekeztek minnél több hasznos ismerete átadni. Ez egy értelmes fejlett civilizáció meglétét sejteti, akik közűl egyesek tevékenyen részt vettek a szolgáló emberi faj terrorizálásában, mint félelmetes istenek, mig a barátságos társaik ahol tudták védték az emberiség érdekeit.

Az annunakik ivadékai

Az annunakikról manapság elég sok ellentmondásos információ is napvilágot lát és bizonyos esetekben ezekre a humanoid lényekre úgy tekintenek mintha egyes számban lenne róluk szó vagyis nem csoportról beszélnek (annak ellenére, hogy az i-toldat egyértelmüvé teszi a többesszámot). Az annunakik azonban többen voltak.

A hivatalos mitológia lexikonok "A" betűjénél lehet fellelni őket. Nem értettem mire alapozzák a kétkedők az elméletüket, de a félreértések eloszlatása véget és merő kiváncsiságból utánnajártam. Az annunakikat nevezik Anunnaki, Anunnakú vagy Annunaki néven. A lexikon szerint vagy hét vagy pedig több száz (!) istenből álló testület, amely az Égalgina nevü palotában ítélkezik méghozzá a holtak felett. Ez a tévedés máshol is előfordul gondoljunk pl. az Elóhim elnevezésre, amelyet előszeretettel fordítanak egyesszámban holott az Elóhim csakis többesszám és nincsen egyesszámú alakzata. alábbi táblázat az annunakik népének elnevezéseit mutatja be:

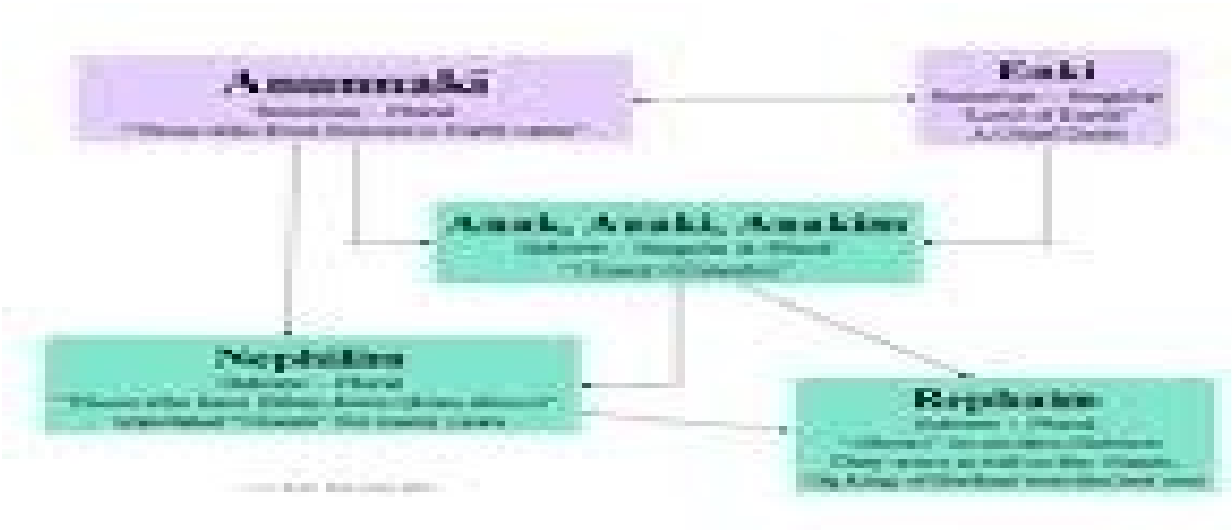

Mint az fentebb is látható az annunakik többesszámban szerepelnek. A csoportosítás a következőképpen történik:

Lila téglalap (Anunnaki): sumerian – plural "*Those who from Heaven to Earth came*"

Lila kocka (Enki): sumerian – singular "*Lord of Earth*" A Chief Deity

Zöld téglalap (Anak, Anaki, Anakim): Hebrew - Singular & Plural "*Giant (Giants)*"

Zöld téglalap (Nephilim): Hebrew – Plural "*Those who have fallen down (from above)*" translated " *Giants*" for many years

Zöld téglalap (Rephaim): Hebrew – Plural "*Ghost*" in modern Hebrew. They where as tall as the Giants. Og king of Bashan was the last one.

A szöveg nem szorul túl sok értelmezésre. Az annunaki azok, akik az égből a Földre jöttek, jól látható, hogy többesszámról van szó. Enki, a Föld ura (en=ur, ki= föld). Az Anák, Anaki, Anakim Mózes V. könyvében is szerepel. Ezek a lények óriás ivadékok voltak. Az Anákok, a nyaklánc viselők héber eredetü kifejezés és mind egyes mind többes számban ismerték és használták. Az Elóhim is éppen emiatt többesszám. A Nefilek azok, akik az égből alászáltak vagy más néven a Bukottak, de ez a kifejezés vita tárgyát képezi.

A Refaim szintén ismert. Mózes V. könyvében szereplő utolsó óriás királlyal Og-al Báshán fejedelmével hozzák összefüggésbe. A probléma abban rejlik, hogy egy humanoid fajról van szó, amelyet az emberek annunakinak neveztek. Nem tudni, hogy ez volt az eredeti nevük-e vagy sem, de az ősi források ezen a néven hivatkoznak az istenek csoportjára. Nevezték öket Din-Gir néven is, amely a igazságos égi lényekre utalt vagyis azokra az égből alászálló isteni lényekre, akik igazságot tettek az emberek között. Ök alkották az első törvényeket és meghatározták azokat az alapvető szabályokat, amelyek szerint a munkás embereknek (lulu) élniük kellett. Elvégre az volt a feladat a kezdetek kezdetén, hogy ezeket az intelligens lényeket szolgálják. Pontosítva helyettük végezzék a kemény fizikai munkát igénylő arany kitermelést a folyamközben.

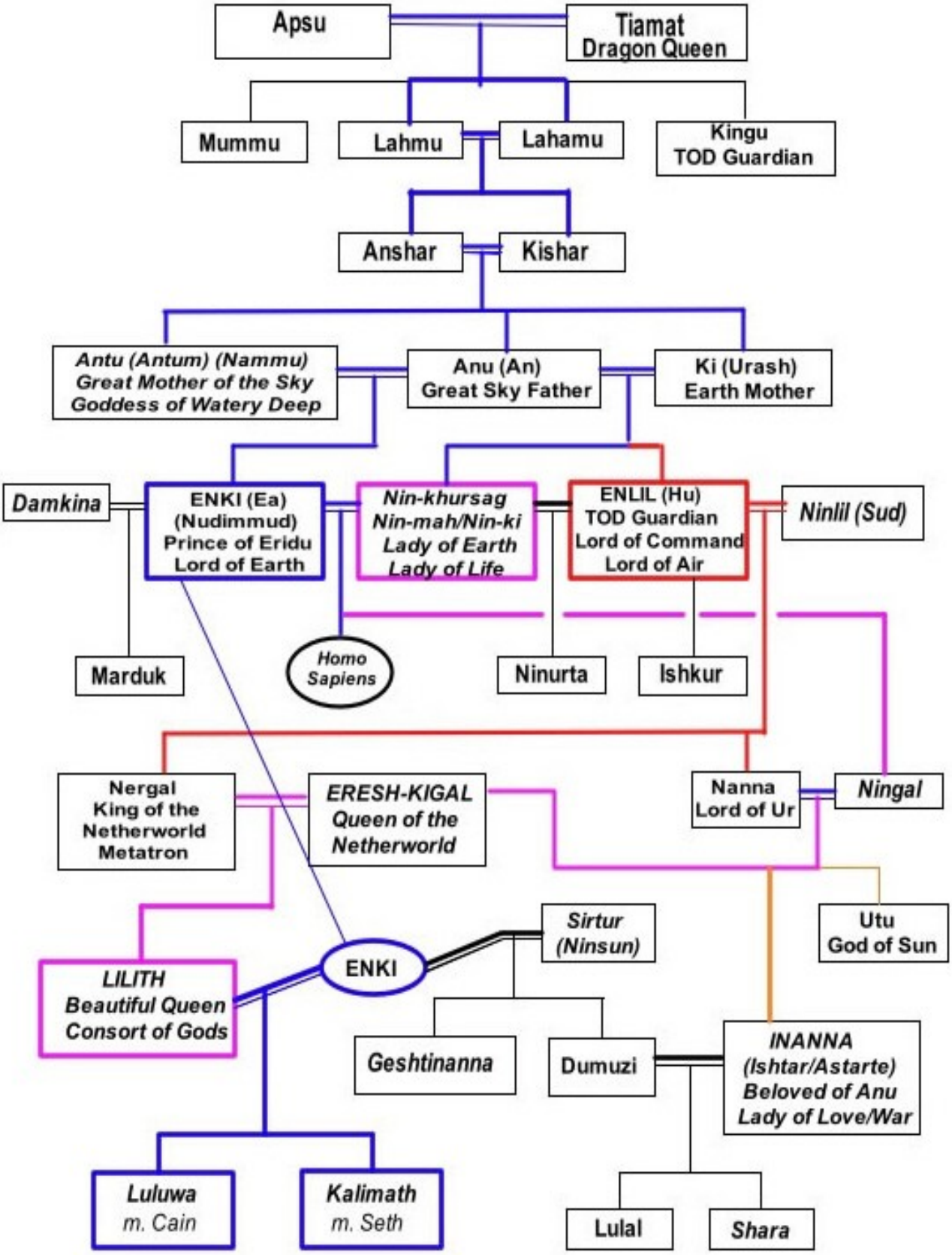
Apsu
Tiamat
Dragon Queen
Mummu
Lahmu
Lahamu
Kingu
TOD Guardian
Anshar
Kishar
Antu (Antum) (Nammu)
Great Mother of the Sky
Goddess of Watery Deep
Anu (An)
Great Sky Father
Ki (Urash)
Earth Mother
Damkina
ENKI (Ea)
(Nudimmud)
Prince of Eridu
Lord of Earth
Nin-khursag
Nin-mah/Nin-ki
Lady of Earth
Lady of Life
ENLIL (Hu)
TOD Guardian
Lord of Command
Lord of Air
Ninlil (Sud)
Marduk
Homo
Sapiens
Ninurta
Ishkur
Nergal
King of the
Netherworld
Metatron
ERESH-KIGAL
Queen of the
Netherworld
Nanna
Lord of Ur
Ningal
Sirtur
(Ninsun)
Utu
God of Sun
LILITH
Beautiful Queen
Consort of Gods
ENKI
Geshtinanna
Dumuzi
INANNA
(Ishtar/Astarte)
Beloved of Anu
Lady of Love/War
Luluwa
m. Cain
Kalimath
m. Seth
Lulal
Shara

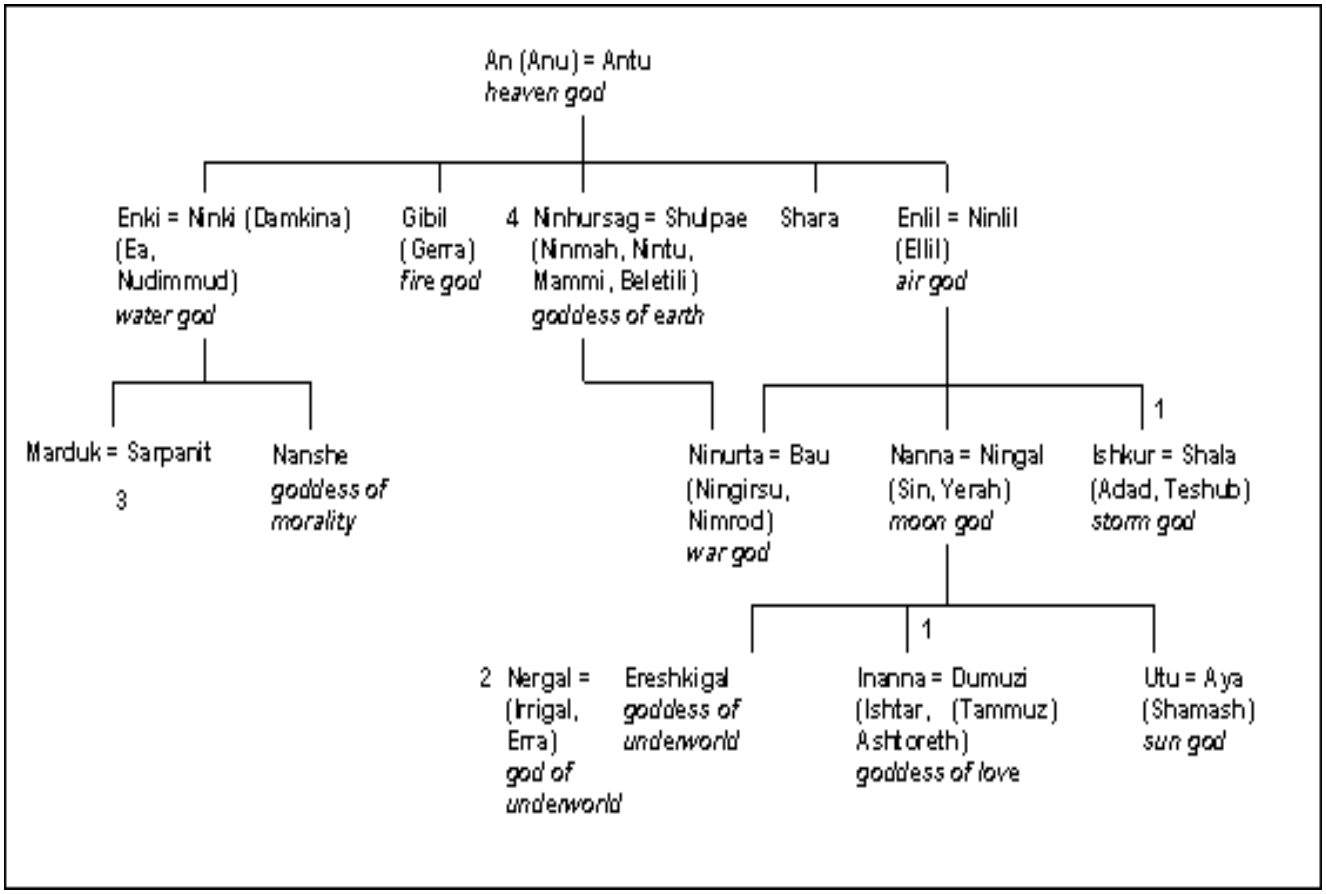

Az annunaki gyarmatok

Miközben 380000 évvel ezelött az annunakik az aranyat termelték ki a felszinen és szállították el az IGIGI nevű ürállomáson keresztül a Nibirura, addig a számüzött Alalu unokaöcsse és követöi ellencsapásra készülödtek. Valahogy maguk mellé állították az IGIGI legénységét és azok segítségével kisérletet tettek a Föld elfoglalására, igy adva Anu tudtára, hogy a bolygó nem lehet a nibirui gyarmatosítás célpontja.

Anu ezt nehezen viselte el és Enlilt bizta meg a lázadás leverésével. Enlil természetesen győzött és a Föld továbbra is Anu és az annunakik birtokában maradt. A vészterhes időszakot az ősi sumér források az "öreg istenek háborúja" néven említik. A bajok azonban itt még nem értek véget, mert nem kellett hozzá túl sok idő (az annunaki időszámítást figyelembe véve) és 300000 környékén az

arany kitermelést folytat anninaki istenek fellázadtak a rossz munkakörülmények miatt. "Járuljunk a főtiszt elé, s talán felment minket nehéz munkánk alól. Az istenek királyát a hős Enlilt keressük fel. Talán meg tudjuk győzni őt, hogy szüntesse meg terheinket."

Enlil azonnal a helyszinre ment és erélyes szavakkal, kellő fenyegetőzést bevetve kisérletet tett a lázongó ürhajósok lecsillapítására. Pechjére az erőszakos fellépés ez esetben nagyon nem jött be. A jelenlévök között valóságos lincshangulat tört ki és Enlilt csak a tanácsadójának Nuszku-nak sikerült kihúznia a slamasztikából.

"*Mi, az összes isten harcot hirdetünk! Látástól-vakulásig dolgozunk, kimerítő a munkánk, sok a fáradtságunk!*"

Az istenek ezután úgy döntöttek ez nem mehet igy tovább hiszen a kitermelést mégsem végezhetik azok az ürhajósok, akiknek egyébként nem ez lenne a feladatuk. Ekkor Enki előrukkolt az ölettel, hogy teremtsenek egy szolgáló fajt, akik majd az annunakik helyett fognak dolgozni s igy azok újra az eredeti feladataikra öszpontosíthatnak.

Ninhursag elvállata a teremtés feladatát és igy ő lett a teremtő istennő az emberiség ősanyja, akit Mami néven is neveztek. Tulajdonképpen ő a legősibb anyaistennő, akit sokféle néven emlegettek. Az emberiség ösanyja viszont egy erre kiválasztott nöi egyed volt, akinek a génállományát keresztezték az annunaki génekkel. Az embereket arra a területre csoportosították össze, amelyet E-DIN-nek neveztek el.

Az E-DIN szó jelentése, hogy "lakhelye egy becsületes istennek" és valójában a DIN-GIR szóból származik, ami annyit tesz, mint "*egy becsületes az égi bárkáról*" vagyis egy ürhajóról, mivel a sumérok ismerték a különbséget a hagyományos vízen sikló folyami bárkák és a velük ellentétes égen úszó égi bárkák között. A korszakot végül egy váratlan eljegesedés zárta le.

Edin rekonstruált képe a folyamokkal:

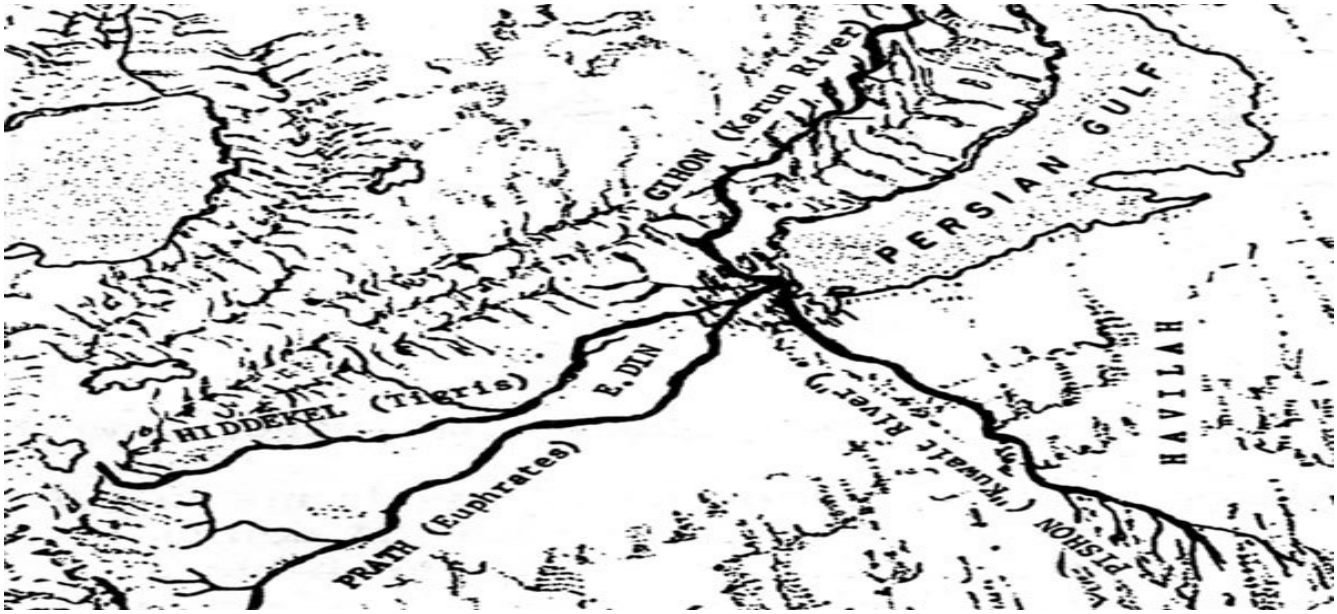

Az annunakik hierarchiája

Bizonyára sokan kiváncsiak arra, hogyan is éltek az anninakik. Erről a sumér források tájékoztatnak bennünket. Az istenek viselt dolgairól a sumér pecséthengereken és az agyagtáblákon rengeteg utalást találhatunk. Számukra a hatvanas szám testesítette meg a tökéletességet. Anunak az istenek királyának a hatvan volt a száma, a tökéletes szám ahogy a sumérok feljegyezték. Az istenek tanácsa tizenkét személyből tevődött össze. A tanácsban férfiak és nők egyaránt képviselték magukat, számukra ismeretlen volt a nemi megkülönböztetés. Voltak azonban kivételes esetek. Marduk (10) alacsony számmal és befolyással rendelkezett, de ez csupán addig tartott, amig hősies tettével Tiamat legyözésével ki nem érdemelte, hogy Anu az egész emberiség urává tegye. A sumér mitológiából látható, hogy a szigorú hierarchia ellenére egy-egy hősies cselekedet (Ninurta legőzte Zú-t stb.) jócskán megemelte az egyébként alacsonyabb pozicióban lévő annunaki szerepét az istenek tanácsában. Ezt azonban nehezen lehetett kiérdemelni.

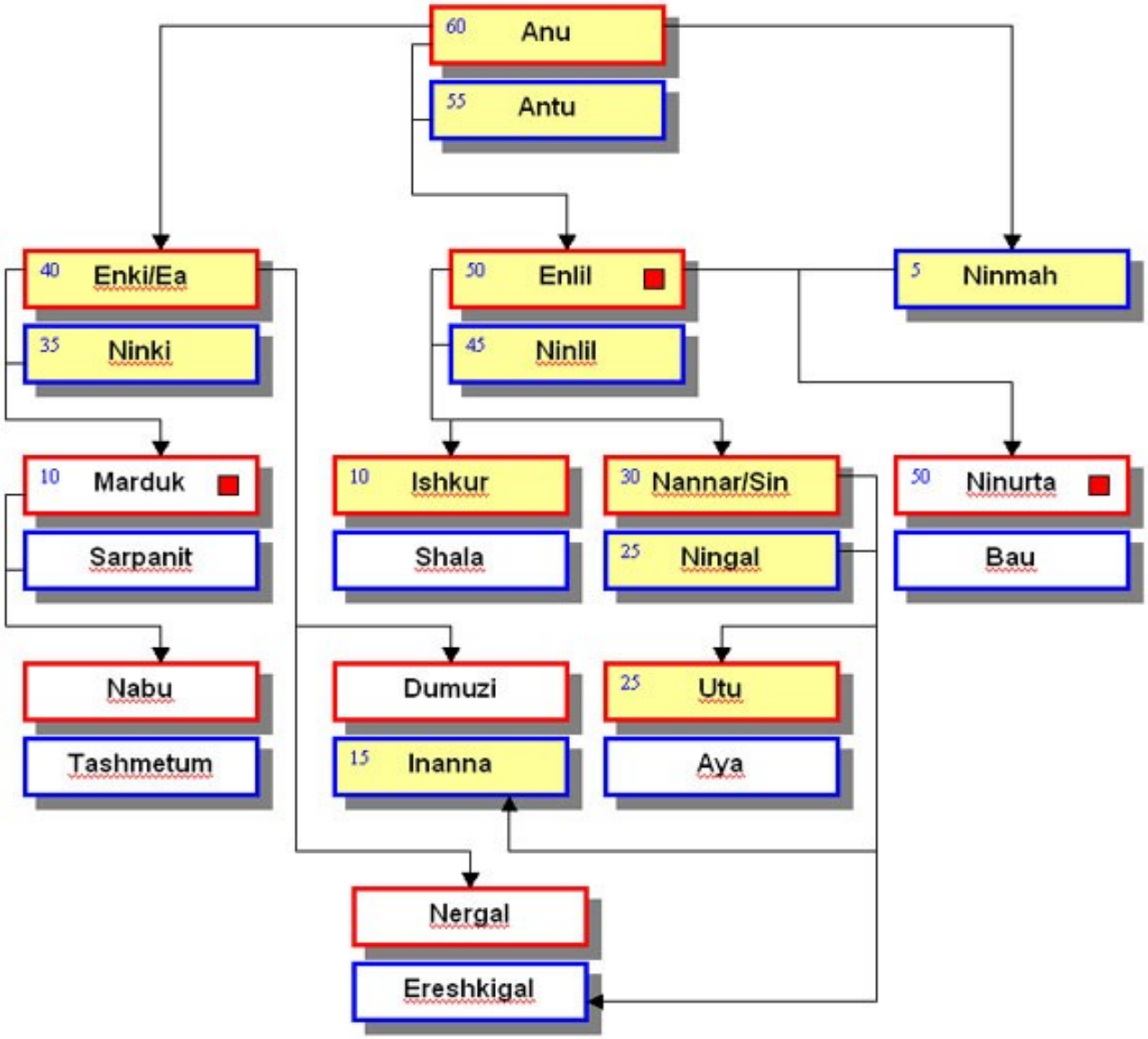

A vérségi kötelék kulcsfontosságú volt a tanácsban. Nem volt mindegy, hogy az egyik tag törvényes vagy törvénytelen házasságból származott, valamint a születési fok is nagyban meghatározta az annunakik értékrendjét a tanácsban betöltött pozicióval kapcsolatban. Enki (40) házasságon kivüli gyermek volt s ezért nem birt akkora szavazati joggal, mint Enlil (50), aki Anu (60) törvényes feleségétől Antu-tól (55) született. Az annunakiknál a primogenitura, az elsőszülöttség elve érvényesült és ez határozta meg, hogy ki mekkora jogot formálhatott a felmenője után a hatalom gyakorlásában. Voltak azonban kivételes esetek. Marduk (10)

alacsony számmal és befolyással rendelkezett, de ez csupán addig tartott, amig hősies tettével Tiamat legyözésével ki nem érdemelte, hogy Anu az egész emberiség urává tegye. A sumér mitológiából látható, hogy a szigorú hierarchia ellenére egy-egy hősies cselekedet (Ninurta legyőzte Zú-t stb.) jócskán megemelte az gyébként alacsonyabb pozicióban lévő annunaki szerepét az istenek tanácsában. Ezt azonban nehezen lehetett kiérdemelni.

A fáraók elektromossága

Az egyiptomiak hite szerint a papság és a fáraó varázslatos hatalom birtokában volt. Egyesekben nagy mágikus erők lakoznak, amelyek segítségével csodákat tudnak tenni. A papság is ilyen beavatott csoport volt. A fáraó birt azonban a legnagyobb mágikus hatalommal. A király testében összpontosult a legtöbb mágikus energia. A mana, ahogy az egyiptomiak nevezték minnél nagyobb volt annál látványosabb varázslatot lehetett végrehajtani.

Tulajdonképpen mágikus feszültségnek nevezték, ami azért is érdekes,mert nagyon jól szimbólizálja az elektromos áram természetét. Az elektromosság volt a mana, amely nélkűl nem lehetett varázsolni vagyis, olyan emberfeletti jeleségeket produkálni, amire a természetben nem találtak példát. Költői túlzással az ősi egyiptomiak azt mondták, hogy ha a fáraó pusztán csak a kezét felemeli már rengeni kezd a föld.

A fáraó a testén hordozott bizonyos tárgyakat, amelyekben elektromosság rejtőzött. Az ősi források szerint a királynak elég merev volt a tartása, amikor ezeket a tárgyakat viselte. Annyi bíztos, hogy ezek az eszközök hordozása jelentősen kífárasztotta az uralkodót. Ilyen volt a korona, amelyből többféle létezett és mindegyiket más-más alkalommal öltött fel. Ezek a fejfedők nem közönséges diszek voltak hanem komoly elektronikus készülékek,amelyekkel a tekintélyét fenn tudta tartani.

A nyakban hordott kis doboz a pektorálé feltehetőleg az istenekkel való kapcsolattartásban játszhatott nagy szerepet csakúgy, mint a héber léviták esetében az efód. A jogar már magában is erőt hordozott, amely veszélyes volt mindenkire, aki túl közel merészkedett az istenkirályhoz. A V.dinasztia idejéből származó felírat (Urk.I.232.) szerint egy alkalommal a fáraó véletlenűl ráejtette a jogarát Rawer nevű tisztviselője lábára, aki ettől kishiján meghalt. A tragédiát csak a király időben bevetett varázsigéje az "épségben maradj" mentette meg. Természetesen akármi történhetett,de nagy a valószínűsége,hogy elektromos áram rázta meg a férfit,akit később a fáraó valamilyen hasonló trükkel magához térített, illetve ha leállt a szíve akkor elektrosokkot vagy szívmasszást alkalmazott, amitől a tisztviselő meggyógyúlt. A csodás felépűlést pedig az isteni hatalommal felvértezett uralkodó nagylelkűségét és bőlcsességét öregbítette.

A másik gyanúsan elektromos tárgy az uasz jogar, amely sokszor

felbukkan az egyiptomi ábrázolásokon. Istenek és a fáraók kezében látható jellegzetes villásvégű hosszú bot, amelynek tetejét egy sakálfej díszíti. Az uasz jogart néha kombinálták a másik két nagyon gyakori mágikus tárgyal a dzsed oszloppal és az ankh kereszttel. Ptah isten szobrain és egyes Ozirísz ábrázolásokon is előfordul a dzseddel és ankhal egybeszerkesztett bot. Az uasz a hatalmat, az erőt képviselte. Erre utal a sakálfej is. Az alsó villák szerintem olyan célt szolgáltak, mint manapság az apró kézi sokkolók két "szarva" vagyis a bottal mint valamilyen eletromos ösztökével fegyelmezni lehetett a rendetlenkedőket. Az elektromosság forrása talán a sakálfejben volt mivel onnan származott az erő.

Mágikus egyiptomi koronák

A fáraóknak több külőnféle koronájuk volt, amelyeket általában felváltva viseltek az alkalomtól függően.Ezek közűl most csak azokkal foglalkozom, amelyek valamilyen szempontból kiválnak a többi közűl.Az egyiptomiak hite szerint a fáraó koronáiban hatalmas mágikus erő lakozott. A legáltalánosabb és a legnagyobb hatalommal rendelkező korona a kettős korona volt (pszent), amit az országalapításkor a skorpió király egyesített. A fehér korona (hedzset) és a vörös korona (deseret) összekapcsolásával a király egy nagyhatalmú készűléket birtokolt,amellyel alsó és felső-egyiptom teljhatalmú urává vált.

A falfestményeken gyakran előfordul két koronafajta, amelyek rendszerint az istenek és a fáraók fejét díszítették, de eddig a régészek még egyetlen ilyen tipusú leletet sem találtak. Az atef és a hemhemet koronákról van szó, amelyek elég látványos kinézetükkel kiválnak a hétköznapi ábrázolások közűl. Az atef egy jellegzetes fejdísz, amelyet két csavart szarv díszít ureusz kigyóval és fehér, nagy hólyag alakú sapkával. A korona eredete az istenek uralkodásának idejéig nyúlik vissza. Ré uralkodása után Geb megpróbálta a fejére tenni, de a mítosz szerint az atef ureusza csúnyán összeégette, mert csak Ré ismerte a korona helyes használatának titkát. A mitológia arról is említést tesz, hogy Ozírisz

sem járt több sikerrel, amikor az atefet használni akarta ő sem úszta meg felszíni sérülések nélkül.A hemhemet koronát Ehnaton és Tutankhamon fáraó fején lehet látni, rendkívűl pompázatos fejfedő, amelyről ureusz kigyók lógnak le, mint valami izzók. Az ureuszok jól láthatóan kábelszerűen a koronából futnak ki és mindegyik felett sárga napkorong látható, amely szerintem egyértelmű utalás arra, hogy ezek a tárgyak fénylettek, mint a nap. A Tuthankhamon fáraót és feleségét ábrázoló aranyozott szék háttámláján a király egy hemhemettel a fején látható.

A fenti kép alapján nemcsak maga az uralkodó, hanem a felesége is külőnleges fejdíszt viselt. Ezeknek a tárgyaknak a hordozása a kiválasztottság jelképe volt. A király arca ragyogott, mint a nap. Ez a nem természetes fényforrás az egyszerű pórnép szemében hatalmas varázslatnak tünt. Tulajdonképpen igy tartották fenn a hatalmukat évszázadokon keresztűl egészen addig, amig az ősök technikai eszközeinek a használata a feledés homályába nem merűlt. Persze ez még nem magyarázza meg, hogy hova tüntek az atef és hemhemet koronák, mert mint említettem egyet sem találtak meg soha pedig a művészeti alkotásokon nagyon is felbukkannak. Létezniük kellett. Lehetne még írni erről a témáról, de nem az a célom, hogy az egész egyiptomi korona misztériumot bemutassam, (ahhoz nem lenne elég

egy bejegyzés) hanem, hogy külőnféle példákon keresztűl szemléltetve megismertessem az egyes fejdíszekben rejlő technikai jellegzetességeket. A továbbiakban még bővebben kifejtem az elképzeléseimet nemcsak az egyiptomi hanem minden ősi kultúra paleoasztronautikai sajátosságairól, amelyeket egyes kutatók féleszűek fantáziálgatásainak neveznek.

A denderai rejtély

Az ősi elektromosság létezésére leginkább Egyiptomban találhatunk példákat. Az egyiptomi művészeti ábrázolások úgyanis szinte hemzsegnek a külőnféle technikai eszközöktől. A legismertebb bizonyítékot R.Habeck szolgáltatta,amikor rábukkant a denderai ábrázolásokra. A Hathór istennőnek szentelt templom egyik falán érdekes domborműre lett figyelmes,amelyről kiderült,hogy nem mást, mint egy ókori egyiptomi villanykörtét ábrázol.

A képen jól kivehetőek a tecnikai jellegzetességek.

A lótuszvirág szára, amely a dobozból indul ki és a virágkehely alakú foglalatban végződik. Ebben van benne a hosszúkás hólyag

formályú villanykörte, amelyben a kigyó tekereg. A domormű alapján a hólyag üvegből készülhetet, mert látható a kigyó és a dzsed oszlop tetején elhelyezett két emberi kar is. Az ősi egyiptomiak mellesleg elég magas szinten értettek az üvegkészítéshez.

A két emberi kar, amely a kigyót támasztja alá a villanykörtéhez hasonló izzószál rögzitő. A kigyó tulajdonképpen maga az izzószál vagy talán az elektromosság veszélyességét jelképezi. Az elektromos áram forrása a hosszúkás doboz, amelyen az apró istenalak látható. Denderában nem ez az egyetlen ilyen jellegű ábrázolás. Vannak olyan képek, amelyeken két-három hólyag is feltűnik, mindegyik mellett egy férfi strázsál. Ezek az eszközök speciális figyelmet igényelhettek, ezért a balesetek elkerűlése végett mindegyiket egy-egy beavatott férfi felügyelte.

A domormű alapján egyértelmű, hogy mire használták ezeket a hólyagokat. Leginkább világításra, feltehetőleg az előkelő királyi udvar és a papság templomai számára. Ezzel is emelve az uralkodó elit tekintélyét, mert a ragyogás és a fény, ami nem természetes forrásból fakadt a pórnép számára varázslatos csodának számított. A jól időzített elektromos trükkök és hatásvadász színjáték nagyban elősegítette a papság és a fáraó hatalmának stabilitását.

A bagdadi elemek

Az elöző bejegyzésemben már röviden szóltam az ókori szárazelemekről. Most folytatom a történetet. Az un.bagdadi elemek néven elhíresült leleteket Dr.W. König német régész fedezte fel még 1937-ben. A kicsi zománcozott vázákat ólom-ón ötvözettel pecsételték le. A belsejükben rézhengereket találtak, amelyekben még ott voltak a megrozsdásodott vasrudak. Minden kétséget kizáróan ősi elektrolízis cellák maradványaira bukkantak,ezt az ólom-ón forrasztási eljárás is alátámasztja. A mai modern eljárások során is úgyanilyen forrasztó anyagot alkalmaznak. A szakértők szerint a sumérok mivel nem ismerhették a réz-szulfátot ezért

elektrolitnak ecetsavat vagy citromsavat alkalmaztak. Az elemek a számítások szerint maximum 6V feszültséget és 0,5-6,0 mA áramerősséget szolgáltattak.

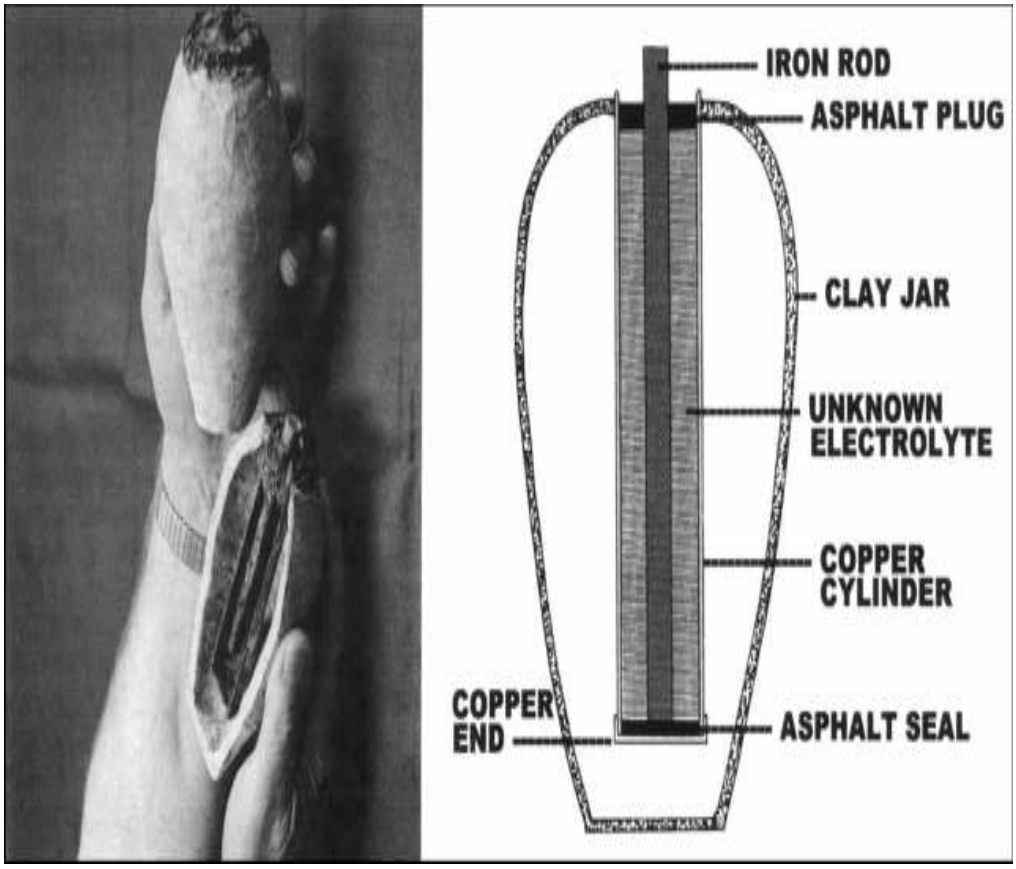

Miért volt szükség ezekre a cellákra?

A pontos választ nem ismerjük. A témával foglalkozó kutatók szerint világításra és apró ólomtárgyak aranyréteggel történő bevonására használták őket. A nemtelen ólom igy varázslatos módon arannyá változott hiszen a felszinére elektrolizis segítségével aranyat vittek fel. Talán ez volt az a titok, amit a középkori alkimisták annyira kerestek. Az ólom arannyá változtatásának művészete. Az áhított rejtélyt azonban 1786-ban Galvani oldotta meg,aki nem volt alkimista,csupán tudományos kutatómunkával és kisérletekkel megtalálta azt, amit sokan évszázadokon keresztül hiába hajszoltak.

Ókori szárazelemek

Az ókorban talán ismerték az elektromosságot. Legalábbis bizonyos leletek erre engednek következtetni. Egyesek szerint ez talán csak mese. Ám vannak, akik hisznek benne. Találtak erre útaló nyomokat még a múlt század elején bagdadi ásatásokon. Agyagkorsókat, amelyekben korrodálódott vasrúdat fedeztek fel. A sumerok nyílván citromsavat vagy valamilyen más folyadékot használtak elektrolit oldatként. A témával foglalkozó szakemberek erre gyanakodnak. A sumer pecséthengereken nem sok információt találhatunk ezzel kapcsolatban ám az egyiptomi művészeti ábrázolásokon már szinte hemzsegnek a különös alakú edények,korsók.

Mégis ki ismerhette előbb a galvánelemeket?

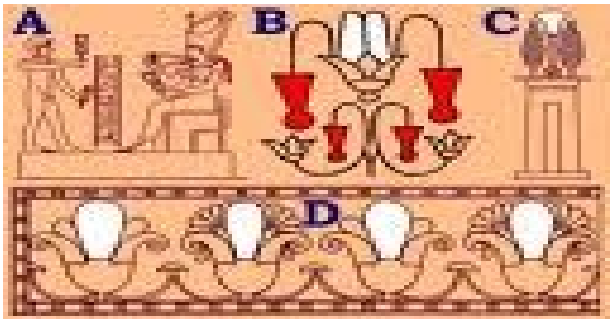

Véleményem szerint az egyiptomiak. Falfestményeiken, domdorműveiken és szobraikon számtalan ilyen ábrázolás felbukkan. Hosszú villásvégű kábelek, amelyeket az egyiptológusok indáknak vagy virágszáraknak neveznek. Lótuszkelyhek, amelyekben kigyó tekergőzik és a denderai Hathór Templom érdekfeszítő faliképe, ahol egyértelműen ki lehet venni a tecnikai eszközök formályát. Vannak olyan fáraó szobrok,amelyek hajszál pontosan úgyanolyan korsókat tartanak a tenyerükben,mint a bagdadi elemek. Ami azonban a legjobban szöget űtött a fejemben az nem más mint az eretnek Ehnaton fáraót ábrázoló egyik dombormű,amelyen a király kicsi körte alakú korsókat emel a napkorong felé.

A denderai rejtélyt Erich von Daniken oldotta fel és őt sokan követték a titok felderítésében. Sokat lehetne írni még erről, ám mindennek eljön az ideje. Kezdetnek legyen ennyi elég.

A sumér városállamok és a Holt-tenger hanyatlása

A sumér városállamok elnéptelenedése és a Holt-tengerrel kapcsolatos anomáliák arra ösztönöztek pár tudóst, hogy részletes kutatásba kezdjenek. Hét kutató minden lényeges anyagot összegyüjtött és kielemezték őket. A Holt-tenger vidékén olyan idegen anyagokat fedeztek fel, amelyek nem illettek bele a helyi környezetbe. A vizsgálat szerint az anyagokat a széljárás közvetítette. Kutatásaik során a szél irányát és erősségét is ki tudták számolni. A tenger mélyén szintén rengeteg idegen anyagot találtak többek között radioaktív maradványokat.

Ezenkivül kiszámították azt is, hogy a tenger éppen emiatt lett holt és nem véletlen az sem, hogy az uranium 235-ös izotópot mutaták ki a műszerek, amelynek eredetét viszont nem tudták meghatározni. A kataklizma időpontját a vizsgálatok az i.e. 2000 körüli időpontra tették. A vízszint 100 métert csökkent, ez megmagyarázza a só magas koncentrációját, ám mégsem született semmilyen elmélet arra, hogy mi történhetett.

A Science Tudományos folyóirat 2001 április 27. számában egy tanulmány arról nyilatkozott, hogy az i.e. 2000 környékén egy nagyon gyors váratlan klimaváltozás ment végbe Irak, Kuvait és Szíria területén, amely során a természetes növényzet nyom nélkül eltünt. Senki sem tudja, hogy mi okozta a drasztikus változást ráadásul azért sem lehet a dolgot csak úgy figyelmen kivül hagyni, mert a Föld történetében eddig ilyen gyors átmenetre nem volt példa. Az amoriták csak sokkal később merészkedtek a földekre, ám a feljegyzések szerint még akkoriban is létezhetett valamilyen

háttérsugárzás, mert a korabeli feljegyzések rejtélyes betegségekről tudósítanak. A jelek szerint a sumér városállamok és a Holt-tenger térségében lévő városok ugyanazon végzetes fegyvernek estek áldozatul.

A Nibiru és az asszír feljegyzések

A mai Irak területén az ősi Asszur nevű település helyén találtak egy agyag minatür táblát, amelyen a korabeli csillagászok a Nibiru áthaladását jegyezték fel. A szöveg azzal indul, hogy a Nibiru hatalmas ereje és nagy termete ellenére a Nap körül kering. A bolygót a forrás "hős"-nek nevezi. A szövegben egyértelmü utalás található arra, hogy a Nibiru, mint a Nap haladt át az országon.

A szöveg igy hangzik:

"Fegyvere a Vízözön;
fegyvere halált hoz a gonoszakra.
Fenséges, fenséges, felkent úr!…
ki mint a Nap halad át az országon,
s a Napot, istenét, rettegés tölti el."

"Amikor a bölcs így kiált: Áradás! –
Nibiru isten az ["a Találkozás Bolygója"],
A hõs, a négyfejû bolygó.
Az isten, kinek rettenetes fegyvere
az áradást hozó vihar,
visszafordul.
Visszatér nyughelyére."

A szövegben tisztán olvasható, hogy "ki mint a Nap halad át az országon" vagyis a pályája egy darabig olyan szögben halad, hogy a Földön a Nappal együtt lehet látni. Az un. nippuri pecséthengeren együtt látható a Nibiru és a Nap. A következő sorban: "s a Napot, istenét rettegés tölti el" vagyis a Nap a Nibiru istene, mert körülötte

kering, de a bolygó mégis sokkal félelmetesebb, mint maga a csillag. A második verssor négyfejü bolygóról tesz említést, amely a kutatók szerint a Nibiru gyürürendszerére utal s emiatt a korabeli megfigyelések keresztként azonosították be. Nem tartom kizártnak, hogy a Nibirunak kettős gyürüje van egy vertikális és egy horizontális, ami miatt kereszt benyomását kelti a távolról szemlélődő számára.

A Nibirut ábrázoló nippuri pecséthenger

Az ősi Nippur területén fedezték fel azt a pecséthengert, amely földmüveseket ábrázol miközben ökreikkel a földön szántanak. Jól felismerhetőek az állatok és a három emberi alak, ahogy a munkájukat megszakítva az égen ragyogó hatalmas kereszt alakú csillagot figyelik. A korabeli forrásokban számtalan utalás olvasható arra, hogy a Nibiru erős fényt bocsájtott ki és emiatt nappal is jól látható volt. A nippuri pecséthengeren a földmüvesek fényes nappal végzik a munkájukat erre félreérthetetlen utalásként szolgál a jobb oldalon látható Nap ábrázolás, amelynek fénye elhalványul a Nibirumellett.

A nippuri pecséthengeren látható ábrák:

A sumérok mélységesen tisztelték a Nibiru bolygót és "hős"-nek nevezték, aki hatalmas és erős. Erősebbnek tartották, mint magát a Napot s ezért a Nibiru mellett eltörpült a jelentősége a központi

csillagnak. A jelek szerint a sumérok és a szomszédos népek, de a Föld összes kulturája többször feljegyezték a Nibiru átvonulását. Ez arra utal, hogy a Nibiru nem egy váratlan jelenség volt, hanem rendszeresen felbukkant a naprendszerben és szerves részét képezte a sumér kozmikus felfogásnak.

A Nibiru a naprendszer része és nem egy betolakodó, mint ahogy azt egyesek gondolják. Az égitest áthaladását mindig nyomon követték és feljegyzéseket készítettek róla. Ezeknek az ősi megfigyeléseknek köszönhetöen képet tudunk alkotni arról, hogy milyen jelek elözik meg a Nibiru eljövetelét és milyen jelenségek következnek be az áthaladásakor.

A Nimrud-lencse és az ókori csillagászat

Az un. Nimrud-lencséről nem sok szó esik a tudományos körökben. Ezuttal nem egy egzotikus keleti ételről van szó, hanem egy csiszolt lencséről, amelyet 1850-ben fedezett fel Sir John Layard Nimrudváros palotájának feltárásakor. A lencse Giovanni Pettinato a Római Egyetem professzora szerint alkalmas volt arra, hogy azt távcsőként használhassák az asszírok. Ezzel ki is mondta a szentségtörést és kétségbe vonta a megcsontosodott paradigmát, hogy a távcsövet a Holland optikusok találták fel a XVI. században.

A távcsövet a XVI. században találhatták fel és kész! Ez olyan, mint a sárkányrepülö kitalálása. Otto Lilienthal 1890-ben kifejlesztette a sárkányrepülöt holott az ókori görög források, amelyek Daidaluszról és Ikaroszról szólnak már ismerték ezt a technikát. Annyira nehéz lenne elképzelni, hogy az ókorban is rájöhettek ezekre az egyszerü megfigyeléseken alapuló aerodinamikai elvekre? Miért kell azt feltételeznünk, hogy az ókori emberek korlátozottak és ostobák voltak, akik egész nap csak állatokat tenyésztettek, buzgón imádkoztak meg a földet túrták? Ezt a középkori emberek csinálták.

A Nimrud-lencse:

Az ókori emberek sokkal fejlettebb szinten álltak. A mai kor embere hajlamos pejoratívan vélekedni az ókori társadalmakról. Ezt súlykolja belénk a hivatalos tudományos álláspont, amely elvet minden olyan régészeti leletet, amely a nagyszerü és zseniális középkori és kora újkori tudosók munkáját alapjaiban rengetné meg. A Nimrud lencse éppen ezért nem lehetett távcső. Az asszírológusok szerint nem elég finoman és gondosan megmunkált ahhoz, hogy távcsö legyen. A másik érvük pedig az, hogy egyetlen egy asszír szövegben sem utalnak a lencsék használatára.

Persze a "sötét középkor"bővelkedett megannyi fantasztikus tudományos áttörésben. A kínvallatás terén kétségkivül figyelemreméltó eredményeket értek el, de nem a tudomány terén. Nézzük pár szóban mihez is értettek a primítiv ókori népek: Az ókori egyiptomiak és az óindek ismerték a plasztikai beavatkozásokat. Az egyiptomiaknak pszichológusaik voltak, fogászati beavatkozásokat végeztek és tisztában voltak az emberi test anatómiájával. Úgyanez nem mondható el a középkori tudósokról. A maják, a dzsainák és az óindek magas szintü matematikai müveleteket végeztek és az iszlám épületek díszítésein fraktálok tünnek fel, amelyeket a mai kutatók álláspontja szerint az araboknak nem lett volna szabad ismerniük.

Visszatérve a Nimrud-lencséhez. Az asszírológusok szerint csupán egyszerü nagyítónak használták, amikor a pecséthengereket és más apró müremekeket készítettek. Itt viszont van egy ellentmondás. Ha egy kultura eljut arra a szintre, hogy nagyítót használ, akkor már tovább is mehet és elképzelhetönek tartom, hogy igenis távcsőveket készítettek főleg, hogy a Nibiru mozgását is nyomon akarták követni. Az égboltot sokkal egyszerübb távcsővel kémlelni és az asszírok is állandóan figyelték az eget a többi más ókori néphez hasonlóan, mert várták a Nibiru visszatérését.

A Nibiru eljövetele az Enúma Elis alapján

A Nibiru eljöveteléről az ősi asszírok is elképesztően pontos információkkal szolgáltak. Tudásukat részben sumér kútfőből merítették részben pedig saját megfigyeléseik is szerepet játszottak az isten bolygó beazonosításában. A következő idézet az asszír Enúma Elis V. verséből származik és a Nibirut irja le:

Teremtés-eposz

Székhelyet teremtett az isteneknek.

Csillagkép-hasonuk gyanánt a Lumasi-csillagokat

az égre fölszegezte.

Megmérte az esztendőt, felosztá szakaszokra,

tizenkét hónapja fölé eggyel-egyen három csillagot rendelt.

Megjelölvén az évnek napjait,

Níbirunak székhelyet szentelt, köré feszes övet vont.

Hogy ne kísértsen vétek, tévedés: Enlil s Éa helyét is kijelölte.

Kaput nyitott ki mindkét oldalon,

balra-jobbra erős reteszt rakott föl;

az égbolt tető-csúcsát Tiámat legbensőbb bensejébe helyezé.

Fölragyogtatta Nannart fényesen, reábízta az ég Őrizetét:

villanjon, mint a zord éj ékszere, sugáraival mérje az időt.

"Hónapról-hónapra, jöjj csak elő, lépj ki az ékes tiarából;

hó elején, a föld fölött ragyogva hat napon át szarv alakban világíts;

hetednapon fél-koronát utánozz,

sabbátu-napon állj szembe a Nappal!

Ha pedig a látóhatáron utólér a Nap tüzes fogata,

attól fogva izzó korongod kisebbedve ragyogjon!

Bubbulu-napon közelítsd meg a Nap-pályát, majd

a harmincadik napon újra szemtől-szembe kerülj a Nappal!

Adj jósjelet, útján haladván.

Közeledvén hozzá, ítélkezz!"

Gilgames – Teremtés eposz (Enúma Elis). 5. tábla

Nyersfordítás: Komorócy Géza, Vers: Rákos Sándor

A Nibiru a tudósítás szerint fokozatosan jelenik meg az égbolton. A szemlélök mindent pontosan leirtak ezért valószinüleg nem okozott az áthaladás katasztrófát, mert akkor nem maradt volna ránk ez a feljegyzés. A Nibiru hónapról-hónapra növekszik majd hat napon keresztül szarv alakban világít. A hetedik napon veszi fel a fél korona alakját és sabbátú napon kerül szembe a Nappal. A Nap ekkor utol éri vagyis a Nibiru megteszi az első elhaladását a Nap és a Föld mellett majd ismét fordul és a harmincadik napon újra szembekerül a Nappal. A Nibiru egy alkalommal elhalad a Nap mellett ezt követöen megkerüli a Napot és feltehetöleg a csillag megnöveli a sebességét és ismét elhalad a Föld mellett.

Az i.e. 556-ban már egy alkalommal megjelent, akkor napfogyatkozást okozott és mivel nincsen feljegyzés arról, hogy katasztrófa történt volna nagy az esélye annak, hogy az áthaladás nem okozott pusztulást. A Nibiru egy alkalommal okozott globális katasztrófát és ez az özönvíz volt. Akkor az annunakik keze is benne volt a dologban, mert az északi jégsapkákat mesterségesen belecsusztatták a tengerbe (valószinüleg irányított robbantásokkal) és igy a megnövekedett tengerszint elöntött minden alacsonyabban fekvö települést. Véleményem szerint 2012-ben, ha valóban lesz áthaladás a Nibiru nem biztos, hogy komolyabb problémát okoz.

Mivel az özönvíz után többször is átvonult és a keringési ideje is lecsökkent 3600 évről kb. 1600 évre van rá esély, hogy a látogatása nem idéz elő kataklizmát. Ellenben áradások, viharok, szélsöséges idöjárási viszonyok nagyon is elképzelhetöek lesznek. Gondolok a cunamikra, földrengésekre a világ minden táján és a vulkánok sorozatos kitöréseire. Ez is elég komoly, de az özönvízhez képest, amikor a jégsapkák is nagyban hozzájárultak a világméretü áradáshoz jelentéktelennek tünik. Másrészt Anu az özönvíz után úgy nyilatkozott, hogy soha többé nem fogják megkisérelni elpusztítani az emberiséget vagyis elismerte, hogy az akkori egy annunaki akció volt, amit Enlil szorgalmazott a legjobban és amihez a Nibiru átvonulását használta fel. Ha a Nibiru minden áthaladáskor megsemmisített volna mindent a Földön, akkor az annunakiknak

állandóan újra kellett volna teremteni az emberiséget és újra építeni a városokat. Erre viszont nincs utalás a sumér forrásokban.

A gravitáció miatt szivárgott a Nibiru bolygó légköre

Korábban említettem, hogy a Nibiru bolygón az ősidőkben elkezdett szökni a légkör. Ez a gravitáció csökkenése miatt következhetett be. Emiatt jöttek az annunakik a Földre, hogy nyersanyagot termeljenek ki. A kitermelések segítségével egy számunkra még ismeretlen eljárással a világuk szivárgó légkörét szerették volna orvosolni. A Nibiru bolygón egészen biztosan nem volt olyan erős a gravitáció és a légkör sem volt annyira sürü, mint a Földön.

Zecharia Sitchin kutatásai is alátámasztják, hogy amikor az annunakik a Földre érkeztek az ürhajóikkal a tengerben landoltak, mert a gravitáció sokkal erősebb volt, mint a Nibirun. Ráadásul a légkör is sürübb volt és emiatt, mint ahogy azt Daniken is állítja légzőmaszkot kényszerültek viselni. Sitchin arra is utal, hogy az annunaki csillaghajók az erős földi gravitáció miatt nem tudtak felszállni és emiatt ki kellett pakolni az egész fegyver arzenált, hogy fel tudjanak szállni.

A Nibiru az egyik sumér pecséthengeren

Az annunakik nem ismerték a Föld bolygó sajátos gravitációját. A Nibirun ugyanis teljesen más körülmények uralkodtak. A Nibirun a gyengébb tömegvonzás miatt jobban szökött a légkör, de nem kizárt, hogy éppen a gyenge gravitáció miatt voltak az annunakik hosszabb élettartamúak, mint az emberek. A Nibiru az ősi sumér leirások szerint vízes bolygó akár a Föld. Éppen emiatt érezhették olyan jól magukat az annunakik a bolygónkon.

A Nibiruval ellentétben azonban a gravitáció cseppet sem volt könnyü és emiatt az annunakiknak meg kellett szokniuk a földi körülményeket. Problémát okozott nekik a Föld keringése is mivel az éjszakák és a nappalok váltakozása sem volt olyan, mint az istenbolygón. Mindent összevetve Zecharia Sitchin elméletét a Nibiru szivárgó légköréről a jelenlegi csillagászai ismereteink is alátámasztják.

A Szfinx amulett

Jelenleg a Szfinxről azt tartják, hogy Khepren fáraót ábrázolja mégis vannak olyan jelek, amelyek teljesen ellentmondanak ennek az elméletnek. Ilyen a IV. dinasztia idejéből előkerült Szfinx amulett, amelyet a munkások használhatak. Az amuletten jól megfigyelhető,

hogy mennyire hasonlít a Szfinxre. Egyes kutatók elképzelhetőnek tartják, hogy a Szfinxet ábrázolja, amely akkor még oroszlán fejű volt és csak később IV. Thotmesz idejére pusztult le annyira, hogy restaurálni kellett. Ha az amulett valóban a Szfinxet mintázza, akkor nagy a valószinűsége annak, hogy a szobor nem Khepren arcvonásait viseli, mint ahogy ezt a Frank Domingo-féle kisérlet is bebizonyította.

Ez egy újabb bizonyíték lenne arra, hogy a szobor eredetileg egy nubiai oroszlánt (atlasz) ábrázolt. Valamikor az 1988-89-es években Mark Lehner Egyiptomban feltárta az un. dolgozók barakkját. Ekkor bukkant rá az apró 5.5 cm.-es kerámia szoborra, amely a IV. dinasztia idejéből származik. Az amulett ismert a szakemberek számára, de nem tulajdonítanak neki semmilyen különösebb jelentőséget.

A dolgozók barakkjánál talált oroszlán alakú amulett:

A képen látható oroszlán farka a Szfinxhez hasonlóan jobb oldalon helyezkedik el mint a gizai Nagy Szfinx. Ez viszont arra bizonyíték, hogy a Szfinx idősebb, mint a IV. dinasztia vagyis már Khepren idején oroszlán arcúnak kellet lennie és még az sem kizárható, hogy maga IV. Thotmesz faragta ki a jelenlegi, a testhez képest feltünően aránytalan arcot. A rejtélyre egyhamar nem fog fény derülni, de azért érdemes elgondolkodni ezen a változaton is.

Elfeledett civilizációk...

Manapság ha Atlantiszról vagy más ősi birodalomról beszélünk (Mú, Lemuria stb.) egyesek rögtön mosolyogva rávágják elég felületes ismeretekkel rendelkezve, hogy ez csak mese. Ennek ellenére mégis mindenki tudja, hogy minden legendának, mitosznak van valami valóság alapja. A régi feledésbe merült civilizációkról szóló elbeszéléseket könnyen nevezheti a mai kor mindenttudó elbizakodott kutatója zagyvaságnak. Egyes régészek és történészek ha Atlantiszról és Platónról van szó előszeretettel hívatkoznak arra, hogy nem minden úgy volt ahogy azt az ókorban leírták. Pontatlansággal vádolták már meg Hérodotoszt is holott az ő munkásságából tudunk képet alkotni milyen is volt az ókori világ.

Az egyik pillanatban egyetértenek Hérodotosz szavaival majd hirtelen fordulattal a következő mondatot ott cáfolják ahol csak tudják. Korunk tudósainak csak azok a szövegrészletek fontosak amelyekkel a saját toldózott-foltozott teoriájukat akarják igazolni. Vagyis, ami nem illik bele a képbe azt száműzik a tudományos berkekből. Hérodotosz sokkal ősibbre becsülte az egyiptomi kultúrát, mint azt manapság a régészek gondolják. Ez a szövegrészletekből is kítűnik, amelyeket természetesen nem vernek nagy dobra. *Az apokrif íratokhoz hasonlatosan csak az talál rájuk, aki veszi a fáradságot és az interneten vagy valamelyik nagyobb könyvtárban utánuk néz. Atlantisz és a többi ősi rejtély valójában nem mese csak korunk szakemberei vagy nem tudnak vagy nem is akarnak foglalkozni érdemben a kérdéssel.*

Óind repülő szerkezetek

Az ősi indiaiak a pálmalevelekre írt feljegyzések szerint ismerték a repülő szerkezeteket. Erről Erich von Daniken is említést tesz és többször hivatkozik is a különféle szent szövegekben olvasható gépezetekre, amelyeket az istenek és a kiváltságos halandók (általában az előkelő királyi család sarjai) használtak.

Egyes forradalmi nézeteket valló kutatók elképzelhetőnek tartják, hogy létezett a Földön valamikor nagyon régen egy fejlett civilizáció, akik a modern repülő szerkezeteikkel meghódították a bolygót. Az ősi szövegek óriási űrvárosokról írnak, amelyek a Föld körül keringtek és a vimánák, az óind repülőgépek ezekben a gigantikus ürállomásokban pihentek meg. A vimánák jellegzetesen ősi indiai szerkezetek, amelyekkel a Föld teljes egészét beutazhatták a halandók az istenekkel együtt.

Az egyik legismertebb ősi vimána ábrázolás:

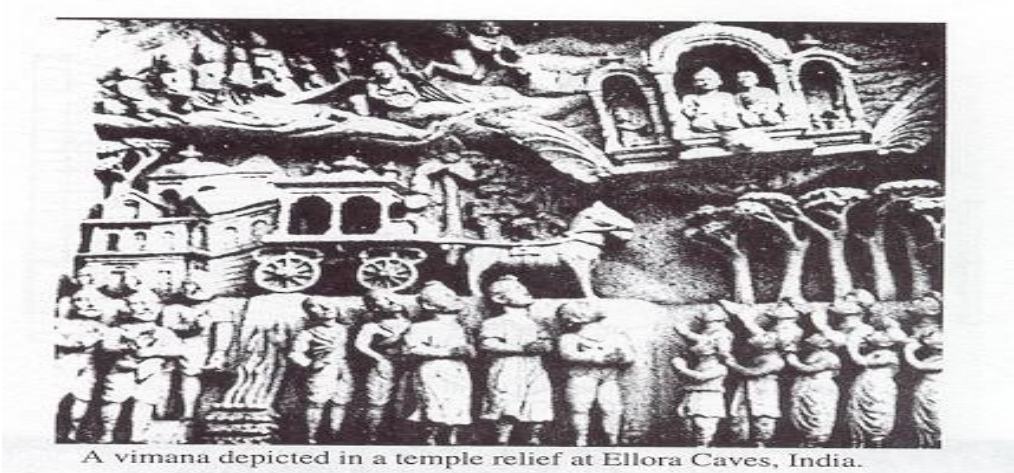

A vimana depicted in a temple relief at Ellora Caves, India.

A kép egy templom relief, amely az indiai Ellora barlangszentélyben látható és egyértelműen egy ősi repülő szerkezetet ábrázol, amely a palota és az emberek felett lebeg. A központi fülkében jól kivehető a két emberi alak, a gépezet oldalán lévő szárnyak pedig a repülést szimbólizálják. Az Ellora egy dzsaina barlangszentély a IX.századból. A dzsainák titokzatos tudásukról és rendkivűl szigorú

életmódjukról váltak híressé. A dzsainizmus kialakulása Mahávira herceg nevéhez fűződik, akinek az embrióját a legenda szerint égi istenségek ültették a királynő méhébe. A dzsainák elképesztően nagy számokkal számoltak sokkal nagyobbakkal, mint amelyeket a védikus irodalomból ismerünk. A dzsainák is kiválasztottak voltak, akik ismerték az ősi civilizáció tudását még ha az istenek közvetítésével is, de tisztában voltak azzal, hogy egykor az emberek nagy járművekben ülve az égen repültek.

Migráció az ókorban

Elméletem szerint az ókorban egyes népcsoportok isteni sugallmazásra maguk mögött hagyták addigi életüket és új földek felé vették az irányt. Az ősi maja hagyományokban a maják a nagy vízeken túlról jöttek egy isten segítségével, aki útat nyított a népnek a tengerben. A yucatani öregek úgy tartották, hogy a maják elődei keletről vándoroltak be közép-amerikába. Ezt az elméletet manapság egyáltalán nem támogatják, de érdemes lenne elgondolkodni azért rajta.

Példának okáért az olmékok megjelenését még ma sem tudják megmagyarázni a kutatók. Az olmék népcsoport a maják szomszédságában telepedett le és ők hozták létre az első labdajáték pályát (La Venta) valamint piramisokat építettek, hieroglifákkal írtak, ismerték a csillagászatot és fejlett naptárrendszert dolgoztak ki. Az olmékok szinte a semmiből minden előzmény nélkül bukkantak fel.

Ezt még Bodrogi Tibor Törzsi Művészet 2. című könyvében is megjegyzi az író. Feketén-fehéren olvasható, hogy az olmék kultúrának nem volt archaikus időszaka, hanem klasszikus érettséggel tünt fel a mezo-amerikai történelem színpadán. Ez legalább olyan furcsa jelenség lenne, mint ha a Római Birodalom rögtön a klasszikus korban minden előzmény nélkül jelent volna meg. Ez több mint gyanús. Éppen ezért hiszem azt, hogy az olmékok

egy bevándorló nép volt, akik a yucatán-félsziget mellett a maják szomszédságában telepedtek le. Az olmékok mellesleg a hatalmas köfejeiken olyan arcokat ábrázolnak, amelyek erősen mongólid-negrid vonásokkal rendelkeznek.

A köfejek sisakja pedig a kutatók szerint vitathatatlanul afrikai jellegre utal. Tuniszban találtak egy ábrázolást, ami az i.e. I. évezredből származik és nubiai harcosokat ábrázol, akik az olmék fejeken látható, azokkal szinte pontosan megeggyező börsisakot viselnek. A maják esetében az olmékokkal hasonló érveket lehet felhozni, igaz nekik volt archaikus koruk, de egyes kutatások szerint a maja civilizáció fellendülésében az olmék kultúra hanyatlása kulcsfontosságú szerepet játszott.

A maják a yucatán félsziget keleti partvidékét hajtották uralmuk alá majd később az egész félszigetre kíterjesztették az uralmukat a szárazföld belseje felé nyomulva. A maják napimádók voltak, az aranyat az istenekkel hozták kapcsolatba, piramisokat építettek, misztikus jelentőséggel birt számukra a kék szín, hieroglifákkal írtak, értettek a csillagászathoz és magas szinten müvelték a matematika tudományát. Éppen olyan piramisokat emeltek, mint amilyenek a mezopotámiai zikkuratok és éppen olyan dolgoknak

tulajdonítottak nagy jelentőséget, mint az egyiptomiak és az indiaiak (arany, napisten, kigyók, lapiszkő stb.). A maja jaguárpapok foltos nagymacskaszőr ruhát viseltek hasonlóan az egyiptomi papokhoz, akik szintén foltos leopárdbőrt hordtak. Közép-amerika piramisépítő kultúrái véleményem szerint egy afrikai bevándorló nép leszármazotjai voltak, akik a karib-tenger térségében a keleti partokon kötöttek ki.

A"lázadó régészek"

A "lázadó régészek", mint dr. Robert M. Schoch és John Anthony West nem hajlandóak beletörődni abba a felszínes elméletbe, amelyet a hivatalos álláspontot képviselő egyiptológusok megpróbálnak ráerőltetni a világra. Az egyiptológusok egy része csalónak nevezi Schochot, Westet és rajtuk kivűl az összes amatőr kutatót, akik a Szfinxel és a piramisokkal foglalkoztak a közelmúltban. De vajon ki a nagyobb csaló? Az, akit csalónak neveznek vagy az, aki a leghangosabban hírdeti, hogy csaló?

Schoch, West és a többiek modern Galileik a saját korukban. Manapság a karrierjével játszik az a régész, történész, aki szembe mer szállni a hivatalos álláspontal. Aki nem áll be a sorba azt kíközösítik és adott esetben csalónak vagy áltudósnak bélyegzik. Tagadják, de így van ez. A "lázadó régészek"-et sem értik meg és mint annak idején a másként gondolkodókat megprobálják elhallgattani, ellehetetleníteni őket. Régen máglyára küldték azt, aki valami forradalmi gondolatot merészelt megfogalmazni.

Manapság szerencsére már nincs máglya (bár egyes kutatókat ma is legszívesebben oda küldenének, mert meg merték kérdőjelezni az "igazságot"), de még mindig nagyon nagy az ellenszenv ha valaki egy kérdést más szemszögből próbál meg értelmezni, mint ahogy azt elvárják. Egyre több olyan lelet kerül napvilágra amivel nem tudnak mit kezdeni. A jelenlegi teóriákba egyszerűen nem lehet beilleszteni őket. Mint egy óriási puzzle, amelynek egyes darabjait erőszakkal

nem a megfelelő helyre illesztettek és emiatt a hozzájuk kapcsolódó többi elem nem ad ki értelmes képet.

Ahhoz, hogy rendet lehessen tenni vissza kellene menni a múltba és orvosolni kellene a problémát ahol az egész tévelygés a kezdetét vette. Valahogy ki kellene szabadítani a hibásan beékelt darabokat és a helyükre kellene tenni őket, hogy tiszta képet kapjunk a múltról. Amig ezt nem teszik meg addig folyamatosan csak gyűlnek a kérdőjelek és képtelenek leszünk a leleteket térben időben elhelyezni, mert eredetileg sem pontos az idővonal, amit felállítottak.

Jó példa erre Heribert Illig elmélete is az ellopott 300 évről, ami jelentős bonyodalmakat okozott a történelemben. Persze Illig elképzeléseit is nagy erőkkel bombázzák abban reménykedve, hogy összeomlik a matematikus által felépített "hazugság vár", de mi van akkor ha fordítva sűl el a dolog és Illignek igaza lesz?

A Gantenbrink akna titka

Bizonyára mindenki hallott már többet-kevesebbet a Nagy Piramisban felfedezett úgynevezett Gantenbrink aknáról. A kicsi 20X20 centiméteres modelfolyósó vagy szelözőakna-kinek hogy tetszik-még a múlt század végén keltette fel a kutatók érdeklődését, de érdemben Rudolf Gantenbrink mérnők tett azért, hogy az aknát megismerhesse a világ. De miről is van szó? Egy szűk, nehezen megközelíthető folyósóról, amely a Nagy Piramis "királynő kamrájából" halad felfelé az ismeretlenbe. A járatot Gantenbrink egy saját tervezésű ügyes gépezettel az Upuaut (útak feltárója) névre keresztelt masinával térképezte fel. A lámpával felszerelt technikai csoda egészen addig gurult amig egy lezárt ajtóba nem ütközött.

Itt kezdődtek a problémák

Az Upuaut által felfedezett zárókő váratlan lavinát indított el az egyiptológia berkeiben és felkavarta az amúgy nyugodt állóvízet. Zahi Hawass adott legjobban hangot a nemtetszésének és addig fajultak az események amig Gantenbrinket kítiltották a Nagy Piramisból. A kutatás folytatódott tovább, de Gantenbrink nélkűl ráadásul Hawass még egy saját méregdrága gépezetet is csináltatott, hogy felűlmúlja az Upuautot, de a legnagyobb hazugság az volt, amikor kíjelentette, hogy az egész Upuaut projektet ő találta ki. A lényeg az, hogy hatalmas média felhajtás közepette álítólagosan élő adásban (ebben egyes média szakemberek kételkednek) áttőrette a saját gépezetével az ajtót, ami mögött egy újabb zárókővet találtak.

Az alábbi kép a "nagy áttörést" mutatja be a National Geographic Channel és a Reuters tudósításával.

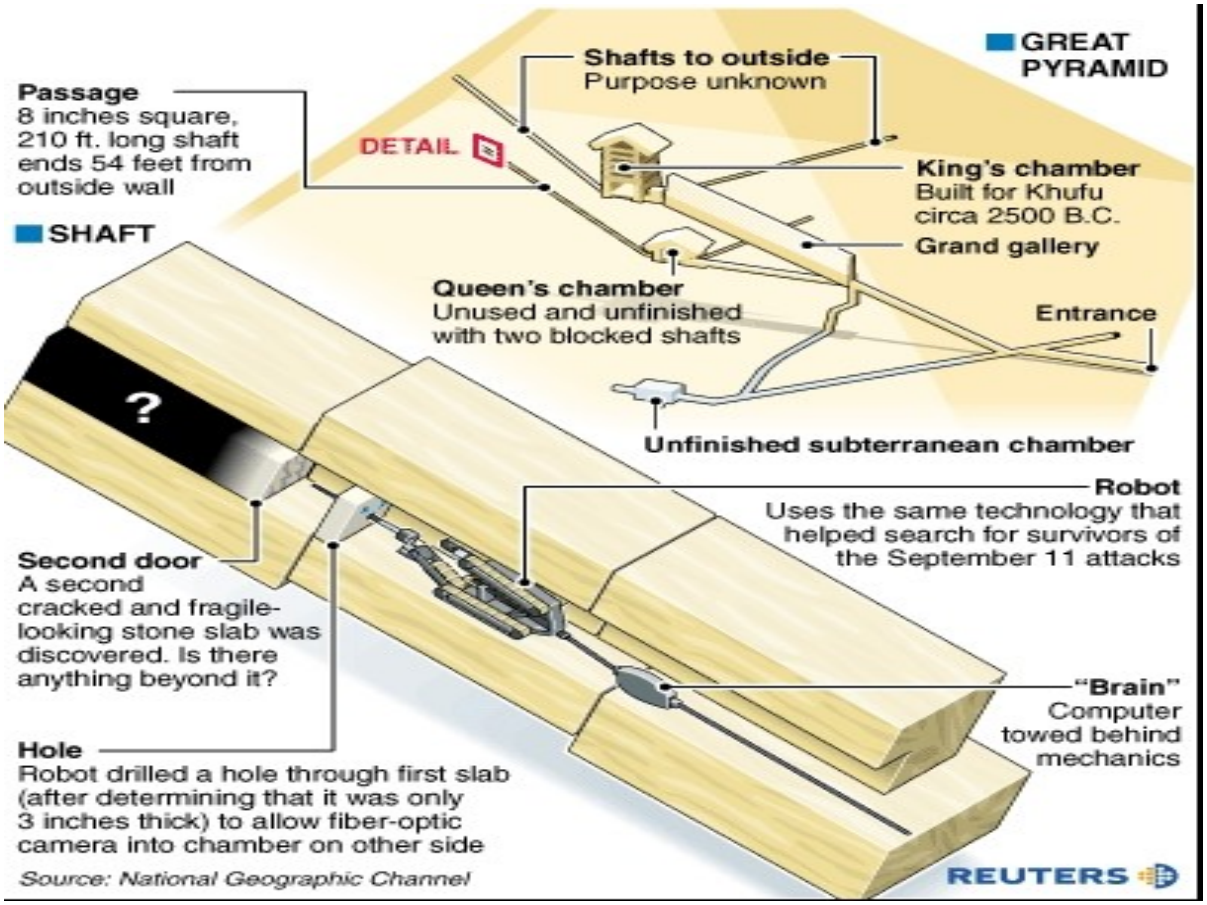

Ezzel le is zárult a történet. A showmüsort végig izguló nézők üres kézzel mehettek haza. Talán egyszer megoldódik a rejtély, de Hawass produkciójával nem lett okosabb a Gantenbrink akna titkára kiváncsi közönség. Azt biztosan tudni lehet, hogy az akna nem vezet ki a piramisból tehát valahol lennie kell valami végállomásnak. További találgatásokra adott okot a nem hétköznapi zárókő is, amely eltorlaszolta a folyosó végét.

Az ajtóra két fémpántot erősítettek (Gantenbrink szerint zárszerkezetet), amelyek közűl az egyik letört és az ajtó elött nem messze fedezte fel az Upuaut kamerája. A másik érdekesség az ajtó jobb alsó sarkában ásító háromszög alakú rés, amely melett finom fekete por gyült össze. A por légáramlatra utal, de honnan jön a levegő ha a piramis külső oldalán nincs kivezető nyílás? Ezekre a kérdésekre jelenleg nincs biztos kézzelfogható válasz. Mindenesetre érdekes kérdéseket vet fel a Gantenbrink akna további sorsa, mert a történet itt közel sem ér véget.

Pacal király űrhajója

Pacal király sírját már sokszor említették méghozzá a paleoasztronautika emblematikus példájaként.

A mexikói Palenqueban látható szarkofág fedőlapja sokakat megihletett, köztük Erich von Danikent is, aki talán a legerősebben hangoztatja, hogy a kőlapon egy történelem elötti űrutazás pillanatát ragadta meg a művész. A szarkofág tetején maga Pacal maja király látható, aki szokatlan testtartásban meredten űl a furcsa ismeretlen műszerek között. Daniken szerint egyértelműen űrhajóst ábrázol a szarkofág, aki a lángoló hajtóművel startoló gépezetet irányítja. A félelmetes mintázat pacal király alatt a jármű aljából kicsapó veszélyes lángokat szimbólizálja.

Pacal maya király sírjának fedőlapja

A kép tulajdonképpen önmagáért beszél. Elég sok olyan jellegzetes motivum látható a fedőlapon, amely Daniken elméletét támasztja alá. Pacal Palenqueban uralkodott, amelyet a legenda szerint az égi tanítómesterek alapítottak, hogy ott oktasák az embereket. Legalábbis az ősi törzsi hagyományok arról mesélnek, hogy Palenque egy iskola volt és az istenek ott tanítottak. A jelenet azt a pillanatot ragadja meg, amikor Pacal király felszáll az égbe a csillagok közé, hogy találkozzon az istenekkel akárcsak a fáraó az egyiptomi hagyományokban.

A Vimanika Sastra

A Vimanika Sastra hosszú ideig ismeretlen volt az emberiség számára. Elfeledve hevertek évszázadokon keresztül a pálmalevelekre írt szent szövegek a templomok pincéjének mélyén. A papok a hagyomány szerint pontról pontra átmásolták a régi levelekről újakra a szövegeket ha azok állaga az idők során romlásnak indult. Aztán egyszer csak jött Dr.G. R. Josyer, az indiai Mysorében müködő Szanszkrit Kutatások Nemzetközi Akadémiájának igazgatója és elkezdte lefordítani a szanszkrit nyelven írott feljegyzéseket. Josyer doktor munkássága nyomán egyszerre megelevenedett az ősi India csodás, repülő szerkezetektől hemzsegő világa.

A Vimanika Sastra szerzője egy hindú bölcs, Maharshi Bharadwaja, aki sok hasonló müvet irt az óindiai civilizáció tudományáról. Mindent szó szerint fordított le úgy, ahogy az a szanszkrit eredetiben is olvasható, ami nem könnyű feladat mivel léteznek olyan ősi szanszkrit kifejezések, amelyeknek nincs sem angol sem magyar megfelelője. A művet végűl Vimanika Sastra néven hozta a nyílvánosságra és ezzel új fejezetet nyított a paleoasztronautika történetében. Miután a védikus irodalom fordításai egy újabb gyöngyszemmel bővültek egyre jobban kezdett kitisztulni a múlt köde. A Mahábháráta is emlíitést tesz egy ősi háborúról, amelyet csodás égi szekerekkel vivtak a Vimanika Sastra pedig még jobban alátámasztotta a vimánák létezését. De mik is azok a vimánák? A

kérdés nem egyszerű, hiszen ezekből az ókori járművekből elég sok fajta létezett. A Vimanika Sastra ezeknek a gépezeteknek a gyűjteménye. Az illetékesek természetesen rögtön mindent cáfoltak. Szerintük soha nem léteztek ilyen szerkezetek a régmúltban, mindezek csupán a paleoasztronautika kutatóinak képzelgései. Azt állítják, hogy a vimánákat a modern kor élénk fantáziájú embere csak beleképzeli a szövegekbe. Dr.G.R.Josyert nagy tiszteletben tartották hazájában.

Kollégái mind elismerték munkásságát és a vallási vezetők is elégedetten fogadták a Vimanika Sastra fordítást-sőt tovább megyek-egyenesen megkérdőjelezhetetlen igazságnak fogadták el, hogy az ősi Indiában bizony létezett egy fejlett szupercivilizáció, amelynek tagjai igenis repülő szerkezetekkel utazgattak a világon. A bölcs nagytudású indiai papok ezek szerint rugalmassabbnak bizonyultak korunk merev, elfogult embereinél és nem tagadták meg a múltat akármi is állt a szent szövegekben.

A vimánák mítosza

A vimánákból elég sokféle létezett az ősi indiai beszámolók alapján, ám ha nagy vonalakban akarunk képet alkotni a repülő szerkezetekről akkor négyféle vimánát különböztethetünk meg. A Sundra, Shakuna, Tripura és Rukma vimánák a legismertebb gépezetek, de most röviden nézzük mit is takarnak ezek a furcsa nevek. A Rukma vimána a feljegyzések szerint egy hatalmas kúp alakú jármű volt, amely rotorok segítségével repült a légkörben. A Rukma tulajdonképpen olyan, mint egy nagy repülő hegy. A monstrumot teherszállításra alkalmazták.

A Rukma vimána rekonstruált képe

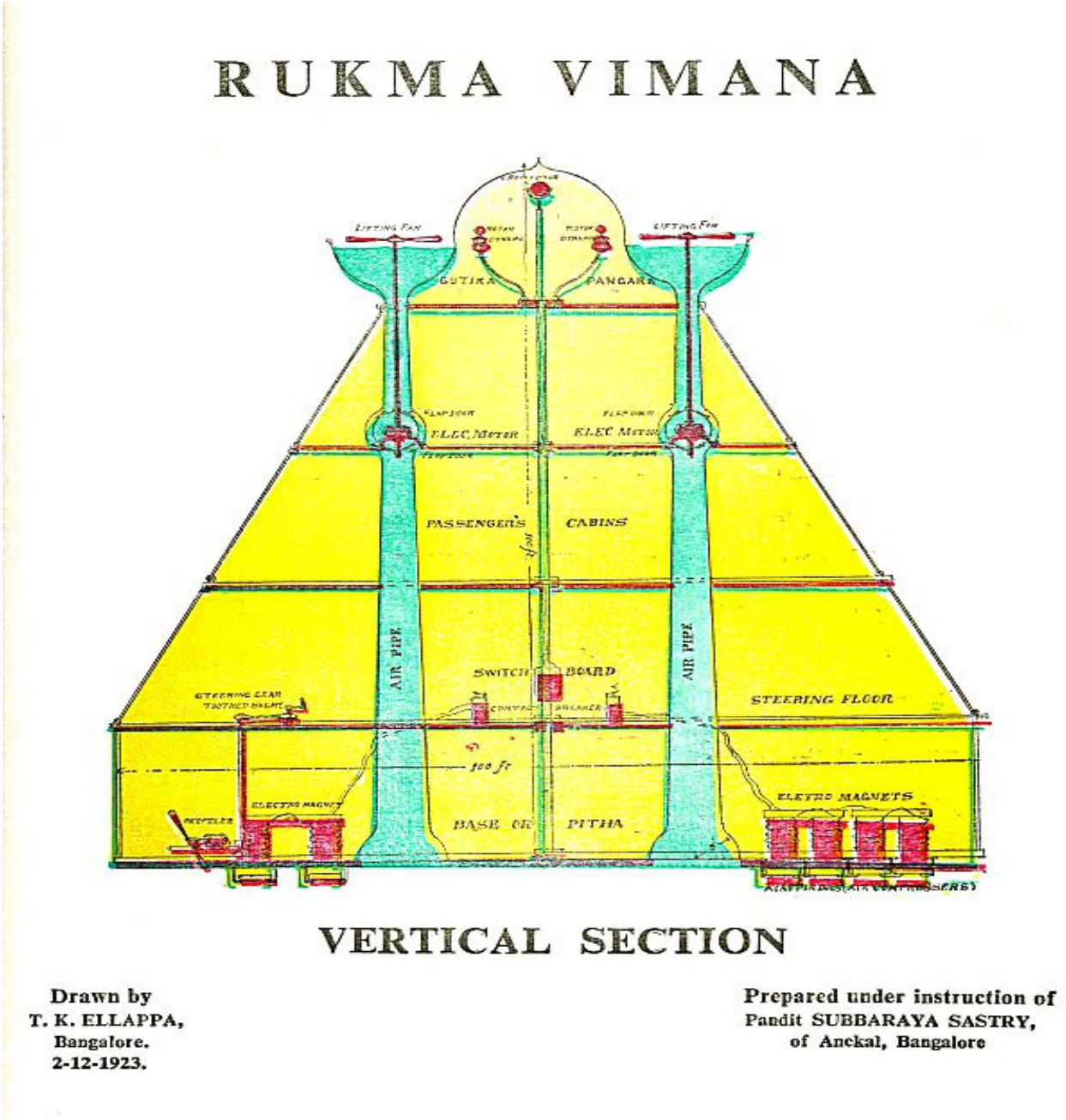

A Sundra (Sundara) rakétaszerű szintén kúpos gépezet, amely képes volt elhagyni a Föld légkörét és kilépni a csillagok közé.

Egyes feltételezések arra engednek következtetni, hogy a Sundra volt a héliopoliszi benben kő, az a kőkamra, amelyben az idők kezdetén Ré, a napisten Egyiptom földjére érkezett.

A Sundra rekonstruált képe

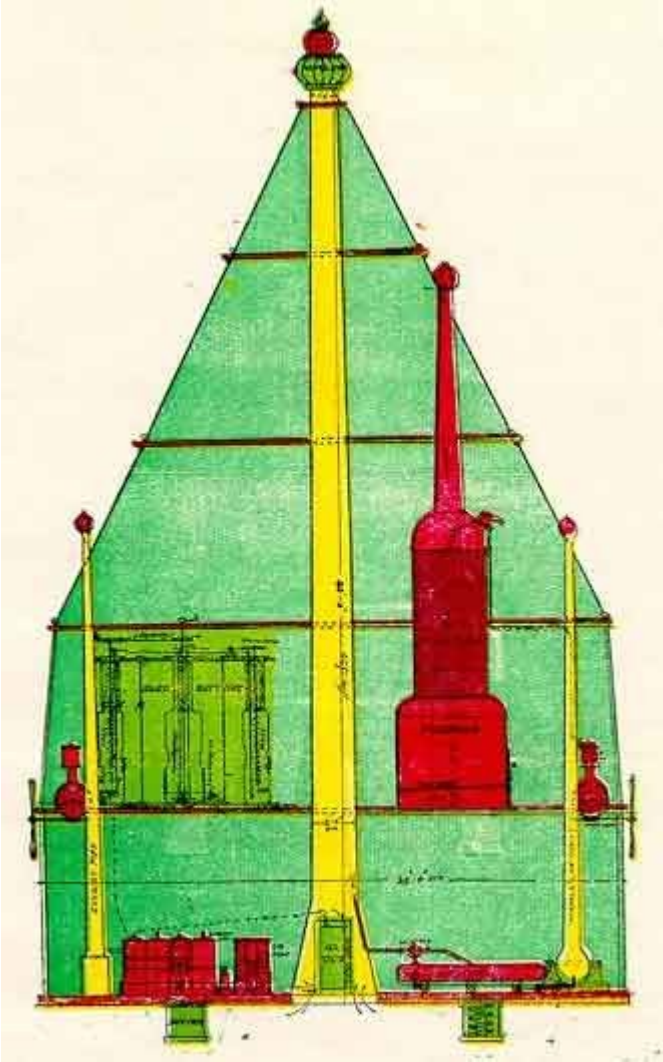

A Shakuna vimána óriási madárra emlékeztet, amely valójában egy repülő ház vagy palota. Minden bizonnyal a Shakuna szolgálhatott alapul a félelmetes, hatalmas madarakról alkotott legendáknak.

A sumér Anzú madár Enmerkar hősköltményében repülő házként jelenik meg és valljuk be a hasonlóság elég szembeötlő az indiai hagyományok Garuda madarával, amely a hátán hordozza az istenek házát. Az Anzú Enlil isten sasmadara volt, amelyet elzárva tartott egy méretes kapu mögött valamelyik eddig ismeretlen hegy mélyén.

A Shakuna vimána rekonstruált képe

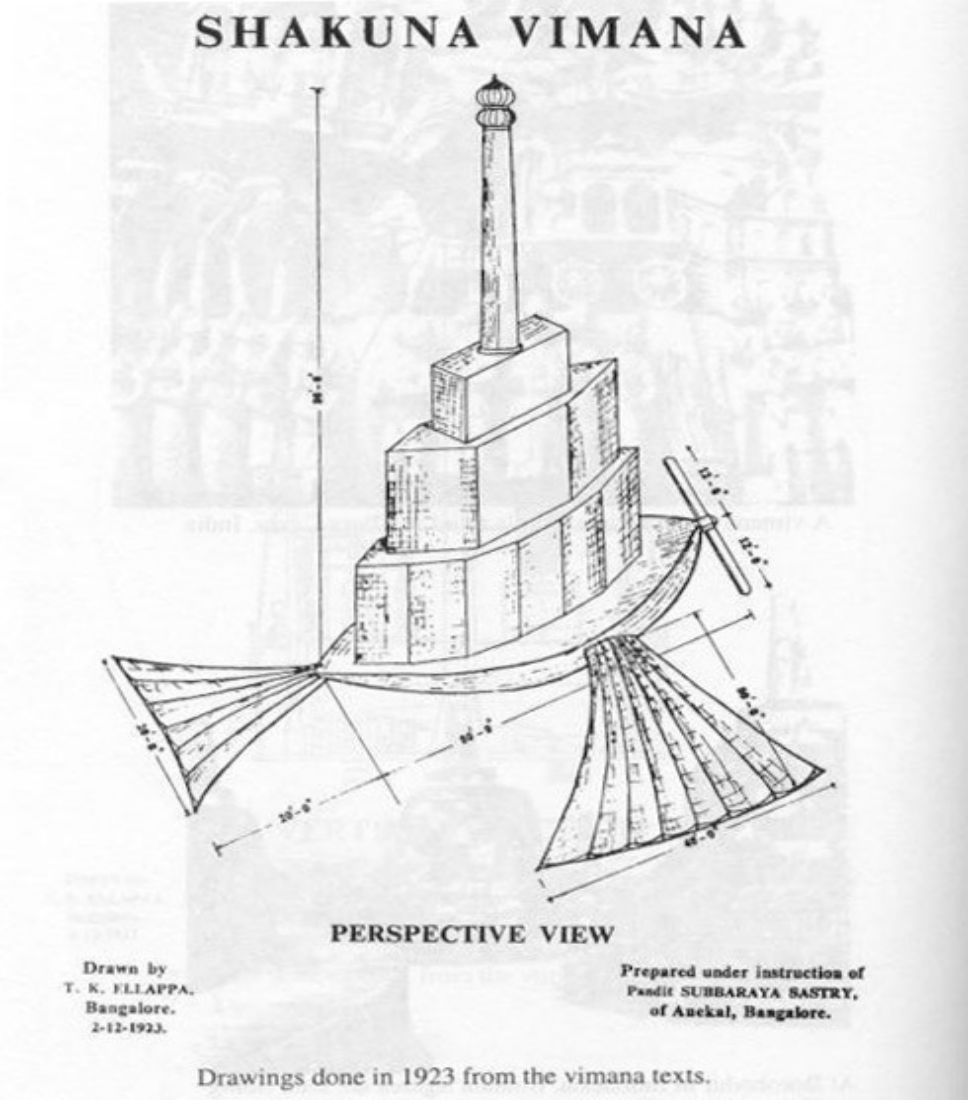

A Tripura vimána egy kétéltű jármű lehetett, amely a vízen, víz alatt és szárazföldön is képes volt haladni. Visnuról úgy tartották, hogy egy óriási hal képében segitett Manunak, az indiai özönvíz hajósnak a bárkáját a Himalájához vontatni. Nem kizárt, hogy a Tripura volt az ősi héber mítoszok Leviathánja, egy hosszúkás hal alakú kétéltű merülőhajó.

A Tripura Vimána rekonstruált képe

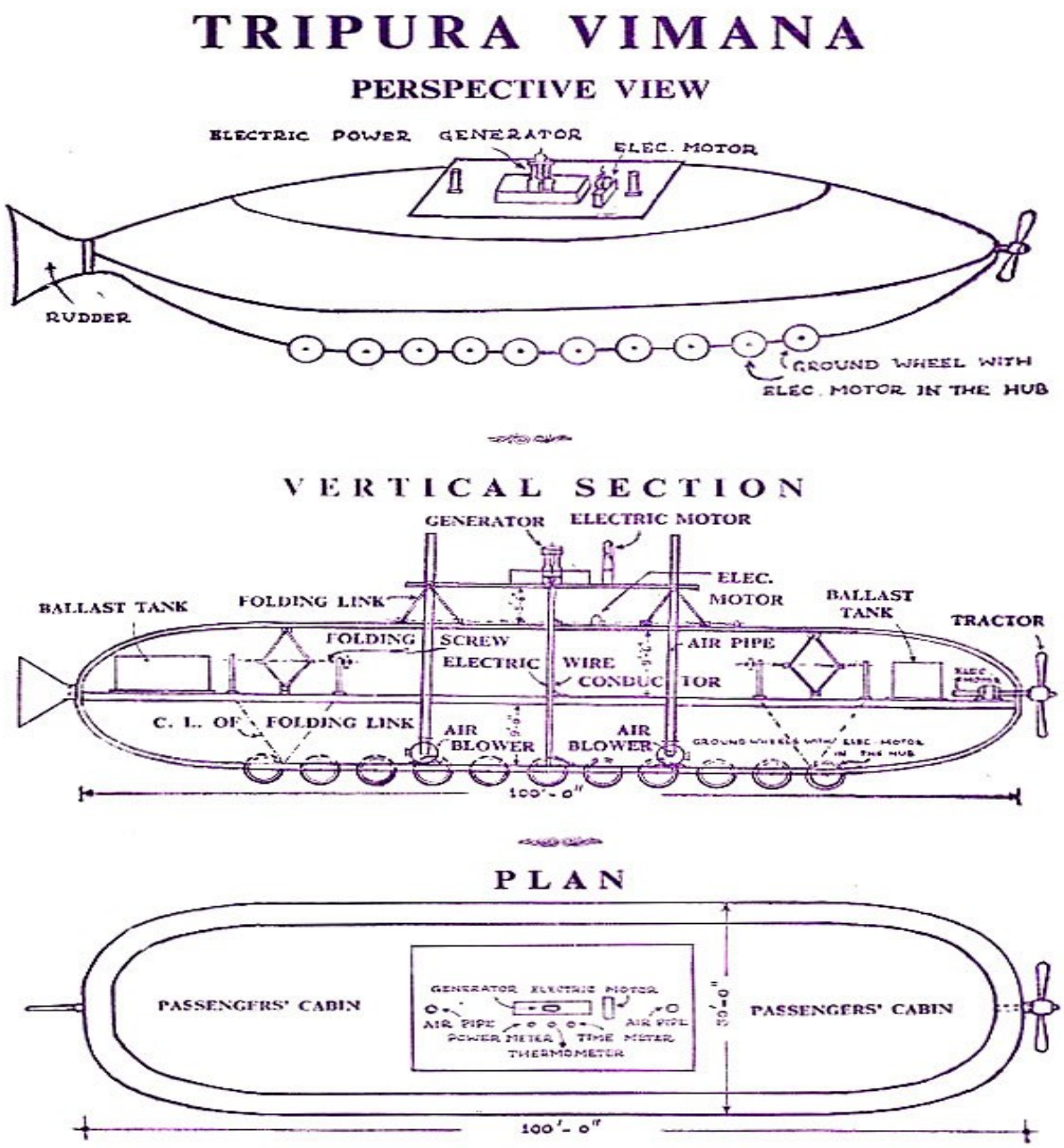

A négy gépezeten kívűl még léteztek más alakú vimánák is ám a fentebb bemutatottak gyakran előfordulnak az emberiség művészeti alkotásai között. Ezek a járművek valamilyen különös, misztikus jelentőséggel bírtak az emberek szemében.